

شرکت معادن و صنایع معدنی کارند صدر جهان
با مدیریت دکتر داود رئیسی
واحد برتر ملی «حوزه اکتشاف»
در روز صنعت و معدن شد

دوشنبه

۱۲ تیر ۱۴۰۲
۱۴ ذی الحجه ۱۴۴۴
۳ ژوئیه ۲۰۲۲

تاکید کارشناسان برای ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک:

اساسنامه شرکت شهرک‌ها اصلاح شود

به سوی کشور سرازیر کنیم. انتقال دانش و فناوری از کشورهای توسعه یافته از دیگر دستاوردهای مهم احداث شهرک‌های صنعتی مشترک است که در شرایط کنونی و مشکلات اقتصادی کشور، به نفع تولیدکنندگان داخلی خواهد شد و منافع زیادی برای کشورمان دارد.

می‌تواند ابزار مناسبی برای کشورمان باشد تا با تعامل در حوزه‌های گوناگون به نحوی فشار تحریم‌ها را از روی واحدهای تولیدی کم کند. این در حالی است که به گفته کارشناسان، به دلیل در اختیار داشتن انرژی فراوان و نیروی کار ارزان می‌توانیم سرمایه‌گیری را برای تأمین زیرساخت‌های ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک،

توسعه شهرک‌های صنعتی به دلایل گوناگون از جمله اینکه می‌توانند موتور محرک اقتصاد ملی و منطقه‌ای باشند، برای کشورهای اهمیت زیادی دارد. در حال حاضر به دلیل مشکلات اقتصادی ناشی از اعمال تحریم‌ها، افزایش نرخ ارز و به تبع آن تورم، ساخت شهرک‌های صنعتی مشترک با کشورهای مختلف به ویژه کشورهای هم‌مرز

به مناسبت روز جهانی «بدون کیسه پلاستیکی» بررسی شد

زمین در محاصره پلاستیک‌ها

۱۶-۱۴-۱۳-۱۰-۹-۸

سرمقاله

اهمیت برندسازی
در تولید باکیفیت

گفت‌وگو

کاهش تورم خرداد
دستاورد محسوب نمی‌شود

خانه ملت

تفکیک صمت به صلاح نیست!

گزارش روز

مصائب گوهر سنگ یکی دو تا نیست

به گفته فعالان حوزه گوهرسنگ، ایران با تاریخچه چند هزار ساله گوهرتراشی و برخورداری از تمام زنجیره ارزش افزوده صنعت گوهرسنگ، از بی‌جویی و اکتشاف گرفته تا بازار فروش، امروزه متأسفانه قوت و قدرت چندانی در این بازار ندارد. دلایل ضعف زنجیره ارزش گوهرسنگ متعدد و متنوع است. ضعف در بخش اکتشاف، به روز نبودن تجهیزات و ماشین‌آلات، نقص قوانین تولیدی و تجاری، بی‌توجهی به ظرفیت‌ها و قابلیت‌های این صنعت، سختی دریافت مجوز کسب‌وکار برای این حوزه، تعدد ارگان‌ها و مراجع ذی‌نفع در این بخش و... از جمله موانعی است که بلای جان توسعه این صنعت شده و به گواهی فعالان هر روز تعدادی از کارگاه‌های گوهرتراشی را به کام ورشکستگی می‌اندازد.

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شرکت فولاد هرمزگان جنوب

موضوع مناقصه: طراحی و ساخت نمونه‌گیر اتوماتیک آهن اسفنجی به روش EPC
مدت قرارداد: ۷ ماه از تاریخ شروع کار
مناقصه‌گزار: شرکت فولاد هرمزگان جنوب
نحوه دریافت اسناد: کلیه متقاضیان با ارسال اسناد ذیل به شماره فکس ۰۷۶-۳۳۵۳۰۱۴۵ و آدرس ایمیل rokandini.m@hosco.ir می‌توانند نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام نمایند.

۱- واریز مبلغ ۵۰۰۰۰۰ ریال به شماره حساب ۰۱۱۱۱۱۱۱۰۰۰۸ نزد بانک ملی شعبه مرکزی هرمزگان، به نام شرکت فولاد هرمزگان جنوب بابت خرید اسناد مناقصه
۲- نامه اعلام آمادگی شرکت در مناقصه با ذکر شماره تماس و ایمیل رسمی

توضیحات:

۱- تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ ۲.۲۶۰.۶۳۶.۱۶۰ (سه میلیارد و دو بیست و شصت میلیون و ششصد و سی و شش هزار و یکصد و شصت) ریال خواهد بود.

شماره مناقصه
۱۴۵۶۸۱

۲- نوع تضمین:
الف- ضمانت‌نامه بانکی به نفع کارفرما: مدت اعتبار تضمین بانکی حداقل سه ماه بوده و برای سه ماه دیگر نیز قابل تمدید باشد.
ب- فیش واریز وجه نقد معادل مبلغ ضمانت‌نامه به شماره حساب ۰۱۱۱۱۱۱۱۰۰۰۸ نزد بانک ملی شعبه مرکزی هرمزگان
۳- شرکت‌کنندگان ملزم به ارائه گواهی صلاحیت ایمنی از سازمان تعاون، کار و رفاه اجتماعی می‌باشند.
(ج) جدول زمانی انجام مناقصه:

آخرین مهلت دریافت اسناد	آخرین مهلت تحویل پاکت تاریخ گشایش پاکت الف و ب	۱۴۰۲/۰۴/۲۱	۱۴۰۲/۰۵/۰۲	۱۴۰۲/۰۵/۰۳
-------------------------	--	------------	------------	------------

توجه: تاریخ گشایش پاکت ج متعاقباً اعلام خواهد شد. متقاضیان برای آگاهی بیشتر می‌توانند در ساعات اداری با شماره تلفن‌های ۳۳۵۳۰۰۳ با کد ۰۷۶ داخلی (اطلاعات بازرگانی) و داخلی ۸۹۶۴ (اطلاعات فنی) تماس حاصل نمایند. قابل ذکر است که هزینه‌های چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه خواهد بود.

روابط عمومی شرکت فولاد هرمزگان جنوب

با حضور رئیس‌جمهور و وزیر صمت؛ در مراسم سالروز ملی صنعت و معدن در سالن اجلاس سران از مدیرعامل چوب و کاغذ مازندران به‌عنوان «مدیر نمونه ملی» تقدیر شد.

امید نیک‌نژاد:

ما می‌توانیم

را در شرکت «صنایع چوب و کاغذ مازندران»
با همت مدیران و کارکنان شریفش معنا کردیم

آگهی مزایده عمومی شماره ۱۴۰۲/۰۹/ز

شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر (سهامی عام) در نظر دارد "فروش گندله ریز دانه سنگ آهن شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر در اسکله شهید رجایی بندرعباس به میزان ۱,۰۰۰ متریک تن" را از طریق مزایده عمومی واگذار نماید. لذا کلیه متقاضیان می‌توانند جهت اخذ اسناد مزایده به وبسایت این شرکت به نشانی WWW.GEG.IR بخش مناقصه و مزایده مراجعه و اسناد مذکور را دریافت نمایند. آخرین مهلت تحویل پاکت ساعت ۱۴:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۵ در محل دفتر کمیسیون معاملات مجتمع و یا دبیرخانه دفتر مرکزی تهران می‌باشد. ضمناً بازدید از اقلام مربوطه روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۸ مقرر شده است. شایان ذکر است فرمت ضمانت‌نامه‌های شرکت در مزایده بایستی عیناً مطابق با فرمت ارائه شده در اسناد مزایده تهیه گردد. شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و خسارت مختار می‌باشد.

کمیسیون معاملات شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر

آگهی مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۲/۱۱/ع

شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر (سهامی عام) در نظر دارد "تامین بخشی از تجهیزات مربوط به طرح جایگزین ایستگاه PCS با استفاده از ایستگاه شیر کنترل فشار پروژه خط انتقال گاز ۲۴ اینچ به منطقه گل‌گهر" را به شرح مندرج در اسناد مناقصه، از طریق برگزاری مناقصه عمومی به فروش رسد (شخص حقوقی) واجد شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان می‌توانند جهت اخذ اسناد مناقصه به وبسایت این شرکت به نشانی WWW.GEG.IR بخش مناقصه و مزایده مراجعه و اسناد مذکور را به همراه فرم پرسشنامه از زبانی تأمین کنندگان دانلود نمایند. مهلت تحویل پاکت تا ساعت ۱۴:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۵ در محل دفتر کمیسیون معاملات مجتمع و یا دبیرخانه دفتر مرکزی تهران می‌باشد. شایان ذکر است فرمت ضمانت‌نامه‌های شرکت در مناقصه بایستی عیناً مطابق با فرمت ارائه شده در اسناد مناقصه تهیه گردد. شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و بدون خسارت مختار می‌باشد.

کمیسیون معاملات شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر

اهمیت برندسازی در تولید باکیفیت

شهرام شیر کوند پژوهشگر صنعت

«کیفیت‌مداری مقدمه مشتری‌مداری است» و تولید کالاهای مرغوب در ابتدا به سمت تصاحب بازارهای داخلی حرکت می‌کند و سپس در راستای کاهش سهم بازار محصولات مشابه وارداتی تلاش می‌کند. رشد در تولید همواره باید منجر به «رشد در فروش» شود تا شاهد آثار مثبتی در بخش تولید و اقتصاد کشور باشیم. به این معنی که با ارائه تولیدات باکیفیت به بازار، ضمن ایجاد وفاداری در مشتریان، سهم بازار و فروش محصولات داخلی تضمین شود و در این مسیر توسعه صادرات و توسعه بازار خارجی نیز مدنظر قرار گیرد. باتوجه به این نکته که «برندسازی در جهان سبب تمایز تولیدات یک کشور یا سازمان با کالاهای مشابه آن در بازار می‌شود»، باید نسبت به تحقیق و پژوهش برای ایجاد یا توسعه برند تولید داخلی (به‌ویژه در صنایع پیشرفته کشور) اقدام شود. متأسفانه برخی تولیدکنندگان با علم به اینکه برندسازی از اصول موفقیت در بازاریابی و فروش و موجب رقابت در بازار فروش کالا است، به‌جای خلاقیت در طراحی و تولید محصولات جدید و باکیفیت، از طرح‌ها، برندها و نام و نشان شرکت‌های خارجی الگو برداری می‌کنند که این روش نوعی تلاش در راستای تبلیغ محصول مشابه خارجی و در حقیقت موجب آسیب زدن به تولید داخلی است. برندسازی یکی از مسائلی است که در حوزه مدیریت بازاریابی می‌تواند موجب توسعه بازار و معرفی هرچه بیشتر توانمندی‌های صنعتگران داخلی به جامعه شود، چرا که رشد تولید، توزیع و مصرف کالاهای جعلی یا نشان (برند)‌های معتبر و لوکس در کشور تهدیدی برای تولید داخلی به‌شمار می‌رود. دولت‌ها نیز همواره به‌دنبال گسترش فضای رقابتی بین بنگاه‌ها در راستای حمایت از حقوق مصرف‌کننده هستند. توجه به کیفیت تولیدات با برند ملی و ارائه توانمندی واقعی تولیدکنندگان، اهمیت حمایت مالی دولت را نمایان می‌کند. حمایت از تولیدات داخلی از جمله موضوعاتی است که در سال‌های اخیر در محافل اقتصادی مورد بحث بوده و هم‌زمان با حمایت از تولید ملی باید از حقوق مصرف‌کننده نیز حمایت شود. در نقطه مقابل، رمز ماندگاری بنگاه‌های اقتصادی در بازار رقابتی به انتخاب مصرف‌کننده بستگی دارد.

همان‌گونه که مصرف‌کننده در پی نرخ مناسب و کیفیت مطلوب است، این تفکر باید در فرهنگ تولید نیز نهادینه شود تا تولید رقابتی و اقتصاد سالم در بازار ایجاد شود، بنابراین در یک بازار رقابتی سالم، تولیدکننده و مصرف‌کننده در پی جلب رضایت یکدیگر هستند و فرهنگ‌سازی مناسب در زمینه شناساندن حقایق حقه مصرف‌کنندگان به عامه مردم، بخشی غیرقابل انکار در روند دستیابی به امنیت خاطر مصرف‌کننده است.

بی‌تردید بنگاه‌های اقتصادی و صاحبان صنایع برای تحقق برندسازی داخلی و رشد در فروش باید در راستای استیفای حقوق مصرف‌کننده بیشتر تلاش کنند. هرچند برخورداری از سرمایه مالی، دانش، تجهیزات و دسترسی به مواد اولیه از مزیت‌های تولید به‌شمار می‌رود، اما داشتن مشتری وفادار همراه با مزیت‌های فوق‌مهم‌ترین ابزار و بزرگ‌ترین سرمایه بوده که رکن اصلی بقا و توسعه بنگاه‌های اقتصادی است. در واقع، موفقیت بنگاه اقتصادی در گرو رعایت حقوق مصرف‌کننده و حفظ مشتری است.

همچنین یکی از مهم‌ترین الزامات «رشد در تولید» رقابت‌پذیر بودن محصولات با برند داخلی است و اگر بخواهیم رشد تولید به افزایش فروش منتج شود و محصولات تولیدشده داخلی علاوه بر بازارهای داخلی، در بازارهای خارجی نیز سهمی داشته باشند، باید برای محصولات استاندارد ایرانی برندسازی کرد.

تاکید بر برندسازی داخلی به این دلیل است که کالای برند در بازار داخلی و صادراتی، رقابت‌پذیری بالاتری دارد و می‌تواند از رقبا پیش افتد. بنابراین با توجه به تنوع برند در بازار، اگر محصولی با برند جدید برای نخستین بار در بازار عرضه می‌شود، باید از نظر نرخ و کیفیت، توان رقابت با محصولات مشابه و دستیابی به بازارهای مختلف داخلی و خارجی را داشته باشد و چنانچه پیش‌تر سابقه حضور در بازار را داشته، با تقویت برند، سهم بازار خود را حفظ کند یا توسعه دهد، زیرا در بازارهای خارجی، رقابت سخت‌تری را با محصولات مشابه خارجی خواهد داشت. در نهایت اینکه، بنگاه‌های تولیدی و اقتصادی که با هدف تولید کالا و خدمات ایجاد شده باشند، برای پایداری و توسعه بازارهای داخلی و خارجی ملزم به تولید کالایی باکیفیت رقابتی برای جلب رضایت مشتریان خود هستند، زیرا مشتری‌مداری در بازار، علاوه بر تقویت تولید پایدار و رقابت‌پذیری بقا در بازار، موجب ارتقای برند، رونق و رشد تولید کیفیت‌محور، افزایش فروش و سودآوری بیشتری می‌شود. امید است در آینده‌ای نه‌چندان دور با ارتقای مستمر کیفیت محصولات و خدمات ایرانی و راهیابی برندهای معتبر و خوشنام کشورمان به بازارهای جهانی، زمینه مناسبی برای معرفی برندهای برتر ایرانی در سطح بین‌المللی فراهم شود.

خبر

مردم از خودروسازان متخلف شکایت کنند

مدیر روابط عمومی مرکز ملی رقابت با تأکید بر اینکه خودروسازان باید به قیمت‌های شش‌ماهه رقابت تمکین کنند، گفت: مردم می‌توانند از خودروسازان متخلف شکایت کنند. سپهر دادجوی توکلی در گفت‌وگو با ایرنا درباره گلاجه‌های مطرح‌شده از سوی مردم درباره عدم تمکین خودروسازان مونتاژکار به قیمت‌های تعیین‌شده از سوی شورای رقابت، افزود: از نظر قانونی همه نهادهای نظارتی به‌صورت متفق‌القول پشتیبان قیمت‌های اعلامی توسط شورای رقابت هستند. وی بیان داشت: چنانچه مردم در این

رئیس جمهوری با تأکید بر اهمیت ایجاد انگیزه مثبت و سازنده در کارکنان اداری، برقراری عدالت در پرداخت حقوق و مزایا در ادارات را به‌عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل ایجاد انگیزه و افزایش بهره‌وری در ادارات ضروری دانست و خواستار اهتمام بیشتر به اجرای قانون ارتقای سلامت اداری و راه‌اندازی سامانه‌های یکپارچه اداری شد. به‌گزارش ایرنا، آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی در جلسه شورای عالی اداری با تأکید بر اهمیت ایجاد انگیزه مثبت و سازنده در کارکنان اداری، برقراری عدالت در پرداخت حقوق و مزایا در ادارات را به‌عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل ایجاد انگیزه و افزایش بهره‌وری در ادارات ضروری دانست.

وزیر نیرو و در جلسه با مدیران صنعت برق خبر داد رشد ۴ درصدی مصرف برق خانگی

وزیر نیرو با اشاره به افزایش ۴ درصدی میزان مصرف برق در بخش خانگی، گفت: مصرف برق در صنایع بزرگ نیز ۲۰ درصد افزایش داشته است. به‌گزارش وزارت نیرو، علی‌اکبر محرابیان در جلسه برخط با مدیران صنعت برق کشور در سراسر کشور، درباره اقدام‌های اثرگذار انجام‌شده در صنعت برق کشور از زمان آغاز اوج مصرف انرژی در کشور، افزود: مقایسه اقدام‌های انجام‌شده برای رفع ناترازی موجود در صنعت برق کشور، بیانگر انجام کارهای مفید و موثر در این‌باره است که اثرات مثبت خود را در زندگی مردم، کسب‌وکار، تولید کشور، تجارت، بهداشت و درمان نشان داده است. وی با تأکید بر اهمیت بهره‌مندی از امکان حداکثر تولید، انتقال و توزیع برق برای افزایش سطح رضایتمندی مردم، گفت: انجام اقدام‌های عالمانه، کارشناسانه و مبتنی بر آخرین فناوری روز جهان را می‌توان شاخص‌ترین فرآیند صنعت برق کشور در اوج بار مصرف عنوان کرد.

وزیر نیرو خاطر نشان کرد: این تجربه بیانگر آن است که چگونه می‌توان با یک برنامه درست و مدیریت متمرکز و نیز با بهره‌مندی از ظرفیت‌های کشور، بسیاری از مشکلات و موانع را برطرف کرد و پشت‌سر گذاشت. **مصرف برق مدیریت شود** محرابیان ضمن ارزیابی مثبت درباره پیشرفت شاخص‌ها در مدیریت و تامین برق کشور، اضافه کرد: تاکنون و از ابتدای اوج مصرف در مقایسه با سال گذشته، ۴ درصد رشد مصرف برق را تجربه کرده‌ایم و پیش‌بینی می‌شود با افزایش‌های مداوم در روزهای آتی این روند ادامه یابد. وی گفت: هم‌اکنون دمای هوای کشور در مناطق جنوبی، شرقی و مرکزی بالا است و در هفته‌های آینده (۵ هفته پیش‌رو) گرمای هوا نسبت به شرایط نرمال افزایش می‌یابد؛ این شرایط مدیریت دقیق‌تری در خصوص تامین

مصرف برق می‌تواند به کاهش ۲۰ درصدی حوادث این حوزه در مقایسه با سال گذشته، افزود: انتظار می‌رود با اقدام‌های مطلوب در بخش خطوط، انتقال شبکه، منطقه و ... کمترین مشکل را در حوزه حوادث داشته باشیم؛ تلاش ما این است که محدودیت و حوادث مربوط به شبکه را به صفر برسانیم. **رشد ۲۰ درصدی مصرف برق صنایع بزرگ** وزیر نیرو افزود: آمارهای گزارش‌شده در خصوص تامین برق صنعت طی مدت اجرای طرح مدیریت مصرف صنایع امیدبخش است. محرابیان گفت: صنعت به ۳ گروه تقسیم شده که در بخش نخست هیچ‌گونه محدودیتی وجود ندارد، در بخش دوم فقط یک نصف‌روز مدیریت مصرف انجام می‌شود که با رضایتمندی قابل‌ملاحظه‌ای همراه شده است. اما ۳۰ تا ۳۵ واحد صنعتی بزرگ گروه سوم را تشکیل می‌دهند و بیشترین میزان مصرف در زمان اوج بار متعلق به این گروه است.

وی ادامه داد: کل صنعت امسال در مقایسه با سال گذشته ۲۰ درصد و صنعت فولاد ۲۹ درصد رشد مصرف برق را به ثبت رسانده و این ثمره مدیریت بهینه و کارآمد است که کمترین محدودیت را برای صنایع کشور قائل شده است. وزیر نیرو ضمن اشاره به عملکرد شرکت‌های برق منطقه‌ای و شرکت‌های توزیع در سراسر کشور، از شرکت‌های برتر به‌دلیل عملکرد مطلوب در مدیریت مصرف برق قدردانی کرد.

زمینه و بالاتر بودن قیمت‌ها نسبت به نرخ‌های اعلامی شورای رقابت شکایتی از خودروسازان دارند، می‌توانند نسبت به تنظیم شکایت اقدام کنند که در این زمینه همه شکایت‌ها در شورای رقابت ثبت شده و یک به یک در حال صدور حکم است. مدیر روابط عمومی مرکز ملی رقابت با اشاره به تعیین تکلیف قیمتی برخی خودروسازان، از بررسی قیمتی دیگر خودروسازان خبر داد و تأکید کرد: اگر خودروساز قیمت‌هایی بالاتر از قیمت‌های شورای رقابت از مردم مطالبه کند، تخلف کرده و شکایات مربوطه در این زمینه به‌طور قطع

رئیس جمهوری در جلسه شورای عالی اداری تأکید کرد

برقراری عدالت در پرداخت حقوق و مزایا

در ارتقای سلامت اداری دانست و در عین حال خاطر نشان کرد: در کنار بکارگیری تمام توان برای تکمیل هرچه سریع‌تر دولت هوشمند، ایجاد انگیزه مثبت و کافی در کارمندان هم باید مورد توجه ویژه قرار گیرد. آیت‌الله رئیسی با تأکید دوباره بر اهمیت عامل ایجاد عدالت در پرداخت‌ها و ارتقای سلامت اداری، در ارتقای بهره‌وری نظام و سازمان اداره کشور، اقدامات انجام‌شده برای ایجاد تحول در نظام اداری و ارتقای بهره‌وری در ۲ سال گذشته را نکافی دانست و بازنگری در تدابیر اتخاذشده و اقدامات انجام‌گرفته برای تحقق این اهداف را خواستار شد.

رئیس‌جمهوری همچنین بر ضرورت بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت‌های سازمان اداری و استخدامی برای رفع موانع و مشکلات پیش‌روی ایجاد تحول و ارتقای بهره‌وری در نظام اداری کشور تأکید کرد.

خوب و متقن، اما مغفول‌مانده در نظام اداری کشور اشاره و بر اهتمام بیشتر برای اجرای آن تأکید کرد. رئیس‌جمهوری راه‌اندازی سامانه‌های یکپارچه اداری را اقدامی بسیار مفید و موثر

برای نهایی هیات‌عالی مجمع تشخیص

مصوبه واردات خودروی کار کرده تأیید شد

فرسوده و ۵۰ درصد آن به طرح جوانسازی جمعیت تعلق می‌گیرد. وی ادامه داد: بنابراین تولید داخلی با ظرفیت حداکثر یک میلیون و ۲۰۰ هزار واحدی به‌هیچ‌وجه تکافی نیاز را نمی‌کند، مضاف بر اینکه در این مصوبه، ضوابط منطقی و دقیقی برای تامین ارز، ملاحظات فنی، زیست‌محیطی و شرایط واردکنندگان خودروی کار کرده، ذکر شده است.

در نهایت، پس از بحث و تبادل نظر اعضای هیات‌عالی نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی نظام، واردات خودروهای کار کرده را مغایر سیاست‌های کلی ندانستند.

مغایرت مصوبه «ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجاره‌بها» با سیاست‌های کلی نظام

بنا بر این گزارش در ادامه جلسه هیات‌عالی نظارت، بررسی «ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجاره‌بها» از نظر عدم مغایرت با سیاست‌های کلی نظام در دستور قرار گرفت.

کمیسیون نظارت دبیرخانه مجمع، در موارد متعددی مصوبه مجلس را مغایر سیاست‌های کلی دانسته بود که پس از توضیحات نمایندگان دولت و اقبال شاکری، عضو کمیسیون عمران مجلس، با رأی اعضای هیات‌عالی نظارت، ماده ۶ این مصوبه در خصوص الحاق یک تبصره به قانون مالیات‌های مستقیم مغایر بند یک سیاست‌های کلی امنیت قضایی (اصلاح ساختار نظام قضایی کشور) و مغایر جزء ۳ بند ۹ سیاست‌های کلی نظام قانون‌گذاری (رعایت اصول قانون‌گذاری و قانون‌نویسی) دانسته شد. اعضای هیات‌عالی نظارت، همچنین ماده ۸ (تعیین و اعلام سقف یا میزان افزایش اجاره‌بها) و تبصره ۴ ماده ۱۱ (بررسی تأیید یا رد فسخ توسط دادگاه صالح غیرحضور) را مغایر بند یک سیاست‌های کلی امنیت قضایی دانستند.

هیات‌عالی نظارت، ماده ۱۳ این مصوبه درباره اخذ عوارض از اعیان غیرمتناسب با کاربری‌های ثبت‌شده را مغایر جز ۳ بند ۹ سیاست‌های کلی نظام قانون‌گذاری (رعایت اصول قانون‌گذاری و قانون‌نویسی) دانستند.

سالروز شلیک ناو آمریکایی به پرواز ۶۵۵ ایران ایر

ایران به‌وقوع پیوست. براساس دلایل و قرائن موجود و مضبوط نه‌تنها کشتی‌های جنگی ایالات‌متحده از پیام‌های رادیویی هواپیمای ایرانی شماره ۶۵۵ که روی فرکانس‌های باز و به زبان انگلیسی مخابره می‌شد، باخبر بودند، بلکه به‌طور قطع آن پیام‌ها را نیز در اختیار داشته‌اند. پیام‌های رادیویی که نشان‌دهنده غیرنظامی بودن هواپیمای مسافری و تجاری بودن آن بود. دولت ایالات‌متحده آمریکا معتقد بود ناو وینسنس به اشتباه هواپیمای موردنظر را یک هواپیمای جنگی تشخیص داده و برای دفاع از خود به سوی آن شلیک کرده است. ریگان، رئیس‌جمهوری وقت آمریکا نیز اظهار کرد که هواپیمای مسکن ناو وینسنس حرکت کرده و از این‌رو مورد اصابت موشک قرار گرفته است تا ناو از خود در برابر حمله احتمالی مراقبت کند. نکته تاسف‌انگیز آن است که بعدها دولت آمریکا به ویلیام سی راجرز، ناخدای ناو یواس اس وینسنس مدال افتخار داد که موجب خشم بیشتر مردم ایران شد.

ایران پس از وقوع این حادثه تلاش کرد که مسئله را نزد شورای سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری (ایکائو) مطرح و حقوق از دست‌رفته خود را اعاده کند. ریاست شورای ایکائو در پاسخ به نامه معاون وزارت راه و ترابری ایران بیان کرد: «خط مشی ایکائو تضمین امنیت و نظم پروازهای کشوری و مقابله جدی با استفاده از قوای قهریه علیه هواپیماهای غیرنظامی است.»

در تاریخ ۱۲ تیر ۱۳۶۷ برابر با سوم ژوئیه ۱۹۸۸ میلادی در ساعت ۱۰:۱۰ دقیقه بامداد هواپیمای مسافربری شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران با شماره پرواز ۶۵۵ که از بندرعباس طی یک پرواز منظم برنامه‌ریزی‌شده عازم دویبی بود، بر فراز آب‌های سرزمینی خود هدف ۲ فرزند موشک هدایت‌شونده کروز از کشتی جنگنده یو.اس.اس. جک وینسنس، متعلق به نیروی دریایی ایالات‌متحده آمریکا قرار گرفت و تمامی ۲۹۰ سرنشین آن (شامل ۱۵۶ مرد، ۵۳ زن، ۵۷ کودک ۱۲-۲ سال، ۸ کودک زیر ۲ سال و ۱۶ خدمه) جان باختند. هواپیمای مزبور حامل ۲۷۵ مسافر و ۱۵ خدمه بود. از این تعداد ۲۵۴ ایرانی، ۱۳ نفر تبعه امارات متحده عربی، ۱۰ نفر هندی، ۶ نفر پاکستانی، ۶ نفر تبعه یوگسلاوی و یک نفر ایتالیایی بود. عملیات جمع‌آوری اجساد به فرماندهی امیر دریادار دوم، ناصر سرنوشت با اعزام ۸۰ غواص، ۲۰ فرزند ناو، ۲ فرزند هواناو و ۴ فرزند بالگرد، پس از واقعه آغاز شد. بعد از جمع‌آوری اجساد، جمع‌آوری قطعات هواپیمای نیز آغاز شد. ۲ عملیات به‌صورت شبانه‌روزی و در مجموع به مدت ۵۲ روز انجام گرفت که دلیل طولانی شدن آن، گرمای شدید هوا بود. این حادثه در پی تجاوز رژیم عراق به ایران و در پی آغاز جنگ نفتکش‌ها، یک سال پس از شروع جنگ و با هدف نامن کردن خلیج‌فارس برای تضعیف توان اقتصادی متکی به نفت

۱۲ تیر، سالروز شلیک ناو آمریکایی به پرواز ۶۵۵ ایران ایر

وضعیت

قیمت‌گذاری خودرو شفاف شود

سختگوی انجمن سازندگان قطعات و مجموعه‌های خودرو گفت: مشخص شدن وضعیت قیمت‌گذاری خودرو یک‌بار برای همیشه و شفاف شدن آن، خواسته همه فعالان صنعت خودرو و قطعه است. فرهاد به‌نیا در گفت‌وگو با ایرنا افزود: بالاترین در قیمت‌گذاری خودرو و عدم شفافیت آن و اینکه آیا شورای رقابت مسئول است یا خودروسازان در سال‌های گذشته زیان‌های سنگینی به صنایع خودرو و قطعه وارد کرده است. عضو هیات مدیره انجمن سازندگان قطعات و مجموعه‌های خودرو

اظهار کرد: در صورتی که نرخ خودرو از سوی شورای رقابت و به صورت دستوری تعیین شود، انتظار می‌رود این شورا در نرخ اقلام به کار رفته در آن از جمله فولاد، مس، آلومینیوم و... نیز دخالت کند، نه اینکه تولیدکننده داخلی مجبور باشد آنها را با قیمت‌های جهانی خریداری کند. به‌نیا یادآور شد: این روزها قطعه‌سازان با بحران شدید مالی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، به‌طوری‌که جمع مطالبات بالای ۱۲۰ روزه زنجیره تامین و قطعه‌سازان از ۲ خودروساز بزرگ کشور (با احتساب تعدیل در قراردادهای) به بیش از ۲۰ هزار میلیارد تومان رسیده است. این مقام صنفی به عدم بروزسانی قراردادهای بین خودروسازان با قطعه‌سازان اشاره کرد و گفت: به‌طور مثال، گروه صنعتی ایران خودرو حدود ۱۴ هزار قرارداد در حال تعدیل دارد که اصلاح آنها فرآیندی زمانبر است. وی ادامه داد: امروز خودروسازان داخلی از نظر نقدینگی در وضعیت نامساعدی به سر می‌برند و همین مسئله با توجه به اینکه حدود ۸۵ درصد یک خودرو از قطعات تشکیل شده، تاثیر منفی بر صنعت قطعه به‌دنبال داشته است.

مالکیت خودروسازی‌ها چگونه دولتی ماند؟

عکس: ماسک

زیان انباشته صنعت خودرو تا پایان سال گذشته، حدود ۱۳۰ هزار میلیارد تومان برآورد شده و میزان بدهی خودروسازان بزرگ نیز به ۲۴۴ هزار میلیارد تومان رسیده است

حضور چین در شهرک‌های صنعتی ایران

زیرمجموعه خودروسازان که با چندین واسطه ایجاد شده بودند را خود دولت بر عهده داشت، عملاً توانست با ایجاد چرخه بسته سهامداری ذیل خودروسازان همچنان اداره بنگاه را در اختیار خود نگه دارد. بیگی اظهار کرد: در دولت دوازدهم، سهام دولت در شرکت ایران خودرو از ۱۴ به ۵.۷ درصد کاهش یافت و دولت حدود ۸ درصد از سهام خود را به ۳ بانک ملت، تجارت و صادرات واگذار کرد که دلیل آن هم ادای دین دولت به این بانک‌ها بود.

این کارشناس اقتصاد ادامه داد: این بانک‌ها هرچند با عنوان بانک خصوصی فعالیت دارند، اما در واقع توسط دولت اداره و روسای آن توسط خود دولت انتخاب می‌شوند؛ در حقیقت برای این ۸ درصد از سهام ایران خودرو نیز دولت و وزارت صمت در مجامع تصمیم می‌گرفتند.

وی افزود: در دهه گذشته وقتی هیات‌مدیره یک بانک تشکیل می‌شد، در بیشتر مواقع نماینده دولت از تک‌تک اعضای هیات‌مدیره برای تصمیماتشان در طول سال وکالت می‌گرفت.

بیگی اظهار کرد: در اواخر سال ۱۳۹۸، مدیرعامل وقت شرکت ایران خودرو با هماهنگی دولت تصمیم گرفت بخشی از سهام چرخه‌ای که در شرکت‌های خودروسازی وجود داشت را تجمیع کند و همه آنها را ذیل شرکت گسترش سرمایه‌گذاری ایران خودرو بیاورد؛ هدف این بود که سهام چرخه‌ای را تجمیع و آن را واگذار کند، اما این اتفاق در دولت دوازدهم به سرانجام نرسید.

تعیین تکلیف سهام چرخه‌ای

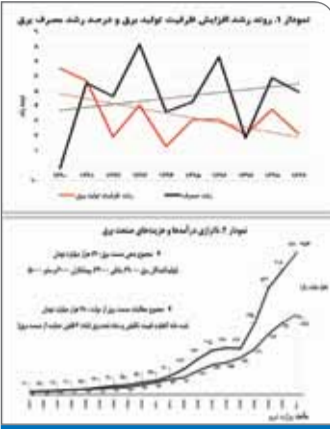
مدیر گروه صنعت اندیشکده سیاست‌گذاری امیرکبیر ادامه داد: در دولت جدید، نظر وزیر سابق وزارت صمت نیز طی کردن همین مسیر بود که ابتدا باید سهام چرخه‌ای واگذار و تعیین تکلیف شود. همچنین در سال گذشته کمیته مشترکی بین وزارت اقتصاد و وزارت صمت برای تصمیم‌گیری در این زمینه تشکیل شد و وی توضیح داد: در سلسله جلساتی که تشکیل شد متولیان این امر صورت‌جلسه‌هایی را امضا کردند و نظرشان مبنی بر این بود که می‌خواهیم تا پایان سال ۱۴۰۱ سهام چرخه‌ای را واگذار کنیم، اما دولت زمانی می‌تواند صنعت خودرو را به بخش خصوصی واگذار کند که تصمیم قطعی گرفته باشد، از سویی چنین تصمیماتی فقط در اختیار وزارت صمت و وزارت اقتصاد نیست.

مناخ بزرگ خصوصی‌سازی

بیگی ضمن اشاره به وجود پر رنگ ملاحظات سیاسی و امنیتی پیرامون واگذاری شرکت‌های خصوصی‌سازی

گروه صنعت
editor@smtnews.ir

فولادی‌ها بیشترین مصرف برق صنایع را دارند

آمار مرتبط با میزان تامین برق صنایع در خرداد امسال نشان می‌دهد به‌طورکلی میزان تامین برق صنایع کشور نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۱۷ درصد افزایش یافته که فولادی‌ها در صدر قرار دارند. به گزارش وزارت نیرو، افزایش میزان مصرف برق در بخش صنایع را باید به‌عنوان یکی از نشانه‌های رشد تولید و اشتغال در نظر گرفت که در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته به امری متداول تبدیل شده و همواره میزان مصرف برق در بخش صنعت از سایر بخش‌ها بیشتر است.

بررسی میزان مصرف برق در بخش صنایع ایران نیز بیانگر این است که در شش ماهه نخست سال گذشته و برای نخستین‌بار سهم برق صنایع از سهم دیگر بخش‌ها به‌ویژه بخش خانگی پیشی گرفته است. به‌طور مشخص و در شش ماهه نخست سال ۱۴۰۱ که طرح مدیریت مصرف برق در بخش‌های گوناگون به اجرا گذاشته شد، سهم بخش صنایع از مصرف برق تولیدی کشور با ۲.۸ درصد افزایش به ۳۴ درصد رسید و این در حالی بود که سهم بخش خانگی با ۱.۳ درصد کاهش نسبت به شش ماه نخست سال ۱۴۰۰ به ۲۳.۷ درصد رسید.

در سال ۱۴۰۱ و به‌طورکلی میزان تامین برق صنایع براساس آنچه شرکت توانیر اعلام کرده، ۴.۱ درصد افزایش یافت و به‌طور مشخص در بازه زمانی ۸ درصد و ۲۲ درصد نسبت به مدت مشابه سال ۱۴۰۰ افزایش یافت. همین موضوع سبب شد به‌طور نمونه در بخش صنایع فولادی در فصل تابستان سال ۱۴۰۱ و نسبت به سال قبل از آن میزان رشد تولید ۲۳ درصدی به ثبت برسد. با توجه به گذشت یک ماه از آغاز طرح مدیریت مصرف برق کشور در سال جاری نیز بررسی‌ها حکایت از افزایش محسوس میزان تامین برق بخش صنعت نسبت به سال ۱۴۰۱ دارد که با توجه به ناترازی موجود در صنعت برق کشور، اتفاق و خبر خوشحال‌کننده‌ای است.

توضیح اینکه در امسال و براساس آمار و ارقام اعلام‌شده توسط شرکت مدیریت شبکه برق ایران، از ابتدای طرح مدیریت مصرف برق فصل گرم سال ششماهه افزایش تامین برق بخش صنایع به میزان ۱۷.۳ درصد هستیم که در این بین بیشترین میزان رشد مصرف برق در حوزه صنایع فولادی و به میزان ۲۴.۶۱ درصد به ثبت رسیده است. همچنین خرداد امسال و باوجود افزایش میزان مصرف برق بخش خانگی، میزان رشد مصرف برق صنایع سیمانی نیز نسبت به مدت مشابه سال قبل به ۱۳.۸۱ درصد رسید و میزان رشد مصرف برق برای سایر صنایع فلزی نیز در همین بازه زمانی ۱۲.۴۱ درصدی بود. این وضعیت در حالی است که اساساً تامین برق بیش از ۹۰ درصد صنایع و کسب‌وکارهای کوچک، همانند کارگاه‌ها بدون هیچ‌گونه محدودیتی در طرح مدیریت مصرف برق فصل گرم اجرایی می‌شود و این صنایع تحت هیچ شرایطی مشمول طرح‌هایی مانند جابه‌جایی بار مصرف و... نمی‌شوند. آمار و ارقامی که مورد اشاره قرار گرفت، بیانگر مدیریت مطلوب مصرف برق کشور در یک ماهه اخیر و در بخش‌های مختلف است که جدا از حفظ پایداری شبکه برق سراسری و جلوگیری از خاموشی‌های گسترده منجر به تامین حداکثری برق برای بخش‌های گوناگون صنعتی شده و حکایت از روندی امیدوارکننده در بخش تولید و اشتغال کشور دارد.

نه فقط دولت

فعلی، بلکه همه

دولت‌ها در

دهه گذشته از

لحاظ توان اداره،

سیاست‌گذاری

و نظارت بسیار

تنزل پیدا کردند

شورای عالی بورس و وزارت اقتصاد به این موضوع ورود می‌کنند و همگی در آن تأثیرگذار هستند؛ چه برسد به مسئولانی مانند واگذاری

شرکتی نافذ اجتماعی بالا که وجوه سیاسی و امنیتی آن بین نهادهای مختلف ما بسیار پررنگ است. مدیرگروه صنعت اندیشکده سیاست‌گذاری امیرکبیر همچنین گفت: اراده بر واگذاری در ساختار تصمیم‌گیری یعنی اگر می‌خواهند سهام را واگذار کنند مشخص شود که ابزارهای سیاستی، نظارتی و تصمیم‌گیری خود دقیقاً می‌خواهند چه کار کنند؛ آیا لازم است ابزارهایی را شکل دهند، برنامه بلندمدتی برای صنعت خودرو داشته باشند و ابزارهایی را برای شفافیت ایجاد کنند یا خیر؟

بیگی تأکید کرد: اگر همه این موضوعات حل شد؛ یعنی اراده به سرانجام رساندن موضوع واگذاری وجود دارد و اگر برطرف نشد حتماً این فرآیند با شکست مواجه خواهد شد، هرچند سازمانی مانند خصوصی‌سازی تلاش زیادی برای مسئله واگذاری سهام انجام دهد.

وی درباره اینکه سیاست‌گذار در حال حاضر باید چه سیاستی را برای واگذاری سهام ایران خودرو و سایر دولتی‌ها در پیش گیرد، اظهار کرد: ابتدایی‌ترین گام برای اعمال تغییرات مهم در صنعت خودروسازی این است که مشخص شود دولت از صنعت خودرو چه می‌خواهد تا به‌نوعی یک معیار سنجش برای سایر تصمیمات ایجاد شود. در گام بعدی، باید به‌عنوان فوری‌ترین تصمیم، دولت درباره همکاری‌های منطقه‌ای صنعت خودرو، برنامه‌ای را طراحی کند تا براساس آن، صنعت خودرو شکل گیرد.

سخن پایانی

خروج پیدا کنیم و حداقل راهی را برای ما روشن کند.

برخی از کارشناسان نیز با تأکید بر وجود ۲۰ نهاد مختلف برای تصمیم‌گیر در این حوزه معتقدند؛ پیش از هر چیز، وزارت صمت باید بتواند در داخل دولت اجامی ایجاد کند تا مهم‌ترین تصمیم‌ساز در صنعت خودرو، همین وزارتخانه باشد. همچنین وزارت صمت باید همه نهادهای را در شورا‌ی دور هم جمع کند و از طرف رئیس‌جمهوری اختیار برخی از نهادهای را برای خود دریافت کند، چراکه با این ساختار توزیع‌شده هیچ برنامه‌ای را نمی‌توانیم پیگیری کنیم.

افزایش مصرف برق مشترکان صنعتی

موردنیز این دسته از مشترکان نیز تامین شود. رجعی‌مشهدی با بیان اینکه میزان مصرف برق مشترکان صنعتی از ابتدای اجرای طرح مدیریت مصرف برق تا کنون ۱۷.۳ درصد افزایش یافته، گفت: در این بین صنایع فولادی با رشد ۲۴.۳ درصد نسبت به سال گذشته در صدر جدول جای گرفتند. سختگوی صنعت برق کشور همچنین اضافه کرد: میزان مصرف برق همه واحدهای صنعتی کشور از ابتدای دوره امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته، ۵.۸ درصد رشد یافته است؛ به عبارت دیگر از ابتدای امسال میزان

گروه دوم مشترکان برشمرده و اظهار کرد: پیش‌بینی شده این واحدهای صنعتی که بیش از ۷ درصد مشترکان صنعتی را تشکیل می‌دهند، امسال به مدت «نیم‌روز» از ساعت ۱۱ تا ۲۳ در طرح‌های مدیریت مصرف مشارکت داشته باشند؛ بر این اساس در تابستان امسال به مدت ۶ و نیم روز از ایام هفته با بالاترین ظرفیت امکان تولید دارند. وی یادآور شد: در همین زمینه ۳۰۰ مشترک صنعتی بزرگ در کشور وجود دارد که برنامه‌ریزی‌شده مطابق با برنامه مشترک وزارتخانه‌های نیرو و صنعت، معدن و تجارت انرژی

تولید» عنوان کرد و گفت: بر همین اساس به‌منظور مدیریت مصرف انرژی، صنایع را به ۳ گروه عمده تقسیم کردیم. سختگوی صنعت برق کشور افزود: گروه نخست شامل کارگاه‌ها و واحدهای صنفی صنعتی می‌شوند که بیش از ۹۰ درصد تعداد مشترکان صنعتی را به خود اختصاص می‌دهند؛ برای این گروه هیچ‌گونه محدودیتی به‌منظور تامین برق و انرژی وجود ندارد. وی واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌های صنعتی را

عنوان کرد و گفت: بر همین اساس به‌منظور مدیریت مصرف انرژی، صنایع را به ۳ گروه عمده تقسیم کردیم.

مصرف برق در صنایع فولادی ۵.۷ درصد، صنعت سیمان ۶.۲ درصد و سایر فلزات از جمله مس، آلومینیوم و روی ۷.۲ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته که بیانگر رشد تولید است. وی در ادامه ضمن تشریح طرح سراسری پاداش مدیریت مصرف برق مشترکان خانگی، گفت: براساس تازه‌ترین گزارش ارسالی بیش از ۲۵ درصد مشترکان خانگی در تابستان امسال موفق به دریافت پاداش صرفه‌جویی شدند؛ عدد مربوط به پاداش صرفه‌جویی در سمت چپ قبوض برق مشترکان درج می‌شود.

ایجاد شهرک‌های صنعتی موفقیت‌آمیز بود

صادق تفتی
کارشناس حوزه صنعت

در کشور ما صنعتگران از فعالیت در شهرک‌های صنعتی به‌دلیل مزایای زیادی که دارد، استقبال می‌کنند. البته در کنار مزایایی که در این شهرک‌ها تعریف شده، بعضاً مشکلاتی نیز گریبانگیر صنعتگران است. فراهم بودن زیرساخت‌های موردنیاز از برق، آب و گاز گرفته تا ایمنی و امکانات رفاهی به‌طور یکپارچه در شهرک‌های صنعتی، فعالیت را برای صنعتگران تا حدودی تسهیل می‌کند.

در دوره‌ای در این شهرک‌ها، زمین با نرخ مناسب در اختیار صنعتگران قرار می‌گرفت و استقبال خیلی خوبی از سوی صنعتگران برای فعالیت در این شهرک‌ها می‌شد که در حال حاضر هم این استقبال را شاهد هستیم. البته قبلاً منابع طبیعی و امور اراضی، زمین‌هایی را به‌راحتی در اختیار شرکت شهرک‌های صنعتی قرار می‌دادند، اما در حال حاضر به دلایل گوناگون تامین زمین کمی سخت شده و در این زمینه شاهد سختگیری‌هایی هستیم. نرخ خرید زمین برای شرکت شهرک‌ها هم بالاست که اگر در این زمینه تمهیداتی اندیشیده شود به‌عنوان نمونه، دولت در این زمینه مساعدت کند و با ارائه یارانه یا تسهیلات خاصی به شهرک‌های صنعتی این شهرک‌ها بتوانند زمین موردنیاز را تامین کنند و با نرخ به‌نسبت ارزان‌تر یا با شرایط حمایتی در اختیار واحدهای صنعتی قرار دهند تا صنعتگر در شروع کار مجبور نباشد بخش قابل‌توجهی از سرمایه‌های خود را صرف خرید زمین کند، بسیاری کمک‌کننده خواهد بود. اگر زمین ارزان‌تر در اختیار شرکت شهرک‌ها قرار بگیرد، دست آنها برای ارائه تسهیلات به صنعتگران در تامین زمین بازر خواهد بود. به‌عنوان نمونه، شرکت شهرک‌ها می‌تواند فقط ۱۰ تا ۱۵ درصد هزینه زمین را از صنعتگر دریافت کند و مابقی آن در طول زمان مشخصی در قالب اقساط بلندمدت پرداخت شود. در این صورت، صنعتگر مجبور نیست میلیاردها تومان از سرمایه تولید را در ابتدای فعالیت بابت تامین زمین پرداخت کند و نقدینگی که در اختیار دارد را در احداث واحد صنعتی و خرید تجهیزات هزینه خواهد کرد.

از جمله مزایای خاص و قابل‌توجه فعالیت در شهرک‌های صنعتی، تامین زمینی است که در آن همه امکانات از آب، برق و تاسیسات اولیه و سایر زیرساخت‌ها فراهم و نرخ آن نسبت به خارج از شهرک‌های صنعتی مناسب‌تر است. اینکه امکاناتی فراهم است و صنعتگر مجبور نیست هزینه مجزایی برای ایجاد آنها پرداخت کند، یک مزیت بزرگ فعالیت در شهرک‌های صنعتی است. بسته به محدوده فعالیت شهرک‌های صنعتی، تسهیلات و مزایایی مانند تسهیلات و بخشودگی مالیات و... که به تولیدکنندگان فعال در این شهرک‌ها تعلق می‌گیرد، متفاوت است. شهرک‌های صنعتی که در فاصله ۵۰، ۱۰۰ تا ۱۵۰ کیلومتری مناطق محروم قرار دارند، دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌های متفاوتی دارند که مربوط به مالیات و موارد مشابه می‌شود و شامل یک دستور ثابت نیست و براساس مقرراتی که دولت تصویب کرده شامل مزایای خاصی می‌شوند.

یکی از مشکلات مربوط به نرخ بالای زمین است. در حال حاضر هزینه ماشین‌آلات، کارگر، راهسازی و تامین آب، برق و گاز برای شرکت شهرک‌های صنعتی گران تمام می‌شود و به‌تبع آن زمین گران به صنعتگر داده خواهد شد. موضوع دوم اینکه احداث واحد صنعتی نیازمند نقدینگی بسیار زیادی است و در این زمینه عدم‌همکاری بانک‌ها در ارائه تسهیلات هم مطرح است. صنعتگر باید سند زمین و پروانه فعالیت را بگیرد و بعد برای دریافت تسهیلات اقدام کند که فرآیند سخت و پیچیده‌ای است. در بخشی هم مشکلات و محدودیت‌های زیرساخت‌هایی مانند آب، برق و گاز برای واحدهای صنعتی فعال در شهرک‌های صنعتی وجود دارد. گاه میزان تامین برق کم است و بیشتر شهرک‌های صنعتی مشکل تامین آب و نبود تصفیه‌خانه دارند.

صنعتگر برای احداث کارخانه ابتدا مجوز تاسیس از سازمان صنعت، معدن و تجارت می‌گیرد، سپس از شرکت شهرک‌ها تقاضای زمین می‌کند و شهرک‌ها براساس طرح ارائه شده، زمین را در اختیار صنعتگر قرار می‌دهد. در ادامه صنعتگر اقدام به احداث واحد تولیدی می‌کند تا بتواند پروانه بهره‌برداری دریافت کند.

به‌طور کلی، ایجاد شهرک‌های صنعتی در کشور، یک طرح موفقیت‌آمیز بود. بیش از ۶۰ سال از ایجاد شهرک‌های صنعتی در ایران می‌گذرد و واقعیت این است که برای بخش تولید و صنعت کشور، اقدامی تأثیرگذار بوده است. ناگفته نماند در حال حاضر شهرک‌های صنعتی بزرگی در استان‌ها داریم که موقعیت‌های بسیار خوبی برای سرمایه‌گذاری به‌شمار می‌روند که باید شناسایی و به سرمایه‌گذاران معرفی شوند.

رشد تولید در اولویت برنامه هفتم

سختگویی کمیسیون صنایع و معادن شورای اسلامی گفت: افزایش تولید و هدایت نقدینگی به سمت تولید از جمله اقدامات مهمی است که برای آن در برنامه هفتم برنامه‌ریزی شده است. روح‌اله عباس‌پور در گفت‌وگو با ایرنا با اشاره به اهداف کلان بخش صنعت درباره لایحه برنامه هفتم، با بیان اینکه مهار تورم و رشد تولید از اولویت‌های کشور است، اظهار کرد: از عواملی که در ایجاد

تورم نقش دارند می‌توان به رشد نقدینگی، ناترازی و کسری بودجه، عدم‌رشد تولید و کاهش ارزش پول ملی، اشاره کرد که در برنامه هفتم سعی شده این موارد برطرف شوند تا در نتیجه با مهار تورم روبرو باشیم. سختگویی کمیسیون صنایع و معادن شورای اسلامی افزود: حفظ ارزش پول ملی و رشد تولید، یکی از مهم‌ترین موضوعاتی است

تاکید کارشناسان برای ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک:

اساسنامه شرکت شهرک‌ها اصلاح شود

اگر متولی ایجاد شهرک صنعتی مشترک، بخش دولتی باشد از نظر جغرافیای سرزمینی احتمالاً منع قانونی و نیاز به مصوبه‌ای بالاتر از قانون یا شاید نیاز به مصوبه جدیدی از سوی مجلس وجود دارد

توسعه شهرک‌های صنعتی به‌دلایل گوناگون از جمله اینکه می‌تواند موتور محرک اقتصاد ملی و منطقه‌ای باشند، برای کشورها اهمیت زیادی دارد. در حال حاضر به‌دلیل مشکلات اقتصادی ناشی از اعمال تحریم‌ها، افزایش نرخ ارز و به‌تبع آن تورم، ساخت شهرک‌های صنعتی مشترک با کشورهای مختلف به‌ویژه کشورهای هم‌مرز می‌تواند ابزار مناسبی برای کشورمان باشد تا با تعامل در حوزه‌های گوناگون به‌نحوه فشار تحریم‌ها را از روی واحدهای تولیدی کم کند. این در حالی است که به‌گفته کارشناسان، به‌دلیل در اختیار داشتن انرژی فراوان و نیروی کار ارزان می‌توانیم سرمایه چشمگیری را برای تامین زیرساخت‌های ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک، به‌سوی کشور سرازیر کنیم. انتقال دانش و فناوری از کشورهای توسعه‌یافته از دیگر دستاوردهای مهم احداث شهرک‌های صنعتی مشترک است که در شرایط کنونی و مشکلات اقتصادی کشور، به نفع تولیدکنندگان داخلی خواهد شد و منافع زیادی برای کشورمان دارد.

این گزارش به بررسی رویکرد شرکت شهرک‌های صنعتی ایران در زمینه ایجاد شهرک‌های مشترک و مزایای منطقه‌ای این شهرک‌ها در کشورمان پرداخته که در ادامه می‌خوانید. با ما همراه باشید.

شهناز صفایی
editor@smtnews.ir

ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک با جدیت پیگیری می‌شود

اینها با ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک در تعامل با کشورهای مصرف‌کننده کالاها و محصولات ایرانی، می‌توانیم محصولاتمان را راحت‌تر به این کشورها صادر کنیم که مزیت اقتصادی چشمگیری است. در کل شرکت شهرک‌ها با کلیات ایجاد شهرک‌های صنعتی، مشترک موافق است؛ به‌شرط اینکه منافع تولید کشور رعایت شود و به نفع فعالان اقتصادی ما باشد.

وی درباره ایجاد شهرک صنعتی مشترک تولید قطعات خودرو در بسم نیز گفت: این مورد هم در سفر اخیر به نمایشگاه گوانگجو چین مطرح شد که فقط در حد پیشنهاد شرکت شهرک‌هاست. در کل، شهرک‌های صنعتی خوبی در داخل کشور و در مناطق مختلف طراحی کرده‌ایم و در حال شناسایی مزیت‌های نسبی مناطق متناسب با زنجیره ارزش برای اجرای برنامه‌هایی در این زمینه هستیم.

ایجاد اشتغال فرصت دوم است. اینکه نیروی کار ایرانی با توجه به شاخص برابری نرخ بین ایران و عراق، ماهرتر و ارزان‌تر است، روی روند اشتغال اثرات مثبت منطقه‌ای خواهد داشت و در نهایت اینکه در بخش صادرات ایجاد این شهرک‌ها منجر به ارزش‌افزوده بیشتری می‌شود و صادرات غیرنفتی ما را از نظر هزینه‌ها سودمندتر می‌کند. سنجایی شیرازی در پایان خاطر نشان کرد: با توجه به جهت‌گیری حال حاضر دولت عراق در تصویب بودجه‌های میلیاردری باید ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک با فوریت در دستور کار نهادهای دولتی و حاکمیتی ما قرار گیرد. همان‌گونه که می‌دانید عراقی‌ها بودجه ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ را با رشد ۷۰ درصدی از ۸۹ میلیارد دلار به بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار رسانده‌اند. نکته حائزاهمیت این است که مقرر شده ۸۵ درصد اهداف بودجه‌ای عراق از طریق تجارت فرامرزی محقق شود. در این شرایط اگر مقوله جانمایی و راه‌اندازی شهرک‌های صنعتی مشترک را دست‌کم در نقاط صفر مرزی به‌سرعت در دستور کار قرار دهیم، می‌توانیم سهم بیشتری از بازار کالا و خدمات عراق را به خودمان اختصاص دهیم و حضور چشمگیری در بازار این کشور و به تبع آن سهم چشمگیری از صادرات به عراق داشته باشیم.

سخن پایانی

ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک در کشور در دستور کار قرار دارد و از سوی کشورمان پیشنهاداتی به کشورهای دور و نزدیک داده شده که نیازمند بررسی بیشتر، پیگیری و عزم جدی است تا در نهایت اجرایی شود و بتوانیم از این ظرفیت ویژه برای رشد اقتصادی کشور استفاده کنیم.

اینکه برق را کدام کشور تامین کند و نرخ آن چقدر باشد، نحوه تامین کارگر و نیروهای متخصص و... نیز باید مشخص شود. ایجاد شهرک صنعتی مشترک بین ایران و عراق، ایران و جمهوری آذربایجان، ایران و ارمنستان و ایران و ترکیه مطرح شده، اما نهایی نشده است.

همکاری، به‌شرط تامین منافع ملی

رسولیان درباره دلایل به نتیجه نرسیدن پیشنهادات برای ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک، گفت: بخشی از کار وابسته به رویکرد شرکت شهرک‌های صنعتی است که ما اعلام آمادگی کرده‌ایم و بخشی هم به طرف مقابل مربوط است که باید منتظر باشیم طرف مقابل نیز ورود کند تا به تفاهم برسیم و چارچوب نهایی ایجاد شهرک صنعتی را تعیین و در مرحله بعد آن را اجرایی کنیم.

مدیرعامل سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی همچنین درباره مزایای خاص ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک برای کشورمان اظهار

شهرک‌های صنعتی ایران با توجه به همین توانمندی پیگیری و با استقبال طرف‌های خارجی هم روبرو شده است. پیشنهاداتی هم برای ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک از سوی کشورهای دیگر داده شده و ما نیز اعلام آمادگی کرده‌ایم که برای به نتیجه رسیدن آن لازم است طرفین به تفاهم برسند و یک چارچوب مشترک برای ایجاد این شهرک‌ها تنظیم کنند. در این زمینه با دو بحث مواجهیم؛ یکی اینکه کشور دیگری در جغرافیای سرزمینی کشورمان شهرک ایجاد کند که شرکت شهرک‌های صنعتی نیز با این رویکرد موافق است.

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت ادامه داد: رویکرد دوم این است که در نزدیکی مرز اقدام به ایجاد شهرک‌های صنعتی کنیم. به‌عنوان نمونه مرز با عراق، عراقی‌ها کلیات ایجاد شهرک صنعتی مشترک را قبول کرده‌اند و شرکت شهرک‌ها هم اعلام آمادگی کرده که کارشناسان دو کشور ورود و یک چارچوب همکاری تعریف کنند. به‌عنوان نمونه،

فرصت را از دست ندهیم

خواهیم داشت.

ما زیرساخت‌های لازم برای تامین انرژی موردنیاز شهرک‌های صنعتی را می‌توانیم فراهم کنیم و عراق هم یک بازار مصرف ۴۰ میلیون نفری به‌علاوه سرمایه‌های سرگردان بسیاری برای احداث کارخانجات تولیدی دارد. عراق در تامین برق محدودیت دارد و صاحبان کار و سرمایه عراقی اگر زمینه برای سرمایه‌گذاری مشترک فراهم شود، انگیزه مضاعف برای مشارکت دارند. تولیدات این شهرک‌ها می‌تواند در بازار دو کشور عرضه شود؛ از این رو یکی از راهکارها برای توسعه روابط اقتصادی ایران و عراق می‌تواند ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک باشد. البته برای تحقق این امر با مشکلاتی مواجهیم؛ مهم‌ترین چالش مربوط به اساسنامه شرکت شهرک‌های صنعتی است، یعنی اگر متولی ایجاد شهرک صنعتی مشترک، بخش دولتی باشد از نظر جغرافیای سرزمینی احتمالاً منع قانونی و نیاز به مصوبه‌ای بالاتر از قانون یا شاید نیاز به مصوبه جدید مجلس وجود دارد. در این مسئله، واگذاری بحث ایجاد این شهرک‌ها به بخش خصوصی می‌تواند به‌عنوان راهکار در دستور کار قرار بگیرد.

خوشبین به احداث شهرک‌های صنعتی مشترک

سنجایی شیرازی در پاسخ به این پرسش که آیا تاکنون در زمینه ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک اقداماتی انجام شده یا خیر، اظهار کرد: در این زمینه مطالعات اولیه، جانمایی اولیه و تامین زمین برای ایجاد یک شهرک صنعتی در محدوده بین مرز پرویزخان و مرز خسروی، دومی در مرز باشماق و یک شهرک صنعتی در منطقه آزاد اروند انجام شده است. ضمن اینکه قبلاً هم توافقنامه‌ای برای احداث شهرک صنعتی منطقه اروند در سلیمانیه عراق داشتیم که به‌واسطه منع قانونی و اینکه براساس اساسنامه شرکت شهرک‌های صنعتی، این شرکت

علی رسولیان، رئیس هیات مدیره و مدیرعامل سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی درباره رویکرد کلی شرکت شهرک‌ها در ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک به **سمن** اظهار کرد: رویکرد شرکت شهرک‌ها، جذب سرمایه‌گذاری خارجی در شهرک‌ها و نواحی صنعتی است که با هدف ایجاد فضای انتقال دانش و فناوری دنبال می‌شود. برای شناسایی موقعیت‌های مکانی مناسب به‌منظور احداث شهرک‌های صنعتی در مناطق مرزی به‌عنوان نمونه در بانه، کرمانشاه، سیستان و بلوچستان و خراسان جنوبی تلاش‌هایی انجام‌شده و مکان‌یابی‌ها با در نظر گرفتن موضوعات قانونی و زیست‌محیطی برای تسهیل استقرار سرمایه‌گذاران در دستور کار است.

رسولیان ادامه داد: در حال حاضر شهرک صنعتی مشترک با کشورهای دیگر نداریم، اما در مرحله انجام مطالعات لازم هستیم. موضوع احداث شهرک‌های صنعتی مشترک همواره در دیدارها و مذاکرات بین‌المللی از سوی سازمان صنایع کوچک و

فعالان اقتصادی معتقدند به‌واسطه موقعیت جغرافیایی و امکان مرادوات تجاری با عراق، فرصت‌های خوبی برای ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک با این کشور وجود دارد.

جهانبخش سنجایی شیرازی، دبیر کل اتاق بازرگانی مشترک ایران و عراق درباره شهرک‌های صنعتی مشترک و رویکردی که کشورمان در این زمینه دنبال می‌کند به **سمن** گفت: یکی از بهترین راهبردهایی که در روابط با عراق می‌تواند در دستور کار سازمان صنایع کوچک قرار بگیرد، ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک است. ایجاد این شهرک‌ها به چند دلیل مزیت رقابتی دارد که یکی از مهم‌ترین این دلایل، بحران انرژی و محدودیت تامین گاز و برق در عراق است. اگر بتوانیم به‌گونه‌ای توافق کنیم که جانمایی شهرک‌های صنعتی در حوزه سرزمینی عراق و تامین زیرساخت‌هایش بر عهده ما باشد و از سوی براساس این مدیریت آورده مشترک، عملاً فضایی برای تولید سرمایه‌گذاران مشترک ایران و عراقی ایجاد شود، می‌توانیم شاهد اتفاقات خوبی باشیم.

سنجایی شیرازی دست‌رسی به بازار ۴۰ میلیون نفری عراق را از اهداف مهم چنین اقدام مشترکی عنوان کرد و در این باره گفت: در حال حاضر شهرک صنعتی مشترک با عراق نداریم، اما مذاکراتی در جریان است که به سمت ایجاد شهرک‌های صنعتی مشترک برویم.

در توافقنامه استانداران مرزی و مذاکرات پیرامون کمیسیون اقتصادی مشترک ایران و عراق نیز همواره احداث شهرک‌های صنعتی مشترک از موضوعات موردعلاقه طرفین بوده است. در این حال موافق قانونی ایجاد این شهرک‌ها را برطرف کنیم، باتوجه به اینکه مرز آبی و خاکی نسبتاً طولانی و گذرگاه‌های متعدد مرزی با کشور عراق داریم و در برخی از این گذرگاه‌ها هیچ‌گونه محدودیت سرزمینی برای احداث شهرک‌های صنعتی نداریم، دستاوردهای خوبی

آینده معدن در گرو توسعه اکتشاف است

فعالان معدنی به اتفاق، یکی از اصلی ترین چالش های بخش معدن را ضعف در حوزه اکتشاف معرفی می کنند و در شرح اینکه این چالش از کجا آغاز شده و ریشه گرفته است دلایل و شواهدی چندی ارائه می دهند. از جمله می توان به عدم تخصیص بودجه کافی در بخش اکتشاف، قوانین دست و پا گیر و بخشنامه های متعدد و بی رویه اشاره کرد که موجب تضعیف فعالیت های معدنی، خروج سرمایه از بخش معدن و عدم اعتماد سرمایه گذاران به آینده این بخش شده است. در بیشتر کشورهای معدن

خیز جهان، مسئولیت انجام مطالعات اولیه، اکتشافات ناحیه ای و ایجاد زیرساخت های سخت افزاری و نرم افزاری بر عهده دولت و حاکمیت است و تقریباً تمامی بودجه و اعتبار مورد نیاز توسط دولت تامین می شود. در ایران هم انجام این مهم بر عهده سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور گذاشته شده اما ما در همه مشکلات یعنی کمبود بودجه گریبان این بخش را هم گرفته است. در گزارش امروز **سایت معدن** مروری داریم بر تازه ترین اظهار نظر ها درباره اکتشاف و چالش های این بخش.

عکس: سیمین

پایانی بر چغارت و چادرملو

در همین حال، امیرحسین کوهساری رئیس نظام مهندسی معدن استان یزد تاکید بر اینکه بخش اکتشاف معدن استان یزد باید به سمت محدوده های بیشتری برود، از مسئولان کشوری و استانی خواست مسیر اکتشاف معدن را تسهیل کنند تا بتوان محدوده ها را گسترش و اکتشافات بیشتری انجام داد. رئیس نظام مهندسی معدن استان یزد همچنین با اشاره به اینکه باید پذیرفت که به زودی معدن بزرگ استان غیرفعال می شوند، افزود: بین دو تا سه سال آینده معدن بزرگی چون سنگ آهن چغارت و چادرملو به پایان عملیات می رسند و اگر محدوده های اکتشافی بیشتری مورد بهره برداری قرار نگیرند، افراد زیادی بیکار می شوند و این اتفاق تبعات اجتماعی و اقتصادی زیادی به همراه دارد.

بن بست اکتشاف

کوهساری بابیان اینکه باید بخش اکتشاف معدن استان را فعال کرد تا استان

سخن پایانی

چندی پیش، رئیس سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور از اکتشاف بخشی از مناطق کشور با کمک زمین شناسان روس خبر داد. وی گفت: مسئله این است که ما در حوزه اکتشاف آن طور که باید پیش نرفته ایم و مشکل هم بیشتر بر سر کمبود بودجه بوده است، زیرا کمبودی در نیروی انسانی متخصص و دانش در این عرصه نداریم. وی گفت: با توجه به کارنامه خوب روسیه در زمین شناسی و اکتشاف در نظر داریم تا بخشی از مناطق را از طریق زمین شناسان این کشور اکتشاف کنیم و علاوه بر این قرار است بزرگترین طرح پیمایش زمین شناسی به وسعت ۸۰ هزار کیلومترمربع در کشور اجرا شود.

تواند پاسخگوی نیاز کشور باشد، ادامه داد: با توجه به اینکه برنامه هفتم توسعه کشور در زمینه افزایش درآمد بر معدن متمرکز شده است، مساعدت مسئولان در وزارتخانه صنعت می تواند گره گشای بسیاری از مسائلی باشد که در حال حاضر در کشور با بن بست روبه رو شده است. کوهساری همچنین با اشاره به بحث خام فروشی در استان یزد، از فعالان حوزه معدن خواست تا از خام فروشی دست بردارند و این عناصر را تبدیل به فرآورده های معدنی با ارزش افزوده بالا کنند. رئیس نظام مهندسی معدن استان یزد، وضعیت صنایع پایین دستی در استان را مناسب ندانست و ابراز امیدواری کرد: پایتخت معدن کشور بتواند با حمایت مسئولان کشوری در بخش صنایع پایین دستی، فضا را برای فعالیت های شرکت های نوین و دانش بنیاد فراهم کند.

لزوم برنامه ریزی اکتشافی

انواع کانسارهای شناخته شده، تقسیم بندی یا اشتقاق مدل های کانسار را الزامی می کند. به گفته این فعال معدنی در مورد پرسش دوم آقای اوکادا، یکی از متخصصان حوزه اکتشافات، در مقاله ای در مورد نوآوری های این حوزه در سال ۲۰۲۲ تمثیل جالبی ارائه می دهد. او متخصصان حوزه اکتشاف را با دانشمندان حوزه علوم تجربی مقایسه می کند.

آشوری افزود: همان گونه که بر اساس اندیشه های کانت تفکر علمی نوین شکل گرفته است، دانشمند علوم تجربی بر اساس یک دانش پیشینی به آزمایش در مورد پدیده ها در قالب نظریه ها می پردازد. یک متخصص حوزه نیز مشابه همین کار را انجام می دهد؛ او یک دانش پیشینی از مدل های کانساری در ذهن دارد و بر اساس حدسیات موجه به بررسی مناطق اکتشافی می پردازد؛ اما تفاوت بزرگی در این میان وجود دارد، دانشمند حوزه تجربی به دنبال اثبات یا رد یا اصلاح نظریه خود است اما متخصص حوزه اکتشاف به دنبال کشف ماده معدنی با ارزش اقتصادی قابل توجه است.

نکته مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد این واقعیت است که کانسارها را بدون حفاری که در مقایسه با سایر روش های اکتشاف بسیار پرهزینه است، هرگز نمی توان یافت. حفاری کور کورانه و تصادفی غیر ممکن است و همچنین حفاری در تمام منطقه هدف با جزئیات کافی برای رفع همه ابهامات در درک کانسارها غیر عملی است.

این فعال معدنی ادامه داد: در مورد پرسش سوم می دانیم که حوزه اکتشاف مواد معدنی یک حوزه پرریسک است و ریشه ریسک ها در عدم قطعیتی است که در شناخت ما و ابزارهای شناسایی ما و در ذات طبیعت وجود دارد.

احسان آشوری، کارشناس اکتشاف شرکت سرمایه گذاری توسعه معدن و فلزات با تاکید لزوم برنامه ریزی اکتشافی گفت: یکی از مثال های رایج که توسط بعضی از کارشناسان حوزه اکتشاف مواد معدنی در مورد برنامه ریزی اکتشافی استفاده می شود این است که اکتشاف مانند هندوانه سر بسته نتیجه مشخصی ندارد. طرح چنین مثال هایی می تواند ریشه هایی عمیق در تفکرات و نوع معرفت شناسی این گونه کارشناسان داشته باشد. معنی این مثال می تواند این باشد که تا دست به عمل نزنیم، نمی توان نتیجه را فهمید. پرسش مهمی که وجود دارد این است که بر اساس حدسیات و فرضیات ابتدایی در شروع کار از نتیجه احتمالی با چه درجه اطمینانی می توان صحبت کرد.

وی با طرح ۳ سوال به بررسی موضوع پرداخت و گفت باید نخست به این ۳ مورد پاسخ داده شود که آیا قواعدی پیش بینی کننده برای استفاده در اکتشافات مواد معدنی وجود دارد؟ اگر قواعدی وجود دارند، از آنها چگونه باید استفاده کرد؟ میزان قطعیت این قواعد پیشینی در صورت وجود به چه میزان است؟

آشوری در مورد پرسش نخست گفت: تشکیل مواد معدنی به عنوان پدیده طبیعی از این قاعده مستثنا نیست. همان گونه که در حوزه علوم تجربی از استقرار، تعین گرایی و تقلیل گرایی استفاده می شود، از این قواعد می توان برای شناخت و پیش بینی رفتار مواد معدنی در طبیعت استفاده کرد. پیشرفت های نظری در زمین شناسی اقتصادی عمدتاً بر پایه مفهوم جدیدی از پیدایش کانسار رینا و رویکرد مبتنی بر مدل های کانساری از مشاهدات در مقیاس کانساری ساخته شده است. این کارشناس معدن افزود: بر اساس این مدل ها می توان نسبت به انتخاب روش های اکتشافی متناسب با هر مدل اقدام کرد که موجب می شود برنامه ریزی اکتشافی بهتری صورت گیرد. تحت تغییر شرایط اقتصادی و اجتماعی، اهمیت کشف انواع کانسارهای ناشناخته و بازنگری در

معاون مالی و اقتصادی شرکت فولاد هرمزگان مطرح کرد:

گزارش مقبول عملکرد فولاد هرمزگان برای سال مالی ۱۴۰۱

معاون مالی و اقتصادی شرکت فولاد هرمزگان گفت: مجمع عمومی عادی سالیانه صاحبان سهام شرکت فولاد هرمزگان برای سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ در تاریخ ۳۰ خردادماه سال ۱۴۰۲ برگزار شد. به گزارش خبرگزاری تسنیم، معاون مالی و اقتصادی شرکت فولاد هرمزگان گفت: مجمع عمومی عادی سالیانه صاحبان سهام شرکت فولاد هرمزگان برای سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ در تاریخ ۳۰ خردادماه سال ۱۴۰۲ برگزار شد و اخذ گزارش مقبول از حسابرس و بازرس قانونی یکی از مهم ترین نتایج عملکرد سال ۱۴۰۱ شرکت فولاد هرمزگان بود که در جلسه اشاره شده توسط نماینده حسابرس قرائت شد و شفافیت آن نیز به تأیید نماینده سازمان بورس و اوراق بهادار رسید.

مصطفی متقی در گفت و گو با خبرنگار روابط عمومی فولاد هرمزگان، در خصوص نظر حسابرس در مورد گزارش مالی شرکت فولاد هرمزگان، بیان کرد: اظهار نظر حسابرس برای عملکرد یک بنگاه اقتصادی نشان دهنده وضعیت مدیریت اجرایی، عملیاتی، مالی و همچنین راستی آزمایی فعالیت ها از دیدگاه یک ناظر حقوقی قانونی مستقل و اعتباردهی به صورت های مالی است. اظهار نظر حسابرس مستقل، سهام داران و جامعه را در جریان اثربخشی، کارایی و رخدادهای مالی در پروژه ها و قراردادهای شرکت مورد حسابرسی قرار می دهد. وی افزود: حسابرسی شامل اجرای روش هایی به منظور صحت گذاری اطلاعات و داده های افشاشده از تمام جنبه های بااهمیت در صورت های مالی یک شرکت است. حسابرسی به منظور ارزیابی مطلوب رویه های حسابداری، راستی آزمایی برآوردهای حسابداری انجام شده در زمینه کلیه اطلاعات صورت های مالی صورت می پذیرد که در نهایت منجر به افزایش اطمینان استفاده کنندگان علی الخصوص سهام داران از آن می شود.

معاون مالی و اقتصادی شرکت فولاد هرمزگان اضافه کرد: منظور از اظهار نظر مقبول اظهار نظری است که حسابرس را به این یقین برساند که با بررسی صورت های مالی بر اساس استانداردهای حسابداری با رعایت منافع سهام داران، کلیه عملکرد شرکت که نهایتاً در گزارش های واحد مالی مورد رسیدگی قرار گرفته، در مختصات قابل قبول قرار دارد. در

واقع، حسابرس باید این به نتیجه برسد که در بررسی وضعیت مالی، نتایج عملیات و تغییرات در وضعیت مالی از جنبه های مختلف، مطابق معیارهای پذیرفته شده حسابداری است. اظهار نظر «مقبول» در گزارش حسابرس مستقل، زمانی رخ می دهد که صورت های مالی، از هر نوع تحریفی به دور باشد. متقی تاکید کرد: شرکت فولاد هرمزگان به عنوان یکی از بزرگترین تولیدکنندگان فولاد کشور و پذیرفته شده در بازار سرمایه با نام «هرمز»، توانست در سال ۱۴۰۱ نظر «مقبول» مؤسسه حسابرسی را برای گزارش خود دریافت کند.

اخذ گزارش مقبول از مؤسسه حسابرسی تراز اول و معتمد سازمان بورس و اوراق بهادار نشان دهنده رعایت همه ضوابط، قوانین حاکمه و آیین نامه های داخلی منطبق بر رعایت صرفه و صلاح شرکت بر اساس گزارش های کنترل های اقتصادی است و در صورت عدم رعایت موضوع که باعث تنزیل حقوق صاحبان سهام می شود، این امر توسط حسابرس جزء بندهای شرط در گزارش صورت های مالی افشا می گردید؛ اما با تلاش همه همکاران در شرکت فولاد هرمزگان و تلاش مستمر در ارزش آفرینی، تولید کیفی، کنترل بهای تمام شده، تعالی سازمان و توسعه نیروهای انسانی، خرید اقتصادی و حضور در بازارهای داخلی و خارجی، این شرکت توانست در نهایت با سود خالص ۵۴ هزار و ۸۶۰ میلیارد ریال سال ۱۴۰۱ را به پایان برساند.

وی در پایان تصریح کرد: تلاش همه همکاران در اعتلای نام «فولاد هرمزگان» و حفظ رشد منافع سهام داران ستودنی است و ادامه این روند، سرلوحه کار همه ارکان این شرکت خواهد بود.

بیمه سامان
Saman Insurance

بیمه عمر و تشکیل سرمایه

روی زندگی سرمایه گذاری کن

- صدور آنلاین بیمه عمر و تشکیل سرمایه
- ارائه خدمات بیمه گری به صورت آنلاین
- (درخواست وام، بازخرید و برداشت از اندوخته)
- برداشت خودکار حق بیمه از حساب بانکی بیمه گذار (Direct Debit)

با اسکن QR Code بیمه نامه خود را دریافت کنید.

جهت کسب اطلاعات بیشتر و مشاوره رایگان می توانید به وبسایت شرکت بیمه سامان به نشانی www.s24.ir مراجعه یا با شماره تلفن ۸۱۴۲ - ۰۲۱ تماس حاصل فرمایید.

سنگ ساختمانی یا تزئینی

سیامک اختری
کارشناس و فعال صنعت سنگ

باتوجه به اینکه در مجموع دایره‌المعارف‌های صنعت سنگ جهان تعاریف مشخص، دارای تعابیر یکسانی هستند، می‌توان با استناد به آنها و بررسی معنی بین‌المللی عبارت‌هایی که در صنعت سنگ ساختمانی ایران رواج یافته است، معادل‌های بهتر و گویاتری پیدا کرد تا از این طریق برای مراودات بین‌المللی در بخش صنعت سنگ همسویی و همگرایی بهتری ایجاد شود.

عبارت «سنگ تزئینی» به‌شکل تجربی و سنتی به‌منظور تفکیک این گروه سنگ‌ها از دیگر سنگ‌های معدنی انتخاب شده است، اما باید به این نکته توجه داشت که معادل واژه «تزئینی» در ترجمه انگلیسی واژه «دکوراتیو» decorative قرار

دارد.

باتوجه به این موضوع باید دانست بخشی از سنگ‌های طبیعی در زیرمجموعه آثار حجمی، ابزارخورده یا دکوراتیو قرار می‌گیرند، بنابراین به‌طورمنطقی عبارت «سنگ‌های تزئینی» را باید برای مشخص کردن این بخش از دیگر انواع سنگ‌ها به کار برد.

از سوی دیگر، سنگ یا stone به‌تنهایی در نظام جست‌وجوی شبکه اینترنت مفهومی عام است و به همه انواع «سنگ» از جمله قله‌سنگ‌های صاف و صیقلی شده بستر و حاشیه رودخانه‌ها یا سنگ‌های مصنوعی اطلاق می‌شود. بنابراین، اگر در ارائه یا ثبت اطلاعات از واژه سنگ، به‌تنهایی، استفاده شود، مخاطب سنگ‌های مصنوعی را هم در زیرمجموعه کالای معرفی شده در نظر خواهد گرفت. به‌عبارت ساده‌تر، «سنگ» شامل مجموعه بزرگی از احجام با اندازه‌ها و انواع گوناگون است که سنگ‌های مصنوعی و مصنوعات دکوراتیویر سنگی هم از آن جمله هستند.

بنابراین، برای انتقال صحیح معنی و مفهوم و ایجاد ارتباط موثر با دنیا، راهیایی به بازارها، نمایشگاه‌های جهانی و دیگر رویدادهای بین‌المللی بهترین گزینه برای معرفی این گروه کالایی «سنگ ساختمانی» است که در ترجمه‌ها قابل‌استناد، علمی و تجاری است.

برای جمع‌بندی موضوع دوباره تاکید می‌شود که «سنگ ساختمانی» Building Stone یا «سنگ طبیعی» Natural Stone، بهترین معادل برای خانواده گروه سنگ‌های طبیعی است که در ساخت‌وساز و پروژه‌های عمرانی مورداستفاده قرار می‌گیرند و عبارت‌های عمومی مانند مرمریت، تراورتن، گرانیت، مرمر، سنگ‌چی، کریستال و... همه زیرمجموعه این مجموعه سنگ‌های طبیعی و در بازار مطرح و شناخته‌شده هستند.

وقتی فعالان این حوزه با تبعیت از غلط مصطلحی که در جامعه گسترش پیدا کرده است، سنگ‌های ساختمانی را نیز سنگ تزئینی می‌نامند، در عمل تفکیک گروه‌ها ناممکن می‌شود و همان‌طور که پیش‌تر به آن اشاره شد، به ترجمه انگلیسی معادل یابی نادرستی می‌شود و به‌این‌ترتیب، ناخواسته به مخاطب آدرس نادرستی می‌دهیم.

به‌این‌ترتیب، عبارت سنگ تزئینی یا Decorative Stone، اگر بعد از عبارت سنگ ساختمانی استفاده شود، می‌تواند بیان‌کننده زیرشاخه مرتبط با سنگ‌های طبیعی و ساختمانی باشد که در سراسر دنیا تعبیر مشترکی دارد.

و عبارت سنگ‌های ساختمانی و تزئینی به انواعی اطلاق می‌شود که علاوه بر اینکه بخشی ضروری از بنا هستند، کاربرد تزئینی هم دارند.

باتوجه به استدلال‌هایی که در یادداشت به آنها اشاره شد، از این پس یادداشت‌های اینجانب معادل‌های پیشنهادی فوق مورداستفاده قرار خواهد گرفت.

چشم‌انداز معدنی

editor@smtnews.ir

در سال‌های گذشته به‌طورمتوسط ۲ درصد بوده است که در تلاش هستیم آن را به یک درصد کاهش دهیم. وی افزود: این حوادث هر چند اندک است، اما به‌طورمعمول بازتاب بین‌المللی پیدا می‌کند و بر این اساس مهم است. وی بااشاره به انجام ۱۴ هزار و ۵۰۰ مورد بازرسی از معادن در سال گذشته گفت: امسال ۵۰ درصد دیگر به این آمار اضافه خواهد شد. در تفاهمنامه همکاری در ایمنی معادن که به مدت ۲ سال اعتبار خواهد داشت، ارائه مباحث آموزشی، ارتقای ایمنی معادن و کمک به حفظ و صیانت از نیروی کار شاغل در بخش معدن، از جمله اهداف این تفاهمنامه است.

شد. وی به ایرادی در مقررات موجود در زمینه حقوق کارگران معادن اشاره کرد و گفت: در این مقررات، پرداخت حق بیمه سخت و زیان‌آور به انتهای دوره کاری پرسنل و کارگران موکول شده است که سبب تضییع حقوق کارگران می‌شود.محتشمی‌پور اظهار کرد: به کرات دیده شده کارگری که طی سال‌های متمادی کار کرده و به‌طبع چندین کارفرما عوض کرده، حقوق سال‌های ابتدایی کارش توسط کارفرمای سال‌های نخست دیده نشده و این مسئله به زیان کارفرما، کارگر و صندوق بیمه است. علی‌حسین رعیتی‌فر، معاون روابط کار و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: حوادث ناشی از کار در حوزه معدن

معاون معادن و فرآوری مواد وزارت صنعت، معدن و تجارت، بر لزوم ارتقای زیرساخت‌های ایمنی معادن کشور تاکید کرد و گفت: بی‌توجهی به این مهم موجب سلب‌صلاحیت از معدنکاران متخلف می‌شود.

به‌گزارش دنیای‌معدن، سیدرضا محتشمی‌پور افزود: یکی از دغدغه‌های اصلی و همیشگی این وزار تخانه و مسئولان آن، موضوع ایمنی معادن بوده و هست و امید می‌رود با امضای این تفاهمنامه، نواقص موجود در پیگیری‌ها کاهش یابد. وی، خواستار استفاده از گزارش‌ها و رصدهای کارشناسی وزارت تعاون در حوزه ایمنی معادن

اولتیماتوم برای ارتقای زیرساخت ایمنی

گزارش ۱۱۱۱۱ در باره گره‌های ناگشوده صنعت سنگ‌های قیمتی و نیمه‌قیمتی

مصائب گوهر سنگ یکی دو تا نیست

عکس: سید

به‌گفته فعالان حوزه گوهرسنگ، ایران با تاریخچه چندهزارساله گوهر تراشی و بر خورداری از تمام زنجیره ارزش افزوده صنعت گوهرسنگ، از پی‌جویی و اکتشاف گرفته تا بازار فروش، امروزه متأسفانه قوت و قدرت چندانی در این بازار ندارد. دلایل ضعف زنجیره ارزش گوهرسنگ متعدد و متنوع است. ضعف در بخش اکتشاف، به‌روز نبودن تجهیزات و ماشین‌آلات، نقص قوانین تولیدی و تجارتي، بی‌توجهی به ظرفیت‌ها و قابلیت‌های این صنعت، سختی صدور مجوز کسب‌وکار برای این حوزه، تعدد ارگان‌ها و مراجع ذی‌نفوذ در این بخش و... از جمله موانعی است که برای جان توسعه این صنعت شده و به گواهی فعالان هر روز تعدادی از کارگاه‌های گوهر تراشی را به کام ورشکستگی می‌اندازد.

در گزارش امروز ۱۱۱۱۱، برای آسیب‌شناسی صنعت گوهرسنگ به سراغ ۲ تن از فعالان صنفی این حوزه رفتیم و از عبدالنبی مکابر، عضو هیات‌مدیره «انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان طلا، جواهر، نقره و سنگ‌های قیمتی استان تهران» و مسعود کیانی، رئیس «انجمن صنفی گوهرسنگ ایران» خواستیم شرایط فعلی این حوزه را تشریح کنند.

سرانجام سند توسعه ملی گوهر سنگ

منحصر به اقدامات جزیره‌ای، فردی و مقطعی شد.

بازارچه‌هایی که راه نیفتادند

سایر برنامه‌ها مانند راه‌اندازی بازارچه‌های گوهرسنگ به‌منظور رونق بخشی به بازار و اقتصاد آن جز در شهرهای مشهد و اصفهان، در سایر مراکز موردنظر پیگیری نشده است. آنچه تاکنون انجام گرفته، هر چند مثبت و مفید است، اما برای ایجاد تغییرات اساسی و پیشبرد اهداف مطلق باسند ملی، کفایت نمی‌کند. اگر گزارش عملکرد و کارنامه دوساله سازمان ایمیدرو در حوزه گوهرسنگ‌ها انتشار پیدا کند، بررسی دقیق عملکردها در تناسب با مصوبات و برنامه‌های عملیاتی سند ملی قابل‌بررسی و ارزیابی خواهد بود.

چالش اصلی بخش خصوصی

صنعت گوهرسنگ به بلایای متعددی مبتلاست، به‌عنوان نمونه می‌توان به فرارگیری گوهرسنگ‌ها در گروه ۴ کالایی (کالای لوکس) اشاره کرد. این مصوبه باعث شده است که فعالان این حوزه در تأمین مواد اولیه موردنیاز خط تولید دچار مشکل اساسی شوند، زیرا ورود کالاهای لوکس (مواد اولیه سنگ راف برای تولید و فرآوری گوهرسنگ) ممنوع است و هیچ نوع ارزی‌اعم از دولتی یا آزاد بابت تهیه و تأمین مواد اولیه به تولیدکنندگان جواهرات و گوهرسنگ‌ها و هنرمندان صنایع دستی و سایر فعالان این حوزه تعلق نمی‌گیرد. آنها حتی برای تهیه دستگاه‌ها و تجهیزات خط تولید، ورود تکنولوژی روز و شیوه تأمین ارز سرگردان و با موانع قانونی مواجهند. قرار دادن گوهرسنگ‌ها در گروه ۴ کالایی، تصمیمی غیر کارشناسی است که در آتیبه نه‌چندان دور، منجر به توقف کامل این صنعت و بیکاری هزاران نفر خواهد شد. ایران ۷درصد ذخایر معدنی جهان را در خود جای داده است و در بیش از ۳۰ استان کشور ذخایر و معادن سنگ‌های قیمتی و نیمه‌قیمتی دارد که ظرفیت اشتغال‌آیی و ارزآوری در شرایط تحریم را مضاعف می‌کند، اما پژوهشگران، پژوهشگران و کارآفرینان در مبحث

پای کار نیستند

فرآوری با مجوز موقت

در زمینه واردات هم، همان معضل قبلی وجود دارد و از آنجایی که عضو گروه کالایی ۴ یا کالای لوکس قرار گرفته است، بنابراین ارزی به آن تعلق نمی‌گیرد که برای واردات مصرف شود. بارها به دولت و حاکمیت پیشنهاد داده‌ایم که این سنگ‌ها با مجوز موقت به کشور وارد شوند و در فرآیند تولید و فرآوری قرار گیرند و بعد به مبدأ بازگردانده شوند، اما به این پیشنهاد وقتی ننهاده‌اند. این سیاست‌ها در حوزه گوهرسنگ موجب شده است که ما از رقبای خود در خاورمیانه یا غرب آسیا عقب بمانیم. امارات، قطر، عمان، عربستان، ترکیه و...همه به‌سرعت بازارها را تصاحب می‌کنند، زیرا صنعت گوهرسنگ ارزش افزوده زیاد و گردش مالی بالایی دارد و در مقابل، هزینه تولید چندانی ندارد، بااین‌حال متأسفانه در کشور ما آبنده‌نگری در این زمینه وجود ندارد تا اجازه دهد فرصت‌ها را از آن خود کنیم.

هیچ گوشی بدهکار نیست

هر چه صحبت می‌کنیم، گوش شنوایی نیست والا با یک حساب سرانگشتی و تغییراتی در قوانین داخلی و اصلاح مقررات وارداتی و صادراتی می‌توانستیم به یکی از قطب‌های تولید گوهرسنگ و جواهرات در غرب آسیا تبدیل شویم. کشور ما صاحب انرژی و نیروی کار ارزان است و از نظر جغرافیایی هم در شرایطی قرار دارد که می‌تواند شاهراه

ارتقای کیفیت گوهرها Enhancement نیز از این قاعده مستثنا نیستند و آنچه ناخواسته هموار شده، بستر قاچاق این نوع از کالاها است.

ابتر و مخل صادرات

از دیگر چالش‌ها، تغییرات ابتر قانون جدید معافیت مالیات بر ارزش افزوده و عدم‌تسری آن به حوزه گوهرسنگ‌ها است. اعمال قانون غیر کارشناسی مالیات بر ارزش افزوده، بر اصل طلا طی دهه گذشته خسارت‌های جبران‌ناپذیری به تولید مصنوعات طلا و جواهر و صادرات وارد کرد. اعمال این قانون نه تنها مالیات قابل توجهی را به خزانه دولت سرازیر نکرد، بلکه بنگاه‌های بسیاری اعم از توزیعی و تولیدی را به ورشکستگی کشاند و از چرخه کار اقتصادی خارج کرد. باوجود تلاش مستمر همه فعالان بخش صنفی - تولیدی، کارشناسان مرکز تحقیقات و پژوهش‌های مجلس و سایر نهادهای دولتی و مصوبات اخیر مجلس در باره اعمال تغییرات جدید در مفاد قانون مالیات بر ارزش افزوده، متأسفانه همچنان این معافیت شامل مالیات بر ارزش افزوده گوهرسنگ‌ها و جواهرات نمی‌شود.

بنابراین، اعمال مالیات بر ارزش افزوده از «حرت مصنوعات» طلا که نتیجه تلاش فعالان صنفی و سایر منتقدیان بوده و تصمیمی عاقلانه است و به‌علت عدم‌شمولیت و تسری دامنه قانون به حوزه گوهرسنگ‌ها و جواهرات، کاری ابتر، ناقص و مخل توسعه تولید صادرات‌محور در این صنعت است. از دیگر مشکلات عدم‌اصلاح حق ورودی گوهرسنگ‌ها در قسمت چهاردهم فصل ۷۱ کتاب مقررات صادرات و واردات است که باوجود درخواست مکرر فعالان این حوزه سال‌هاست، بدون اعمال تغییرات متناسب با وضعیت این صنعت مورد بی‌توجهی قرار گرفته است.

توقف روند مطالعات اکتشافی در استان‌های کشور از دیگر موانع پیش‌روی توسعه صنعت گوهرسنگ است. علاوه بر این، به‌علت تکمیل نشدن زیرساخت‌های

معادن و کمبود سرمایه‌گذاری و ناتوانی در جذب سرمایه داخلی و خارجی امکان کوتاه کردن دوره بازگشت سرمایه و بازدهی آن و افزایش بهره‌وری ناممکن است و انگیزه بخش خصوصی برای حضور مستمر در این حوزه به‌منظور توسعه تولید و صادرات، کمرنگ شده است. از سوی دیگر، نامشخص بودن میزان واقعی ذخایر گوهرسنگ‌ها، امکان دسترسی مدام و تمرکز بر تولید و فرآوری گونه‌های خاص گوهرسنگ‌های داخلی و برند شدن محصولات را منتفی می‌کند، پس شرایط بهره‌برداری و افزایش سطح تولید و صادرات در مقیاسی وسیع و متناسب با اهداف سند ملی وجود ندارد. در حالی که تأمین مستمر گوهرسنگ داخلی در پرده‌ای از ابهام قرار گرفته، اعمال مصوبات قانونی از جمله گروه ۴ کالایی نیز انسداد مضاعفی در راه تهیه قانونی سنگ راف مصرفی و موردنیاز تولیدکنندگان و هنرمندان ایجاد کرده و صنعت گوهرسنگ در بین ۲۰بسته تیغه چیچی قانون گذار و ناتوانی دولت در تکمیل زیرساخت‌ها و فراهم کردن بستر استفاده

بهبینه از معادن، تحت‌فشار قرار گرفته است.

تغییرات ناتمام و اقدامات عاجل

تعدد ادارات ذی‌ربط و تغییرات مکرر ساختاری و پست‌های مدیریتی در ادوار مختلف از جمله چالش‌های دیگر این حوزه است. مسئله تولی‌گری مدت‌های مدیدی است که سازماندهی حوزه گوهرسنگ‌ها را بلا تکلیف گذاشته و بسا اینکه در سند ملی برای برون‌رفت از این معضل چاره‌اندیشی شده است، اما تا زمانی که تشکیل نهادهای رسمی مانند شورای گوهر، خانه گوهر ایران، سازمان تخصصی گوهرسنگ و زرینه ایران (طلا و جواهر) تاسیس و راه‌اندازی نشود، امکان هماهنگ‌سازی اهداف و برنامه‌های عملیاتی مندرج در سند ملی مصوب ۱۴۰۰، توسط وزارت صمت و صنایع دستی و گردشگری و بخش خصوصی در مرکزی واحد و مستقل، میسر نیست.

همسایه فتح بانی برای توسعه روابط اقتصادی و رونق گرفتن بازار گوهرسنگ‌ها شود. نکته قابل توجه این است که در میان این کشورها عربستان می‌تواند یکی از بازارهای بزرگ هدف برای احجار کریمه در زمان برگزاری مراسم حج باشد، چون سالانه چندین میلیون مسلمان به این کشور سفر می‌کنند و ظرفیت خوبی برای این بخش است، اما متأسفانه با تعلق ما بازار را چین و هندوستان قبضه کرده‌اند و ما به‌سرعت آخرین فرصت‌های خود را از دست می‌دهیم. اما اگر بتوانیم به‌سرعت موانع را برطرف کنیم، با استفاده از ذخایر ماندن فیروزه و عقیق کشور می‌توانیم یکی از تأمین‌کننده‌های اصلی نیاز بازار در این زمینه باشیم.

سخن پایانی

محمد مصدق، نایب‌رئیس انجمن فروشندگان طلا و جواهر و گوهرسنگ‌ها به بازار گفت: قوانین پیچیده و بازدارنده صادرات گوهرسنگ‌ها با مشکلات عدیده‌ی روبرو کرده است و متمرکز نبودن سیاست‌های اصلی باعث شده سرمایه‌گذاران و صادرات‌کنندگان درگیر سیاست‌های متعدد نهادهای سازمانی گوناگون شوند. بنابراین، اگر صادراتی هم در این حوزه انجام شود، اصطلاحاً چمدانی است و به‌این‌ترتیب، نمی‌توان توقع ارزآوری و نقش‌آفرینی اقتصادی از این بخش داشت.

تصویب همسان‌سازی حقوق بازنشستگان

رئیس کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی گفت: همسان‌سازی حقوق بازنشستگان کشوری، لشکری و تأمین اجتماعی در کمیسیون برنامه و بودجه به تصویب رسید. به گزارش خانه ملت، حمیدرضا حاجی بابایی افزود: با تصویب مواد ۱۲ و ۳۰ برنامه ششم توسعه در برنامه هفتم، همسان‌سازی حقوق بازنشستگان کشوری، لشکری و تأمین اجتماعی و پرداخت بدهی دولت به تأمین اجتماعی در کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس مصوب شد. ماده ۱۲ برنامه ششم توسعه به چگونگی پرداخت بدهی دولت به سازمان تأمین اجتماعی

نمایندگان مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با رسانه‌ها:

تفکیک صمت به صلاح نیست!

بهتر است به جای تفکیک، شخصی که سکندار این زنجیره می‌شود، شناخت کافی از آن داشته و بداند لازمه رشد تولید، تجارت است

ماجرای تفکیک و ادغام وزارت صمت بارها تکرار شده و آخرین جدال‌ها بر سر تفکیک دوباره آن نیز به سرانجام نرسید. این در حالی است که باوجود مشکلات بی‌شمار، هر بار طرحی جدید از سوی مسئولان بیان می‌شود و حالا موضوع تفکیک وزارت صمت در حاشیه برنامه‌های سکندار جدید وزارت صمت، مسکوت مانده است.

دو فوریت تشکیل وزارت بازرگانی در ۱۲ اردیبهشت در مجلس به تصویب رسید و برای بررسی به کمیسیون اجتماعی ارجاع داده شد و با تصویب این لایحه در کمیسیون مربوطه در یکم خرداد به صحن علنی مجلس ارجاع شد. در دستور کار قرار گرفتن گزارش‌های دو فوریتی کمیسیون‌ها در صحن ۳ روز کاری است اما باگذشت بیش از یک ماه هنوز این لایحه در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار نگرفته است. به نظر می‌رسد لایحه تشکیل وزارت بازرگانی که به دو سوم رأی نمایندگان نیاز دارد، قابلیت رأی‌آوری در صحن علنی مجلس را ندارد و به همین دلیل در اولویت نیست اما دولت همچنان پیگیر این لایحه است.

خبرنگار پارلمانی **سمنگ** در این گزارش نظر چند نماینده مجلس را در زمینه تفکیک صمت و تشکیل نهاد مستقل بازرگانی جویا شده است.

تکرار تجربه‌ای تلخ!

تفکیک است؛ تفکیک در ساختاری که پیش از این ادغام شده بود. اصلاً انگار وزارت صمت ایجاد شده که هر بار پس از مدتی طعم تغییر را بچشد. وقتی بحث تفکیک به میان می‌آید، نزدیک به یک سال دعوای میز و صندلی پیش می‌آید و کارها دوباره با تاخیر انجام می‌شود. دوباره زمزمه‌های تفکیک وزارت

صمت بر سر زبان‌ها افتاده و دولت و مجلس هر یک تسویم‌گیری نهایی در این زمینه را به زمین هم می‌اندازند. هرچند موضوع تفکیک یا ادغام وزارت صمت مخالفان و موافقان بسیاری دارد، اما همچنان موضوعات بسیاری مطرح است. برخی از کارشناسان معتقدند در جریان این تفکیک ممکن است بسیاری

از فعالیت‌های بخش بازرگانی معطوف به واردات شود؛ در نتیجه تولید داخل قطعاً با مشکلات بسیاری مواجه خواهد شد. این در حالی است که در چند سال اخیر، توجه به تولید داخلی و رشد آن در دستور کار بوده و یکی از مهم‌ترین راهکارهای حمایت از تولید، فراهم‌سازی بازاری برای محصولات تولیدی است.

تفکیک وزارت صمت راهکار منطقی نیست

نماینده مردم سیمیرم در مجلس شورای اسلامی به‌عنوان یکی از مخالفان طرح تفکیک وزارت صمت بیان کرد: موضوع تفکیک در این وزارتخانه قدیمی است اما باتوجه به شرایط موجود و انتصاب وزیر جدید صمت، این موضوع فعلاً به صلاح کشور نیست.

اصغر سلیمی در گفت‌وگو با خبرنگار پارلمانی **سمنگ** با تأکید بر اینکه در شرایط فعلی بحث تفکیک وزارت صمت در اولویت نیست، اظهار کرد: دولت در بحث تنظیم بازار و تولید، مشکلات مختلفی دارد اما باید توجه داشت که تفکیک وزارتخانه‌ها راهکار حل این مشکلات

نیست و این اقدام خیلی موثر نخواهد بود؛ بنابراین تغییر ساختار راهکار نیست و در واقع یک به هم ریختگی در وزارتخانه‌ها ایجاد می‌کند که نه تنها کمکی به حل مشکلات نخواهد کرد بلکه مشکلات را نیز دوچندان می‌کند. سلیمی ضمن تأکید بر شرایط بد اقتصادی مطرح کرد: درحال حاضر مسائل مهم‌تری از جمله مسائل اقتصادی، اشتغال و وضعیت معیشتی مردم در اولویت قرار دارد که مجلس و دولت باید به آن بپردازند.

اول تجارت؛ آخر تجارت

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس به‌عنوان یکی از مخالفان طرح تفکیک وزارت صمت و تشکیل وزارت بازرگانی به خبرنگار پارلمانی **سمنگ** گفت: در رابطه با نتیجه طرح باید بینیم دولت چقدر برای تصویب این طرح جدی است. این در حالی است که شواهد نشان می‌دهد، دولت خیلی برای تفکیک وزارت صمت جدی نیست. علی‌اصغر عنایستانی در گفت‌وگو با **سمنگ** با اشاره به دلایل دولت برای تفکیک وزارت صمت و تشکیل وزارت بازرگانی اظهار کرد:

اول رونق داد. در حقیقت این یک زنجیره است که قبل و بعد تولید، تجارت قرار دارد. در نتیجه اگر نتوانیم این زنجیره را با یکدیگر هماهنگ کنیم، قطعاً امکان رشد تولید وجود نخواهد داشت.

او افزود: این در حالی است که مدت‌هاست کل این زنجیره را رها کرده و تنها به رشد تولید فکر می‌کنیم. توجه به رشد تولید در حالی مطرح می‌شود که تأمین مواد اولیه یکی از مهم‌ترین عوامل موثر بر رشد تولید است. نماینده مجلس شورای اسلامی در پایان ضمن تأکید بر اینکه تفکیک به صلاح کشور نیست، خاطرنشان کرد: بهتر است به جای تفکیک، شخصی که سکندار این زنجیره می‌شود، شناخت کافی از آن داشته و بداند لازمه رشد تولید، تجارت است. در نتیجه باید بیش از تولید به تجارت توجه داشت که متأسفانه اکنون خلاف این موضوع رخ می‌دهد. یکی از دلایل عدم موفقیت وزارت صمت در این مدت نیز عدم توجه کافی به تجارت است. در اصل اگر دولت ۲ برابر تولید به تجارت فکر کند، بی‌شک تولید، تجارت، بهره‌وری و... افزایش خواهد یافت.

عناپستانی ضمن تأکید بر نقش مهم تجارت بر رشد تولید، اظهار کرد: تولید و تجارت در یک زنجیره قرار دارد. ابتدا باید مواد اولیه را از طریق تجارت تأمین کرد و سپس با تولید، بازار تجارت

زمان مناسبی برای تفکیک نیست

نماینده مردم گلستان در مجلس در رابطه با طرح تفکیک وزارت صمت و تشکیل وزارت بازرگانی به گسترش نیوز گفت: دو فوریت تشکیل وزارت بازرگانی با ۲ یا ۳ رأی بیش از حداقل رأی مورد نیاز، به تصویب رسید. در حقیقت در کمیسیون صنایع که کمیسیون تخصصی محسوب می‌شود از حدود ۲۳ نفر، تنها ۴ نفر موافق تشکیل وزارت بازرگانی بودند. ام‌قلیچ شادمهر در گفت‌وگو با **سمنگ** با توجه به شرایط اقتصادی تصریح کرد: اکنون زمان مناسبی برای تفکیک وزارت صمت و تشکیل وزارت بازرگانی نیست. این در حالی است که حدود یک سال طول می‌کشد تا ۲ وزارتخانه جدید سر و سامان پیدا کنند و در این دوره بازار و واحدهای تولیدی بلاتکلیفی شدید خواهند داشت. شادمهر ضمن تأکید بر اوضاع بد اقتصادی عنوان کرد: درحال حاضر بازار اقتصاد کشور متلاطم است و هر تغییری که ایجاد شود در بهترین

حالت ممکن تا ۶ ماه وزارتخانه‌های تفکیک‌شده متلاطم می‌شوند و ساختار آنها دستخوش تغییرات زیادی خواهد شد که به‌طور مستقیم بر شرایط بد فعلی اثر می‌گذارد.

شایسته‌سالاری، کلید حل مشکلات

نماینده مجلس یازدهم با تأکید بر اینکه تفکیک وزارت صمت کلید حل مشکلات نیست، اضافه کرد: درحال حاضر مشکل وزارت صمت با تفکیک حل نمی‌شود و این وزارتخانه نیازمند وجود مدیران توانمند است. دلیل نامساعد بودن شرایط، یکی بودن وزارتخانه‌ها نیست؛ در نتیجه با جداسازی، شرایط بهتر نخواهد شد. دولت نباید با طرح مسئله تفکیک به‌دنبال حذف صورت مسئله باشد بلکه تنها راه‌حل، استفاده از افراد شایسته است.

حلقه‌های این زنجیره باید به هم وصل باشد

عضو کمیسیون صنایع و معادن در رابطه با طرح تفکیک وزارت صمت و تشکیل وزارت بازرگانی اذغان کرد: تفکیک وزارت صمت برای مجلس، یک موضوع جدی نیست. این در حالی است که طرح تفکیک وزارت صمت، اصلاً به صلاح نیست و مشکلات بسیاری را به همراه خواهد داشت و در نهایت دود این موضوع تنها به چشم مردم می‌رود. فرهاد طهماسبی در گفت‌وگو با **سمنگ** با اشاره به دلایل مخالفت خود با تفکیک وزارت صمت اظهار کرد: باید متولی یک کالا از محل تولید، صادرات و واردات در یک وزارتخانه

باشد و سیاست‌گذاری‌ها در یک جا صورت بگیرد. چرا که تصمیم‌گیری در مورد یک کالا اگر به شکل متمرکز انجام نشود، بی‌شک مردم آسیب می‌بینند. طهماسبی ضمن تأکید بر مخالف خود برای تفکیک وزارت صمت گفت: در واقع یکی بودن بخش بازرگانی و تولید در حوزه صنایع و معادن می‌تواند وحدت رویه بهتری صورت دهد و واردات و صادرات را تنظیم کند. به نحوی که واردات به تولید آسیب نزند.

اداره وزارت صمت کار یک نفر نیست

نماینده مجلس یازدهم به‌عنوان یکی از موافقان طرح تفکیک وزارت صمت گفت: به اعتقاد من وزارت بازرگانی باید تشکیل شود. چرا که مسائل وزارت صنعت، معدن و تجارت بعد از تفکیک بهتر، حل و در مجموع مشکلات تسهیل می‌شود. علی رضایی در گفت‌وگو با **سمنگ**، با اشاره به چالش‌های موجود در مسیر صادرات و واردات اظهار کرد: به نظر می‌رسد اگر وزارت صمت تفکیک شود، دستگاهی مستقل بر حوزه صادرات و واردات تمرکز داشته باشد و فردی متخصص سکندار آن باشد که حوزه بازرگانی را در دست بگیرد، می‌توان این حوزه را بهتر مدیریت کرد.

رضایی ضمن تأکید بر اینکه اداره وزارت صمت کار یک نفر نیست، افزود: تجربه سال‌های اخیر می‌گوید وزارت صنعت، معدن و تجارت یک وزارتخانه عریض و طویل است و اداره آن، کار یک نفر نیست. همان طور که شاهد بوده‌ایم، چندین بار با این وزارتخانه چالش‌های مختلفی داشته‌ایم که هنوز هم این چالش‌ها ادامه دارد. در نتیجه به منظور تأمین اقتصادی، امنیت غذایی و همچنین حفظ کمیت و کیفیت سفره مردم به تفکیک وزارت صمت نیازمند هستیم.

تفکیک صمت تنها

هدر رفت بیت‌المال است

اوایل تابستان ۱۴۰۱ دوباره بحث تشکیل وزارت بازرگانی و تفکیک وزارت صنعت، معدن و تجارت بین مجلس شورای اسلامی و دولت و همچنین فضای رسانه‌ای کشور مطرح شد.

این طرح در مجلس دهم به تصویب رسیده بود که در رفت‌وبرگشت‌ها به شورای نگهبان و رفع ایرادات شورا، به عمر مجلس دهم نرسید و به‌نوعی از دستور کار خارج شد.

از سال ۹۴ با گذشت ۴ سال از ادغام ۲ وزارتخانه صنایع و معادن و بازرگانی، بحث احیای دوباره وزارت بازرگانی آغاز و این موضوع در دولت قبلی و فعلی پیگیری شد، اما در نهایت به نتیجه نرسید.

این موضوع به‌تازگی دوباره مانند سال گذشته هنگام مطرح شدن نارضایتی‌ها از عملکرد فاطمی‌امین اعلام شد، این در حالی است که براساس لایحه تشکیل سازمان بازرگانی، با موافقت مجلس شورای اسلامی و تأیید شورای نگهبان، سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان و شرکت بازرگانی دولتی ایران به همراه تمامی امکانات، تعهدات، وظایف و مأموریت‌ها، ساختار و نیروی انسانی و اموال منقول و غیرمنقول آنها و کلیه وظایف و مسئولیت‌های حوزه بازرسی بازار به ترتیب از وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت و جهاد کشاورزی منتزع و به سازمان ملحق می‌شوند.

تشکیل ساختاری عریض و طویل و بزرگ مرتبط و انتقال سازمان‌های دیگر به این سازمان امکان نظارت مجلس و پاسخگویی این سازمان به مجلس را کاهش می‌دهد.

از طرفی براساس بند ۴ این لایحه با اعطای مجوز مجلس برای انتقال سازمان‌ها از وزارتخانه‌های مختلف به سازمان بازرگانی، امکان جداسازی شرکت پشتیبانی امور دام از وزارت جهاد کشاورزی وجود دارد و به این ترتیب هر ۳ بند مورد تأکید در قانون تمرکز وظایف و اختیارات بخش کشاورزی عملاً منتفی و قانون از بین می‌رود و علاوه بر بخش تولید، ساختار اجرایی کشور با مشکل مواجه می‌شود.

سمنگ به‌منظور بررسی بیشتر تأثیرات لایحه تفکیک به گپ‌وگفت با علی‌سعدوندی، کارشناس اقتصاد پرداخت که در ادامه می‌خوانید.

● **به‌نظر شما تفکیک صمت و تشکیل وزارت بازرگانی چقدر می‌تواند در مدیریت مسائل اقتصادی تأثیرگذار باشد؟**

وقتی پس از بارها آزمون و خطا قرار است اتفاق‌هایی تکرار شود، باید برای آن دلایل مهمی آورده شود. باید به فکر مردم بود و این کار تنها هدر رفتن بیت‌المال است و تأثیر دیگری ندارد.

● **به‌نظر شما مدیریت بدون تخصص چه تأثیری می‌تواند بر این موضوع داشته باشد؟**

فردی که توانایی کافی برای انجام یک مسئولیت را ندارد، بهتر است مسئولیت نپذیرد.

فردی که صلاحیت ندارد باید بلافاصله برکنار شود، نه اینکه برای رفتن فرد زمان بخواهند.

هر لحظه‌ای که افراد بی‌صلاحیت سکندار باشند به ضرر کشور است و باید پاسخگویی نسل آینده بود. برای این افراد نیز می‌توان مسئولیت‌های دیگری باتوجه به توانمندی‌های آنها در نظر گرفت.

● **به‌نظر شما راهکار درست چیست؟**
در موضوع درج نرخ تولیدکننده روی کالا دقت کنید. این موضوع با چه هدفی و دقیقاً توسط چه شخصی طراحی شد. حال تأثیرات این طرح کجاست؟ فرد باید مسئولیت‌پذیر باشد و اگر سیاستی که در نظر می‌گیرد با شکست مواجه می‌شود، باید عذرخواهی کند و مسئولیت کار اشتباه خود را بر عهده بگیرد.

تخصص و توانمندی، شرط اول برای قبول هر نوع مسئولیتی است که اگر نباشد نتیجه آن چیزی جز وضعیت فعلی نخواهد بود.

سخن پایانی

دولت می‌گذارد. همچنین بی‌سروسامانی ۲ وزارتخانه پس از جابه‌جایی، از نکات مهمی است که مورد توجه قرار می‌گیرد. در هر صورت باز هم باید در انتظار تصمیم نهایی بهارستانی‌ها برای تفکیک وزارت صمت ماند.

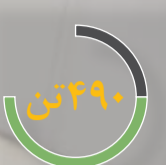
این استدلال که وزارت صمت وظیفه تولید، واردات و صادرات را بر عهده دارد، می‌گویند: تشکیل وزارتخانه دیگر به دلیل نداشتن برخی ابزارها نمی‌تواند پاسخگو باشد. از سوی دیگر تفکیک یا ادغام، هزینه سنگینی را روی دست

تفکیک وزارت صمت و استقلال حوزه تجارت همچنان با موافقان و مخالفان بسیاری همراه است. مخالفان این تفکیک معتقدند باوجود تمام کم‌کاستی‌ها، وزارت صمت شناخت کافی از تنظیم بازار را به‌دست آورده است. این گروه با

روند مصرف پلاستیک در کشور بسیار نگران کننده است

کیسه‌هایی که «جان» می‌گیرند!

کیسه‌های پلاستیکی در کشور ما به هر فروشگاه بگذاردیم؛ فرقی نمی‌کند که یک فروشگاه بزرگ باشد یا یک مغازه کوچک، چند مدل کیسه پلاستیکی وجود دارد که می‌توانیم به راحتی خریدهای مان را در آن بگذاریم، اما بعد از برگشت به خانه چه اتفاقی برای این کیسه‌ها می‌افتد؟ خریدها را به سرعت از کیسه‌های پلاستیکی خارج می‌کنیم و کیسه‌ها را دور می‌ریزیم. قطعاً آمار دقیقی از میزان هدررفت کیسه‌های پلاستیکی وجود ندارد، اما فکر می‌کنم گوشه و کنار خیابان‌های شهر مهر تا بیدی باشند بر اینکه ما پلاستیک زبادی مصرف می‌کنیم. نگاهی کوتاه به سطل زباله‌های کنار خیابان کافی است تا ببینیم مملو از کیسه‌های پلاستیکی هستند که برخی از آنها خالی دور انداخته شدند. کاش قبل از هر بار استفاده بی‌مورد از کیسه‌های پلاستیکی گاه‌جاذب، به یاد بیاوریم که استفاده بی‌رویه از پلاستیک گلولی طبیعت را می‌فشارد. با این حال در هر خریدی، هر چند کوچک فروشنده به راحتی کیسه‌ای پلاستیکی به شهروندان می‌دهد یا در مواردی اگر فروشنده کیسه‌ای به خریدار ندهد، موجب گله‌مندی می‌شود. نکته قابل توجه این است که اکنون در مراکز خرید بسیاری از کشورها به ازای هر کیسه پلاستیکی مبلغ قابل توجهی دریافت می‌شود. این در حالی است که در کشور ما تبلیغات تلویزیونی به منظور متقاعد کردن شهروندان برای خرید کیسه‌های پلاستیکی تلاش می‌کنند. در این گزارش میدانی به‌مناسبت روز جهانی بدون پلاستیک که مصادف با ۱۳ تیر است به سراغ مردم رفته تا دلیل استفاده بی‌رویه از آنها از کیسه پلاستیکی را جویا شود.

روز جهانی بدون کیسه پلاستیکی

حوزه محیط‌زیست با تشویق افراد به جایگزینی گزینه‌های سازگارتر با محیط‌زیست به جای کیسه پلاستیکی، سعی می‌کند هر روز از تعداد کیسه‌های ره‌اشده در طبیعت بکاهد. اصلاً به این موضوع فکر کرده‌اید که سالانه چه مقدار کیسه پلاستیکی دور می‌ریزیم و این کار چه تاثیری بر محیط‌زیست دارد؟ تا به حال به زندگی بدون کیسه پلاستیکی فکر کرده‌اید؟

طبیعت رها می‌شود که تجزیه آن حدود ۲۰۰ تا ۴۰۰ سال طول می‌کشد. روز جهانی بدون کیسه پلاستیکی، توسط گروه Bag Free World با هدف رها شدن جهان از کیسه‌های پلاستیکی یکبارمصرف تعیین شد و به سرعت در سراسر دنیا طرفداران خود را پیدا کرد. نام‌گذاری روزی در تقویم جهانی با عنوان روز جهانی بدون کیسه پلاستیکی اقدام مهمی در راه افزایش حمایت و حفاظت از محیط‌زیست است. فعالان

تن تخمین زده شده که حدود یک‌سوم آن مربوط به پلاستیک‌های یکبارمصرف است. در ایران هم روزانه نزدیک ۴۹۰ تن کیسه پلاستیکی تولید می‌شود. به گزارش ایرنا، سراسر گزارش‌های جهانی ایران در فهرست ۱۰ کشور پر مصرف پلاستیک جای گرفته و هر سال بیش از ۵۷۰ هزار تن (روزانه بیش از هزار و ۵۶۱ تن) زباله پلاستیکی در کشور ما تولید و در

آلودگی پلاستیکی جهان اکنون می‌رود که فاجعه بزرگی را رقم بزند، زیرا مصرف کیسه‌های پلاستیکی بیش از ۵۰۰ میلیارد عدد گزارش شده است. بیشتر کارشناسان محیط‌زیست معتقدند کیسه‌های پلاستیکی بیشترین کالای مصرفی در دنیا هستند که تاثیرات بسیار نامطلوبی بر چرخه حیات در محیط‌زیست داشته‌اند. تولید مواد پلاستیکی در سال ۲۰۱۶ در جهان حدود ۲۶۰ میلیون

دعوا بر سر یک کیسه پلاستیکی!

از کیسه پارچه‌ای فقط ۲ نفر از ساکنان این محل استفاده می‌کنند. معمولاً افراد مسن هم با زنبیل خرید می‌کنند و خریدها را تو همون زنبیل خودشون می‌ذارن.
- نظر شما درباره کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی چیه؟
- خیلی خوبه! اصلاً خیلی‌ها از تولید و فروش همین کیسه‌ها دارن درآمد کسب می‌کنن. خیلی از واحدهای اقتصادی خودشون به ما کیسه‌های پلاستیکی می‌دن که تراکت‌شون در اون قرار داره.

که سر این موضوع با من دعوا کرده. مردم کلان نمی‌تونن قبول کنن خریدشون داخل کیسه نباشه. گاهی برای خرید کالایی که همین الان مصرف می‌کنند هم از من کیسه پلاستیکی می‌خوان. تازه اینکه خوبه؛ بعضیا برای خرید مثلا ۶ قلم جنس، ۳ تا کیسه می‌گیرن! همین چند روز پیش بود که آقای دادوییداد راه انداخت که چرا مایع ظرفشویی که خریدی رو گذاشتیم کنار نوشابه و توی یک کیسه جدا گذاشتیم!
- چند نفر از مشتریانتون از کیسه‌های پارچه‌ای برای خرید استفاده می‌کنن؟

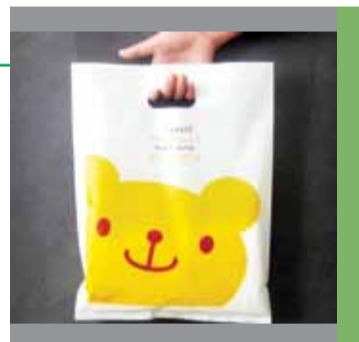
کوله‌پشتی روی دوش خود داشت و یک بسته چپیس را مقابل فروشنده قرار داد؛ این بار خود فروشنده چپیس را در کیسه قرار داد و گفت: «بفرمایید.» دیگر سر فروشنده خلوت شده و وقت آن رسیده که برای گپ‌وگفتی کوتاه به سمت او بروم.
از او می‌پرسم: چند نفر از مشتریانتون تقاضای کیسه پلاستیکی می‌کنن؟ پاسخ می‌دهد: چند نفر؟ همشون! اصلاً اگه بهشون کیسه ندم با به حالت حق‌به‌جانبی به من نگاه می‌کنن که خودم تسلیم می‌شم. حتی مشتری بوده

جایی همین نزدیکی‌ها؛ سوپرمارکتی نشی یکی از کوچه‌های این شهر که ورودی آن پس از چند پله به سمت پایین قرار داشت. از دور که نگاه می‌کردم، مغازه کوچک به‌نظر می‌رسید، اما با ورود به فروشگاه به وسعت زیاد آن پی بردم. چند دقیقه‌ای منتظر ماندم و از دور نظاره‌گر رفتار افرادی بودم که برای خرید می‌آمدند.
نفر اول شیر کاکائو کوچکی خریده بود و وقتی دید فروشنده کیسه‌ای به او نمی‌دهد، گفت: «قا به کیسه به من می‌دی؟» مشتری بعدی دختری بود که

کیسه‌های دکوری

- مشتریانتون ممانعتی نمی‌کنن؛ مثلاً بگن خرید من کمه و کیسه نمی‌خوام؟
- اصلاً؛ گاهی دخترخانوما با کوله‌پشتی‌های بزرگ میان که قطعاً خریدشون توش جا میشه، اما نه، از گرفتن کیسه امتناع نمی‌کنن. بارها این اتفاق افتاده که کیسه خرید رو می‌گیرن و همون‌طوری می‌ذارن داخل کیف. اصلاً نمی‌تونم چرا کیسه پلاستیکی می‌گیرن.
- نظر شما درباره کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی چیه؟
- کار خوبیه، اما مردم ما هنوز با این فرهنگ غریبه هستند. فکر نمی‌کنم حالا حالاها شدنی باشه!

جایی همین نزدیکی‌ها؛ یکی از لباس‌فروشی‌های کنار میدان با آن مانکن‌های کنار هم چیده شده و پسرک کم‌سن‌وسالی که تراکت‌هایی را جلو مغازه پخش می‌کند، بسیاری از خانم‌ها با کیسه‌های کوچکی در دست از مغازه خارج می‌شوند. فروشنده که سرش خلوت می‌شود، برای گپ‌وگفت کوتاهی کنارش می‌ایستم.
از او می‌پرسم: چند نفر از مشتریانتون تقاضای کیسه پلاستیکی می‌کنن؟
پاسخ می‌دهد: اصلاً خودشون چیزی نمی‌گن. ما بعد از کارت کشیدن، خودمون خرید مشتری را در کسبه پلاستیکی می‌ذاریم.

پسرک زباله‌گرد و عشق به زمین

پاشو قطع کردن؛ اصلاً نمی‌تونه کار کنه. مامانم که به‌خاطر خواهر برادر کوچیکم نمی‌تونه کار کنه؛ اصلاً کاری هم بلد نیست.
- در روز چقدر کیسه پلاستیکی داخل این سطل‌ها می‌بینی؟
- کلی! انقدر زیاده. بعضیاشون که اصلاً تمیزه آبجی! خیلی وقتا دیدم از در مغازه میان بیرون و کیسه خریدشون رو سریع می‌ندازن بیرون؛ خب چه کاره‌یه!
- فقط بطری‌های پلاستیکی به‌دردت می‌خوره یا این کیسه‌ها رو هم جمع می‌کنی؟
- بعضی وقتا برمی‌دارم؛ به‌کار میاد، اصلاً اینکه بخوام بفروشم، نه؛ مگه اینکه خیلی زیاد بشه، مثلاً کیلو بشه.
- اگر فرهنگ‌سازی بشه و مردم کمتر مواد پلاستیکی استفاده کنن، اوضاع کار و کاسبی تو چی می‌شه؟
- آبجی خدا بزرگه! تو این برنامه‌های تلویزیونی میگن زمین داره نابود میشه؛ خب ما هم از به جا دیگه تون در می‌آریم. این همه مقوا! اونا رو هم جمع می‌کنیم.
آنچه بیان شد نگاهی کلی است به وضعیت مصرف کیسه‌های پلاستیکی در سطح جامعه. در ادامه نظر کارشناسان محیط‌زیست را در این باره می‌خوانیم.

جایی همین نزدیکی‌ها؛ پسری حدوداً ۱۵ ساله با لباسی مندرس؛ پیراهنی که به تن دارد هیچ دکمه‌ای ندارد و زیر آن عرق‌گیری پوشیده است. او را اطراف یکی از سطل‌زباله‌های شهر دیده‌ام. هم‌زمان که مشغول گشتن است با او هم‌کلام می‌شوم و با همان ادبیات خاص خودش به من پاسخ می‌دهد.
- چرا زباله‌گردی می‌کنی؟ چند ساله که این کار رو انجام می‌دی؟
- اگه این کار رو نکنم گشته می‌مونیم. بابام قند داشت،

سراهنه تولید زباله در شهر تهران بیشتر از سراسر کل کشور

نشوند و در طبیعت رها نشوند، بی‌شک آسیب‌های زیادی به خاک وارد می‌کنند. همچنین ممکن است برخی افراد پس از جمع‌آوری در مراکز غیرمجاز اقدام به سوزاندن آنها کنند که همین پسماندسوزی موجب آلودگی هوا و انتشار گازهای آلاینده می‌شود.
راهکار چیست؟
معاون نظارت و پایش حفاظت محیط‌زیست استان تهران در تشریح راهکارهایی برای کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی بیان کرد: ابتدا باید با استفاده از کیسه‌های پارچه‌ای به سمت کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی برویم که بارها تبلیغ شده است. همچنین استفاده از کیسه‌های زیست‌تخریب‌پذیر نیز توصیه می‌شود.

زهره عبادتی، معاون نظارت و پایش حفاظت محیط‌زیست استان تهران با اشاره به عمر تجزیه طولانی کیسه‌های پلاستیکی به **دو هفته** گفت: کیسه‌های پلاستیکی زمان تجزیه طولانی دارند و گاهی این فرآیند تا ۱۰۰ سال زمان خواهد برد. در نتیجه مصرف کیسه‌های پلاستیکی آثار تخریبی بسیاری دارد. این در حالی است که سراسر تولید زباله در شهر تهران از سراسر کل کشور بیشتر است. وی با اشاره به پیامدهای جمع‌آوری غیراصولی کیسه‌های پلاستیکی اظهار کرد: کیسه‌های پلاستیکی در صورتی که به‌طور اصولی جمع‌آوری و مدیریت

ارزان‌تر می‌خرید!

باشد و بی‌شک عرضه‌کننده نیز باید سهمی در این مسئله داشته باشد. در حقیقت بار فرهنگ‌سازی برای کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی بر دوش عرضه‌کنندگان است. در برخی از فروشگاه‌های پسماند صفر، مسئولیت حمل با خود مشتری است و برای خرید باید ظرف یا کیسه‌های پارچه‌ای با خود به همراه داشته باشید. همچنین بهتر است در زمینه فرهنگ‌سازی برای کاهش پسماند از جامعه‌شناسان کمک بگیریم.

ارزان‌تر بخريد!

این فعال محیط‌زیست با اشاره به اینکه در فروشگاه‌های پسماند صفر، نرخ کالا تا حدودی ارزان‌تر است، گفت: اگر تعداد این فروشگاه‌ها افزایش یابد، فرهنگ‌سازی در راستای کاهش مصرف پلاستیک آسان‌تر خواهد بود. در واقع مشتری به فروشگاه می‌رود که نرخ محصولات آن بین ۱۵ تا ۲۰ درصد از سایر فروشگاه‌ها ارزان‌تر است و تنها لازم است با خود کیسه پارچه‌ای یا پلاستیکی که از قبل داشتید یا ظرف به همراه داشته باشید. این موضوع رفته‌رفته موجب تغییر رفتار شهروندان خواهد شد.

ایه حمدادی، فعال محیط‌زیست با اشاره به روند مثبت کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی به **دو هفته** گفت: از بین تمامی پوشش‌ها و تلاش‌هایی که تا امروز برای کاهش تولید انواع پسماندها انجام شده، تلاش‌ها برای کاهش استفاده از کیسه پلاستیکی، فراگیرتر و موفق‌تر بود. با این وجود مصرف کیسه پلاستیکی همچنان زیاد است. وی ضمن تأکید بر اینکه تلاش در جهت کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی نباید تنها از سوی مردم باشد، افزود: درست است که برخی افراد هیچ تمایلی به استفاده از کیسه‌های پارچه‌ای ندارند، اما نباید انتظار داشت که تمام بار عدم استفاده بر دوش مشتری نهایی

سخن پایانی

در این حوزه تدوین شود و به تصویب برسد. روزانه هزاران مورد شبیه آنچه در این گزارش بیان شد، از نگاه ما می‌گذرد، اما باز هم بی‌تفاوت از آن رد می‌شویم یا شاید یکی از عوامل این دست مسائل باشیم. ما انسان‌ها بی‌توجه به اینکه زمین زنده است، نفس می‌کشد و به همه جهان حیات می‌بخشد هر روز با چند کیسه پلاستیکی نفس این کره جاندار را تنگ می‌کنیم.

متأسفانه روند مصرف پلاستیک در کشور بسیار نگران‌کننده است و باید هرچه سریع‌تر برای آن چاره‌اندیشی کرد. به‌عقیده فعالان محیط‌زیست بحران پلاستیک نه‌تنها محیط‌زیست، بلکه حیات پرندگان و موجودات را نیز تهدید می‌کند و ایجاد قوانین محدودکننده برای استفاده از کیسه و ظروف پلاستیکی ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است و باید تا زمین خفه نشده قوانین لازم

عکس: آیدآ فریدی

مصرف بالای پلاستیک در ایران

سوم ژوئیه مصادف با ۱۲ تیر به‌عنوان «روز جهانی بدون کیسه پلاستیکی» نام‌گذاری شده‌است. هدف دیگر این نام‌گذاری، تشویق کشورها برای اعمال ممنوعیت بر استفاده از پلاستیک‌های یک‌بار مصرف و ممنوعیت کشت‌های زیرپلاستیکی است. به گزارش ایلنا، ورود مبحث آلودگی پلاستیکی زمانی وارد مبحث عمومی شد که در سال ۱۹۹۷ یک لکه بزرگ پلاستیکی در اقیانوس دیده شد. با این حال، نام‌گذاری روز جهانی بدون کیسه پلاستیکی به ۳ ژوئیه ۲۰۰۸ بازمی‌گردد که یکی از اعضای

آسیب پسماندهای سرگردان کشاورزی به محیط‌زیست جدی است

کشت‌های زیر پلاستیک، آفت جان زمین

عکس: سیدعادل

رهاسازی پلاستیک‌های استفاده‌شده در مرحله کشت، تهدیدی بزرگ برای محیط‌زیست و گونه‌های جانوری است

۵۰۰ سال زمان برای تجزیه

کیسه‌های پلاستیکی در امر کشاورزی نادرست است، چرا که این پلاستیک‌ها حتی اگر بعد از جمع‌آوری، به‌شکل زباله دفن شوند، به‌علت تجزیه آرام و کندی که دارند، سبب تشکیل شیرابه و نفوذ آن به آب‌های زیرزمینی در محل‌های دفن می‌شوند. آنها می‌گویند شیرابه‌های ناشی از پلاستیک‌های مدفون شده زیر

می‌گویند: جانوران گاهی این مواد را می‌خورند و در بیشتر موارد، سبب مسمومیت و مرگ آنها می‌شود. از طرفی، به‌علت سبکی با وزش باد جابه‌جا شده و در منابع آبی و رودخانه‌ها رها می‌شوند که خود نوعی آلودگی‌های مخرب زیست‌محیطی را به‌دنبال دارد. کارشناسان همچنین معتقدند که استفاده از

به‌گفته کارشناسان به‌علت عدم تجزیه‌پذیری پلاستیک‌ها گاهی تا ۵۰۰ سال بقایای این مواد در طبیعت باقی می‌ماند و اثرات زیست‌محیطی ناگواری را سبب می‌شود. این پلاستیک‌ها به‌علت ساخته شدن از مواد با پایه نفتی و خاصیت تجزیه‌ناپذیری باعث سمی شدن خاک می‌شوند. کارشناسان محیط‌زیست

راهی برای سوددهی بالا

به‌سهولت توسط باد در نواحی بیابانی استان جابه‌جا و سبب انتشار آلودگی در نواحی دیگر نیز می‌شوند. همچنین این مواد خطر مسمومیت گوسفندانی را که برای چرا در نواحی آلوده برده می‌شوند، به‌دنبال دارد. عربی با بیان اینکه کشت برخی محصولات در زیرپلاستیک را باید با یک مشکل جدی و تهدیدآمیز قلمداد کرد، گفت: اگر پلاستیک‌ها بعد از جمع‌آوری محصول، به‌موقع از زمین‌های کشاورزی جمع شوند، مشکلی ایجاد نمی‌شود، اما در بیشتر موارد، این مواد با رها شدن در طبیعت مشکلات بسیاری را ایجاد می‌کنند. این کارشناس محیط‌زیست، رها شدن پلاستیک‌های کشت‌های زیرپلاستیکی در طبیعت را

سیدعادل عربی، کارشناس محیط‌زیست که سابقه معاونت محیط‌زیست انسانی اداره کل حفاظت محیط‌زیست استان همدان را نیز در کارنامه کاری خود دارد با تاکید بر اثرات مخرب کیسه‌های ناپولنی گفت: کشت زیرپلاستیک فوایدی مانند سهولت کشت و سوددهی و راندمان بالای محصول برای کشاورزان دارد و به‌همین دلیل همواره از سوی آنها مورد استقبال قرار می‌گیرد، اما این نوع کشت تبعات زیست‌محیطی بسیاری برای طبیعت داشته که غیر از آلودگی‌های آبی و خاکی، پلاستیک‌ها در اثر تابش آفتاب و سرما تخریب شده و مونومرهای آن در محیط رها شده و سبب از بین رفتن غنا و کیفیت خاک در نواحی شمالی و جنوبی استان می‌شوند. عربی عنوان کرد: به‌علاوه این مواد با تکه‌تکه شدن

نزل عملکرد زیست‌محیطی حوزه کشاورزی

یکی از فعالان محیط‌زیست استان قزوین نیز جاگذاری پلاستیک در اراضی کشاورزی را یکی از مهم‌ترین مشکلات زیست‌محیطی این بخش دانست و گفت: حوزه کشاورزی کشور با داشتن حدود ۱۰ درصد تولید ملی و افزون بر همین مقدار نیروی کار، با مشکلات متعددی دست به‌گریبان است. محمود داوران در گفت‌وگو با ایرنا افزود: ایران در سال ۲۰۱۶ به‌لحاظ شاخص عملکرد زیست‌محیطی (EPI) با نمره ۳۳۲.۶۶ میان ۱۸۰ کشور عضو به رتبه ۱۰۵ نزول پیدا کرد که متأسفانه بخشی از آن به مشکلات زیست‌محیطی کشاورزی مربوط بوده است. وی اظهار کرد: بدون تردید بهره‌گیری از پلاستیک در امور کشاورزی با خطرات و مشکلات زیست‌محیطی عده‌ای همراه بوده تا جایی که به‌طورمعمول آن‌زیم تجزیه پلاستیک در طبیعت وجود ندارد و این ماده تا سالیان طولانی حتی بیش از ۵۰۰ سال مانند کودها و سموم اضافی، باقی می‌ماند. به‌گفته وی، استفاده از پلاستیک در مزارع علاوه بر آلودگی آب و خاک، نسل حیوانات را به

خطر انداخته و به دام‌ها نیز زیان می‌رساند و با آسیب رساندن به موجودات ذره‌بینی خاک، سلامت و حاصلخیزی خاک را نیز به‌خطر می‌اندازد.

داوران ادامه داد: استفاده از پلاستیک در راستای کشت محصولات کشاورزی اگرچه برای کشاورزان در بخش آب باعث صرفه‌جویی می‌شود، اما در واقع قاتل خاموشی برای گرفتن جان محیط‌زیست محسوب می‌شود که با پایان یافتن فصل برداشت و برجای ماندن آن در طبیعت، علاوه بر نازیبایی محیط، موجب ایجاد مسمومیت‌های آب و خاکی فراوان می‌شود. به‌گفته یکی دیگر از کارشناسان محیط‌زیست، شیرابه‌های ناشی از پلاستیک‌های مدفون شده زیر خاک شامل ترکیباتی مانند فلزات سنگین و سایر ترکیبات گرما و سرما وارد منابع آبی و خاک می‌شود. او در همین رابطه جمع‌آوری ناپولن توسط کشاورزان را یک راهکار می‌داند و معتقد است

سخن پایانی

جمع‌آوری پلاستیک پس از پایان برداشت اقدام نشود، باعث آلودگی زیست‌محیطی در سطح اراضی خواهد شد که متأسفانه در استان همدان شاهد آن هستیم. کشاورزانی که کشت زیرپلاستیکی انجام می‌دهند، موظف به پاکسازی اراضی بعد از برداشت محصولات و وزارت جهاد کشاورزی و سازمان حفاظت محیط‌زیست استان‌ها موظف به برخورد قانونی با کشاورزانی هستند که به تعهدات خود پایبند

پولی کرد و از آن پس حدود ۹۰ درصد مصرف‌کنندگان از برداشتن کیسه منصرف شدند. سازمان محیط‌زیست در ایران هم بارها و بارها بر استفاده از کیسه‌های پارچه‌ای به جای پلاستیک تاکید کرد و حتی مواردی مبنی بر ممنوعیت استفاده از کیسه پلاستیکی در فروشگاه‌ها مطرح شد که همواره ناکام ماند. مصرف بالای ناپولن‌ها در انواع مختلف آن ایران را در میان ۱۰ کشور نخست در این حوزه قرار داده و همین امر علاوه بر انواع تهدیدات مانند آلودگی آب‌و‌خاک و گونه‌های گیاهی و جانوری را به‌همراه داشته است.

گروه کشاورزی
editor@smtnews.ir

لفظ ابلاغ آیین‌نامه مشکلی را حل نمی‌کند

محمد علیزاده کارشناس محیط‌زیست

سوم ژوئیه برابر با ۱۲ تیر در تقویم روز جهانی بدون پلاستیک نام‌گذاری شده و این در حالی است که روزبه‌روز بر میزان استفاده از کیسه‌های پلاستیکی افزوده می‌شود. مصرف سالانه ۱۰ میلیون تن پلاستیک، ایران را در جایگاه پنجمین کشور مصرف‌کننده پلاستیک قرار داده است و هر یک از ما روزانه به‌طورمیانگین ۳ کیسه پلاستیکی مصرف می‌کنیم که بیش از ۹۰ درصد بدون استفاده مجدد به چرخه زباله می‌شوند. طبق آمار غیررسمی نیز میزان تولید کیسه‌های پلاستیکی در کشور بیش از ۱۷۷ هزار تن در سال تخمین زده می‌شود که این رقم معادل ۴۹۰ تن در روز است.

آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی ۱۰ آبان ۱۴۰۱ به وزارت کشور، امور اقتصادی و دارایی، نفت، صنعت، معدن و تجارت، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، علوم، تحقیقات و فناوری، آموزش و پرورش، جهادکشاورزی، راه و شهرسازی و سازمان حفاظت محیط‌زیست و سازمان ملی استاندارد ایران ابلاغ شد. بر این اساس و به‌موجب ماده (۴) قانون مدیریت پسماندها، وزارت صنعت، معدن و تجارت مکلف است، ترتیبی اتخاذ کند تا تولیدکنندگان کیسه‌های پلاستیکی با ضخامت کمتر از ۲۵ میکرون، از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه طی یک برنامه ۵ساله، سالانه ۲۰ درصد از ظرفیت تولیدی خود را با کیسه‌های سازگار با محیط‌زیست یا زیست‌تخریب‌پذیر جایگزین کنند. همچنین، در اجرای ماده (۴) قانون مدیریت پسماندها، وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری وزارت کشور موظف هستند که حسب مورد، در راستای کاهش تولید پسماند و محدود کردن تولید، توزیع و مصرف کیسه‌های پلاستیکی حداکثر ظرف ۳ ماه از تاریخ تصویب این آیین‌نامه، شیوه‌نامه‌های مربوطه را اجرایی کنند، اما این آیین‌نامه تا امروز اجرایی نشده است.

برای بررسی اهمیت تصویب این آیین‌نامه و پیامدهای استفاده بی‌رویه از پلاستیک به چند نکته توجه کنید:

- پلاستیک‌های معمولی از پلیمرهایی تشکیل شده‌اند که قابلیت تجزیه در محیط را ندارند و در طبیعت برای سال‌های طولانی استمرار دارند. اندازه آنها به‌علت تجزیه‌ناپذیری؛ تحت‌تاثیر عوامل فیزیکی و شیمیایی - طبیعی از ۵ میکرون و حتی در حد نانومتر هم کاهش می‌یابد که متأسفانه پدیده‌ای در تحت‌عنوان تولید میکروپلاستیک‌ها ایجاد می‌گردد. باتوجه به ابعاد کوچکشان، اثرات منفی روی زیست‌بوم‌ها دارند و می‌توانند از دیواره سلول‌های عبور و به بافت سلولی نفوذ کنند و به زنجیره غذایی وارد شوند. - پلاستیک‌هایی که در حوضه‌های آبریز شهری و روستایی، بخش‌های کشاورزی و صنعت، پسماندهای شهری یا اقامتگاه‌های تفریحی در طبیعت رها می‌کنیم، طی فرآیندی به منابع آب و در نهایت، زنجیره غذایی منتقل شده و در آن سوی زنجیره، انسان تحت‌تاثیر عوامل پلاستیکی قرار می‌گیرد، از این‌رو همه ما اعتقاد داریم که پلاستیک، خطرناک است.

- از بعد بیولوژیکی می‌تواند اثرات زیادی ایجاد کند، چرا که مطالعات انجام‌گرفته در مناطق مختلف جهان نشان می‌دهد که در آب آشامیدنی، نمک‌طعام، بافت آبزیان و حتی در زنجیره غذایی دام و طیور، پلاستیک وجود دارد. بنابراین، غذاهایی مصرفی حاوی میکروپلاستیک است و این میکروپلاستیک‌ها در اندام‌های مختلف بدن مثل کلیه، روده، اندام‌ها، غدد حساس بدن، ذخیره و باعث ایجاد عفونت می‌شود که از نظر پزشکی منشأ بروز سرطان است.

- آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی ابعاد مختلفی دارد و کاهش مصرف کیسه پلاستیکی با ظروف یکبار مصرف و جایگزینی آنها با تجهیزات و مواد سازگار با محیط‌زیست، جزء مواد اصلی این آیین‌نامه است. به‌عبارت دیگر، مواد پلاستیکی باید به‌شکلی ساخته شود که بافت پلیمری آنها بعد از مدتی که در معرض نور خورشید، اکسیژن و رطوبت قرار گرفت، تجزیه شود، به این معنا که به مولکول‌های کوچک‌تر و دی‌اکسیدکربن و مواد

غذایی برای خاک تبدیل شود، به‌اینکه انبوهی از پلاستیک‌ها را در خاک ذخیره کند. - بنابراین صرف نوشتن آیین‌نامه، مشکلی را حل نمی‌کند و به‌طورقطع باید برنامه‌های اجرایی در دستور کار باشد و تمام اقدامات قانونی، بحث فرهنگسازی و اطلاع‌رسانی و آموزش بسیار اثرگذار است که تحقق این موضوع، مستلزم هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی است. - قانون مدیریت پسماند نیز از سال ۸۳ تصویب شده و در حال حاضر کمتر از ۵۰ درصد آن اجرایی شده است. بنابراین، این نگرانی وجود دارد که آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی نیز به سرنوشته قانون مدیریت پسماند دچار شود. چنانچه تا سال ۹۱-۹۰ باید کل پسماندهای شهری تفکیک می‌شد، این مسئله الزامی قانونی بود، اما در حال حاضر کمتر از ۵ درصد پسماندها به‌صورت اصولی تفکیک می‌شود. بنابراین، صرف نوشتن قانون و آیین‌نامه نمی‌تواند مشکلی را حل کند، مگر آنکه ادارات کل محیط‌زیست و دستگاه‌های اجرایی نظارت کنند. به‌عنوان مثال، بخش صنعت در بحث صنایع بسته‌بندی باید نظارت‌های خودش را اعمال و سازمان ملی استاندارد باید تجدیدنظر و استانداردهای خاص خودش را با تحکم بیشتری ابلاغ کند. آزمایشگاه‌های خاصی باید در این زمینه وجود داشته باشد تا ابزارهای نظارتی نقش موثر خود را ایفا کنند، در حال حاضر تعداد آزمایشگاه‌هایی که در این حوزه فعال هستند، محدود است.

بنابراین، برای نظارت، به آزمایشگاه‌های تخصصی نیاز داریم. از سوی دیگر، برخی وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی مثل وزارت بهداشت، در حوزه‌های دیگر هم بسیاری از برنامه‌ها و تکالیف‌شان روی زمین مانده و باوجود آنکه در آیین‌نامه و قانون مدیریت پسماند به‌صراحت تکالیف مشخص شده است، اما این وزارتخانه تمایلی به فعالیت ندارد، موضوعی که باعث می‌شود نسبت به اجرای آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی دلسرد باشیم.

عربی اطلاع‌رسانی به کشاورزان، ارسال پیامک، اخطار، صدور اخطاریه به کشاورزانی که مبادرت به پاکسازی زمین نمی‌کنند و برگزاری دوره‌های آموزشی برای آگاهی کشاورزان از اثرات بلندمدت آلودگی خاک به‌وسیله پسماندهای پلاستیکی را از وظایف جهاد کشاورزی برشمرد. وی افزود: باید این سوال را مطرح کرد که شاید استفاده از روش کشت‌های زیرپلاستیکی یکی از راه‌های افزایش تولید در کرب‌آبی‌های اخیر از سوی کشاورزان نواحی گرم و خشک استان است، اما برای جبران و جلوگیری از خطرات بیشتر پلاستیک‌ها چه باید کرد؟

کشت زیرپلاستیک به کاهش مصرف آب، صرفه‌جویی در بذر، کاهش مصرف سموم محافظت از محصول در برابر تگرگ احتمالی در کنار زودرس بودن منجر شده است. در حالی که به‌گفته فعالان محیط‌زیست، این نوع کشت باعث آلودگی شدید و مسمومیت خاک می‌شود. به‌عنوان نمونه، در ساوه و زرنده که قطب کشاورزی استان مرکزی است، کشت محصولات زیرپلاستیک رواج دارد و به‌گفته مسئول اداره محیط‌زیست شهرستان ساوه علاوه بر آلودگی خاک و آب‌های سطحی، به آلودگی آب‌های زیرزمینی منجر شده است.

هادی رستم‌خانی عنوان کرده که ناپولن از مشتقات نفتی است که پس از رهاسازی در گرما و سرما وارد منابع آبی و خاک می‌شود. او در همین رابطه جمع‌آوری ناپولن توسط کشاورزان را یک راهکار می‌داند و معتقد است

مسمومیت خاک با کشت زیر پلاستیک

که زشتی طبیعت و آلودگی منابع آبی و خاکی از یک‌طرف و از طرف دیگر، مسمومیت حیوانات ناشی از مصرف پلاستیک و ناپولن رهاشده در طبیعت، مهم‌ترین مخاطرات این نوع کشت است. این مقام مسئول نیز آسیب‌های رهاسازی پلاستیک در زمین‌های کشاورزی را فاجعه‌بار می‌داند که نتیجه آن آلودگی زمین‌های مجاور و نفوذ مواد پلاستیکی در خاک در کنار تلفات دام از این پلاستیک‌ها است. راه‌حل این موضوع به‌گفته خلیلی، جمع‌آوری بقایای ناپولن‌ها و پلاستیک‌های باقیمانده در زمین کشاورزی است تا زمین‌های مرغوب تبدیل به زمین‌های نامرغوب با تولید محصول بی‌کیفیت نشوند.

نیستند و پاکسازی اراضی را جدی نمی‌گیرند. بسیاری از کارشناسان، با تاکید بر ممنوعیت کشت‌های زیرپلاستیکی معتقدند با ممنوعیت این کشت، می‌توان از منابع آب و خاک صیانت کرد. به هر حال، کشاورزان باید قبل از استفاده از این روش کشت از مخاطرات آن و قوانین مصوب آگاه و پیش‌تر به امکان و راه‌های جمع‌آوری این ناپولن‌ها نیز آندیشیده باشند.

ضرورت توجه به معماری شهری

سیدمحمدحسین حجازی
کارشناس اقتصاد شهری

معماری شهری یکی از تاثیرگذارترین عوامل به‌وجود آمدن یک خاطره جمعی است که نتیجه‌اش ایجاد هویت جمعی و در نهایت هویت ملی خواهد بود.

فضاها و نمادهای شهری یکی از عناصر ساخت شهرها هستند که همواره با تحولات تاریخی و فرهنگی در ادوار مختلف به‌وجود می‌آیند و این قدرت را دارند که به شهرها هویت ببخشند و این موضوع را تکثیر کنند.

از این منظر، بررسی معماری شهری چند دهه اخیر شهر تهران نشان می‌دهد که پایتخت ایران دوره‌های تاریخی گوناگونی را پشت‌سر گذاشته است.

آثار معماری، هویت فرهنگی هر دوره‌ای را به‌خوبی به‌نمایش می‌گذارد و اهمیت معماری شهری را نشان می‌دهد. به‌طورکلی برخی المان‌ها و سازه‌های شهری هستند که باعث می‌شوند آن شهر از طریق آنها شناخته شود و هویت بگیرد.

خلاف معماری که فقط روی ساختمان‌ها به‌صورت انفرادی تمرکز می‌کند، طراحی شهری با مجموعه ساختمان‌ها، زیرساخت‌ها، خیابان‌ها، مناطق عمومی، محله‌ها، مناطق و تمام شهر سروکار دارد که هدف آن ساخت محیطی عادلانه، زیبا، کارآ و پایدار است.

علاقه به طراحی شهری در سال‌های اخیر به‌میزان قابل‌توجهی افزایش یافته و طراحی خوب شهری برای بسیاری از جوامع به یک اولویت مهم تبدیل شده است.

طراحی شهری، بخشی از هنر ساماندهی فضای شهری است که با رشته‌های مختلف علمی و هنری مانند برنامه‌ریزی شهری، معماری و معماری منظر، مهندسی فنی، مهندسی ترافیک و حمل‌ونقل، جغرافیا، روانشناسی، جامعه‌شناسی و اقتصاد سروکار دارد و در عین حال با سیاست و فرهنگ نیز مرتبط و دامنه‌فعالیتش بسیار گسترده است.

گسترده‌گی فعالیت طراحی شهری، نشان می‌دهد که این فعالیت مانند یک طرح معماری نیست که با طرح مشخصی شروع شود یا پایان پذیرد. فضای شهری در حقیقت ادراکی است که شهروندان با توجه به برداشت‌های ذهنی و خاطرات مشترک خود از یک شهر در ذهن خویش دارند.

سازه‌های قدیمی از شمس‌العماره گرفته تا سبزه در باغ ملی چنین هستند و بعد از آن، برج آزادی که مهم‌ترین نماد تهران معاصر است و حادثه‌های تاریخی بسیاری را شاهد بوده، از همین‌رو بعد از انقلاب اسلامی به‌عنوان نماد پیروزی ملت ایران شناخته شده است.

امروزه نیز منطقه فرهنگی و گردشگری عباس‌آباد با در اختیار داشتن ۵۶۰ هکتار فضای ایده‌آل در قلب پایتخت، توانسته است گام‌های تاثیرگذاری را در این زمینه بردارد که شاید مهم‌ترین و شناخته‌شده‌ترین آن پل طبیعت باشد.

معماری خاص پل طبیعت مانند ستجاقی خود را به پایتخت نوین زده و هم‌اکنون در کنار برج میلاد، نماد نوین دیگری برای تهران تلقی می‌شود؛ پلی که ۲ بوستان زیبای تهران یعنی بوستان آب‌وآتش و طالقانی را به یکدیگر متصل می‌کند و به‌عنوان نمونه‌ای بی‌نظیر در خاورمیانه از آن یاد می‌شود و بزرگ‌ترین پل عبور و مرور غیرخودرویی کشور است و تاکنون توانسته بازدیدکنندگان و گردشگران بسیاری را به‌سمت خود جلب کند.

علاوه بر این، ۴ جایزه بین‌المللی را نیز از آن خود کرده و باعث افتخار و سرپلندی است که طراح و سازنده این پل، یک جوان ایرانی بوده و موفق شده است چنین سازه‌ای را از خود به‌جای بگذارد.

وجود چنین سازه‌هایی که در کنار ایجاد هویت شهری باعث جذب گردشگر نیز می‌شوند؛ برای آنکه تهران برای گردشگران تنها محل گذر نباشد و تامل بیشتری بر آن داشته باشند، کمک بزرگی خواهد بود.

زیرساخت

تسریع در شناسایی زمین‌های مازاد دولتی

مشاور وزیر راه و شهرسازی معاملات با اسناد عادی را همواره پرابهام و نگران‌کننده میان دوطرف معامله دانست و گفت: با تصویب نهایی طرح ۱۷ ماده‌ای در شورای نگهبان می‌توان به انجام معاملاتی اطمینان‌بخش در بخش مسکن امیدوار بود. به‌گزارش پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی، جواد سادات فیروزنی، مشاور وزیر راه و شهرسازی گفت: هم‌اکنون آمار دقیقی از اسناد عادی و قولنامه‌های وجود ندارد. در صورتی که این طرح اجرایی و عملیاتی شود، این امکان را خواهیم یافت

تا آمار از مالکان کشور، هم در حوزه ملک و هم زمین داشته باشیم. مشاور وزیر راه و شهرسازی در حوزه مسکن ادامه داد: اعتبارزدایی از اسناد عادی تحولی عظیم در حوزه صنعت مسکن است. این طرح، هم می‌تواند جذب سرمایه داشته باشد، هم اعتمادبخشی را افزایش دهد و هم سیاست‌گذاران این حوزه می‌توانند با عدد و آمار دقیق و درست‌تری برای حوزه مسکن برنامه‌ریزی کنند. این طرح می‌تواند کمک زیادی در شناسایی زمین‌های مازاد دولتی کند. وی یکی از مزایای اجرای

در بررسی مازاد از پیامدهای زیست‌محیطی رهاسازی نخاله‌های ساختمانی نمایان شد

غول‌های مخرب

صنعت ساختمان به‌عنوان بزرگ‌ترین مصرف‌کننده منابع طبیعی در سراسر جهان شناخته می‌شود. حدود ۶۰ درصد از کل منابع طبیعی دنیا در صنعت ساختمان به مصرف می‌رسد و بخش قابل‌توجهی از این منابع نیز در قالب ضایعات مصالح در پروژه‌های ساختمانی به هدر می‌رود. این صنعت از جمله حوزه‌هایی است که با حجم بالایی از مصالح و به‌طبع بخش زیادی از ضایعات همراه است که وارد نشدن آن به چرخه باز تولید و بی‌توجهی به این مسئله می‌تواند با خسارت‌های زیست‌محیطی زیادی همراه باشد. به‌طورکلی، پسماندهای ساختمانی شامل تمامی مصالحی است که به‌صورت ناخواسته در هنگام تخریب و ساخت‌وساز تولید می‌شوند. از مهم‌ترین این پسماندهای ساختمانی می‌توان به مواد و مصالحی چون عایق، میخ، سسیم برق، میلگرد، سنگ‌ها، آجرها و ... اشاره کرد. حتی مواردی مربوط به زمان آماده‌سازی مقدماتی محل ساخت‌وساز مانند کنده درختان، ضایعات حاصل از لایه‌روبی محل، قلوه‌سنگ‌ها و هر نوع نخاله ساختمانی نیز از پسماندهای ساختمان به‌حساب می‌آیند. ضایعات ساختمانی به‌عنوان یکی از عوامل تهدید محیط‌زیست و هدررفت منابع طبیعی در تمامی کشورها شناخته می‌شود. برای حل این مسئله راهکارهای مختلفی نظیر کاهش ضایعات ساختمانی، استفاده مجدد از مصالح ساختمانی قابل‌مصرف و بازیافت نخاله‌های ساختمانی وجود دارد. **ساز** در این گزارش آسیب‌های زیست‌محیطی نخاله‌های ساختمانی را از نگاه کارشناسان بررسی کرده است.

محمد انوشه‌ئی

editor@smtnews.ir

عکس: آیدیا فریدی

مدیریت نخاله‌های ساختمانی در کشور ما همچنان با چالش‌هایی مواجه است و می‌توان گفت در برخی موارد به‌درستی انجام نمی‌شود

اثرات منفی مواد باقیمانده از ساخت‌وساز

و ممکن است خطرات بهداشتی را نیز به‌همراه داشته باشند. برای مثال، تخلیه مواد شیمیایی ممکن است به منابع آبی و خاکی آلوده شوند و در نتیجه بهداشت عمومی را تهدید کنند. با توجه به این مسائل، بهتر است که در فرآیند ساخت‌وساز، استفاده از مصالح بازیافتی و کاهش تولید ضایعات ساختمانی مورد توجه قرار گیرد. همچنین، می‌توان با استفاده از روش‌هایی مانند بازیافت و دفع مطمئن ضایعات ساختمانی، اثرات منفی

ضایعات ساختمانی یا مواد باقیمانده از ساخت‌وساز برای طبیعت بسیار مضر هستند و می‌توانند اثرات منفی متعددی روی محیط‌زیست داشته باشند. ضایعات ساختمانی می‌توانند برای هوا نیز آلودگی ایجاد کنند. به‌طورمثال، سوختن مواد شیمیایی در ضایعات ساختمانی در فرآیند حرارتی برای مقاصد حرارتی می‌تواند برای هوا آلاینده باشد. همچنین، می‌تواند باعث آلوده شدن منابع آبی و خاکی شوند

این ضایعات را به حداقل رساند. همچنین، بهبود فرآیند طراحی ساختمان و افزایش اطلاعات و آگاهی در مورد فناوری‌های پایدارسازی، نیز می‌تواند به کاهش اثرات منفی ضایعات ساختمانی برای زیست‌محیطی کمک کند؛ بنابراین، شناخت دقیق‌تر درباره این موضوع و اتخاذ تدابیر لازم می‌تواند به بهبود محیط‌زیست و حفظ منابع طبیعی کمک کند. در نهایت، بهره‌گیری از شیوه‌های ساخت پایدار و سازگار با محیط‌زیست،

پیامدهای زیست‌محیطی نخاله‌های ساختمانی

باروری خاک، کاهش زیستگاه‌های حیات وحش و افزایش پراکندگی گردوغبار در هوا منجر شود. این کارشناس تصریح کرد: به‌طورکلی، قوانین و مقررات کنترل و مدیریت نخاله‌های ساختمانی در بسیاری از کشورها وجود دارد و اجرای صحیح این قوانین و مقررات می‌تواند به حفظ محیط‌زیست و ایجاد پایداری در بلندمدت کمک کند، اما مدیریت نخاله‌های ساختمانی در کشور ما همچنان با چالش‌هایی مواجه است و می‌توان گفت که در برخی موارد به‌درستی انجام نمی‌شود. این چالش‌ها عمدتاً ناشی از اجرایی نشدن صحیح قوانین و مقررات، بی‌توجهی به اهمیت مدیریت پایدار پسماندها و نبود آگاهی و هماهنگی بین نهادهای مختلف در این زمینه است.

نخاله‌های ساختمانی می‌توانند به پیامدهای زیست‌محیطی مختلفی منجر شوند و مشکلات زیادی را به بار آورند. نخاله‌های ساختمانی شامل موادی مانند

منابع طبیعی در خطر هستند

این کارشناس افزود: با رها کردن زباله‌های ساختمانی و بی‌توجهی به بازیافت آنها، بخش عظیمی از منابع طبیعی به حال خود رها می‌شوند و به چرخه تولید بازمی‌گردند. از این‌رو ضرورت دارد که در کشور ما سرمایه‌گذاری و فناوری‌های نوین راه خود را به این سمت پیدا کنند تا دیگر شاهد هدررفت سرمایه ملی نباشیم. ما باید با اصلاح الگوی مصرف، برداشت منابع طبیعی را کاهش دهیم و از این منابع به‌طور کامل استفاده کنیم تا بتوانیم بعد از تبدیل شدن این منابع به پسماند، عملیات بازیافت را به‌طور کامل اجرا کنیم تا دوباره قابل‌استفاده شوند.

مصالح باکیفیت؛ حافظ محیط‌زیست
این کارشناس محیط‌زیست خاطر نشان کرد:

آرسنیک، سرب، جیوه و ... هستند که ممکن است به آب زیرزمینی نفوذ و آن را آلوده کنند. این مواد ممکن است برای سلامتی انسان‌ها و حیوانات خطرناک باشند. **روش‌های بازیافت مصالح ساختمانی**
حسین‌زاده بیان کرد: ممکن است تخریب محیط‌زیست به‌دلیل استفاده بیش از حد از منابع طبیعی برای تولید مصالح ساختمانی و تخلیه نخاله‌های ساختمانی رخ دهد، در صورتی که نخاله‌های ساختمانی در فضای باز نگهداری شوند، ممکن است به پراکنده شدن گردوغبار در هوا منجر شوند که برای سلامتی افراد و حیوانات خطرناک می‌شود. برای رفع پایدار آسیب‌های نخاله‌های ساختمانی، می‌توان از روش‌های مختلفی استفاده کرد تا پیامدهای آن به حداقل برسد. این کارشناس افزود: در روش بازیافت مصالح ساختمانی مانند بتن، آجر، سنگ و ... جمع‌آوری، جداسازی و بازیافت می‌شوند تا بتوانند دوباره استفاده شوند. این عمل باعث کاهش

متاسفانه در دهه‌های اخیر شاهد بی‌کیفیت شدن مصالح ساختمانی تولیدشده در کشور هستیم. این موضوع علاوه بر ساخت‌وسازهای ناایمن و غیراستاندارد، برداشت از منابع طبیعی را چند برابر و در مرحله بازیافت بلااستفاده کرده است. صنایع ساختمان جزو صنایع مادر است که نیاز مبرم به منابع طبیعی دارد. برای تولید هر یک از مصالح ساختمانی هزینه و وقت زیادی صرف می‌شود، چرا که مواد اولیه بیشتر این مصالح از معادن کشور تهیه شده است و با هزینه‌های سنگین حمل‌ونقل به کارخانجات تولید مصالح ساختمانی می‌رسد و در نهایت برای ساخت‌وساز آماده می‌شود. با نگاهی به مراحل بازیافت پسماندهای عمرانی مشاهده می‌کنیم که این فرآیند بسیار کم‌هزینه‌تر و کم‌دردسر

سخن پایانی

ترکیبات شیمیایی، استفاده از طراحی ساختمان‌ها به‌گونه‌ای که از انرژی کمتری استفاده شود و باعث کاهش مصرف انرژی و انتشار گازهای گلخانه‌ای شوند، می‌تواند به حفظ محیط‌زیست کمک کند. به‌طورکلی، نخاله‌های ساختمانی می‌توانند به عواقب منفی زیست‌محیطی منجر شوند. برای کاهش این پیامدها، می‌توان از روش‌های دفن پایدار مانند بازیافت و استفاده مجدد مصالح ساختمانی و طراحی ساختمان‌ها به‌گونه‌ای که مصرف منابع و تولید زیاد نخاله‌های

نخاله‌های ساختمانی ممکن است باعث کاهش کیفیت هوا و خاک در مناطق اطراف سایت ساختمانی شوند. برای مثال، زمانی که نخاله‌های ساختمانی در یک محل دفن شوند، ممکن است به آلودگی خاک و آب زیرزمینی منجر شوند. همچنین زمانی که در فضای باز نگهداری شوند، ممکن است به پراکنش گردوغبار در هوا منجر شوند. با توجه به این مسائل، بهینه‌سازی فرآیند ساخت‌وساز، استفاده از مصالح ساختمانی دوستدار محیط‌زیست مانند سیمان یا کمترین

انتخاب مواد ساختمانی با کمترین تاثیر محیطی، طراحی ساختمان با توجه به اصول پایداری و مدیریت منابع و مصرف انرژی بهینه، می‌تواند به کاهش تولید ضایعات ساختمانی کمک کند. در کل، توجه به این مسئله که ضایعات ساختمانی یکی از چالش‌های مهم زیست‌محیطی در جوامع مدرن بوده و اثرات منفی بر روی کیفیت زندگی شهروندان می‌گذارد، اهمیت بسیار زیادی دارد.

نیاز به مواد جدید و تولید کمتر نخاله‌های ساختمانی می‌شود. مصالح ساختمانی مانند دروازه‌ها، پنجره‌ها، چوب و ... بازیافت نمی‌شوند، بلکه در پروژه‌های دیگر می‌توان از آنها استفاده مجدد کرد.

وی در پایان گفت: وزارت راه و شهرسازی در سال‌های اخیر دستورالعملی برای بازیافت مصالح ساختمانی منتشر کرده است و سازمان حفاظت محیط‌زیست نیز برنامه‌هایی برای کنترل و مدیریت نخاله‌های ساختمانی در نظر دارد. با این حال، برای بهبود مدیریت نخاله‌های ساختمانی در کشور، نیاز به اجرای صحیح قوانین و مقررات، توسعه فناوری‌های نوین برای بازیافت و استفاده مجدد مصالح ساختمانی، آموزش و افزایش آگاهی جامعه و هماهنگی بین نهادهای مختلف در این زمینه احساس می‌شود.

از تولید است و به محیط‌زیست کمک می‌کند. وی در پایان گفت: حجم بالای زباله‌های شهری به‌ویژه نخاله‌های ناشی از تخریب بافت‌های فرسوده منجر به بروز مشکلات فراوان در مناطق پرجمعیت می‌شود. از این‌رو توجه به بازیافت آنها به‌دلیل مسائل زیست‌محیطی، کمبود مکان‌های دفع زباله، ایجاد منظره‌ای نامناسب و کمبود مصالح اولیه امری بسیار ضروری است. در حال حاضر مدیریت نخاله‌های ساختمانی دانش بسیار ضروری است که با تصمیم‌گیری اصولی، برنامه‌ریزی دقیق و کنترل تولید دورریزهای ساختمانی همراه است.

ساختمانی را کاهش دهند، استفاده کرد. همچنین، برنامه‌های مدیریت و کنترل محیطی برای جلوگیری از آلودگی‌های محیطی از نخاله‌های ساختمانی می‌توانند مفید واقع شوند. به علاوه، آموزش و اطلاع‌رسانی به کارگران و مدیران سایت‌های ساختمانی در رابطه با جلوگیری از تولید اضافی نخاله‌ها نیز ثمربخش است. در پایان باید گفت که افزایش همکاری‌ها و تلاش مستمر مسئولان ذی‌ربط، می‌تواند به بهبود پایداری و کاهش پیامدهای منفی نخاله‌های ساختمانی کمک کند.

صنایع معدنی

نیاز مند

تدابیر تسهیلگر

رئیس هیات‌مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران گفت: توسعه بخش صنعت و معدن، نیازمند تدابیر منطقی تسهیلگر است.

به گزارش ایرنا، بهرام سبحانی در پیامی به مناسبت فرارسیدن روز صنعت و معدن افزود: دهم تیر، روز ملی صنعت و معدن فرصت مناسبی است تا ضمن گرامیداشت این مناسبت، عرض تبریک و دستم‌یزاد، به تلاشگران عرصه معدن و صنعت کشور که باوجود همه مشکلات و نابسامانی‌های موجود در فضای کسب‌وکار، همچنان پرخروش

و خستگی‌ناپذیر طی طریق می‌کنند و راه را برای آینده‌ای پرامید هموار می‌سازند، داشته باشیم. وی گفت: در چنین شرایطی انتظار می‌رود دولتمردان و قانون‌گذاران نیز با عنایت به نقش پررنگ معدن و صنایع معدنی در رونق اقتصادی، اشتغال و ارزآوری، با اتخاذ تدابیر منطقی تسهیلگر، مسیر توسعه این بخش عظیم اقتصادی را بیش از پیش هموار کنند. سبحانی ادامه داد: به‌طورقطع، با تلاش فعالان معدن و صنایع معدنی می‌توانیم شاهد رشد و توسعه این بخش بزرگ در

بررسی اصلاح قانون معادن همچنان در کمیسیون‌های مجلس ادامه دارد

معدنی‌ها در انتظار تصویب یک قانون

عکس: مصطفی

بررسی اصلاح قانون معادن یک‌ساله شد

پروانه معدن، موضوع ۱۵درصد از حقوق دولتی وصولی معادن برای توسعه مناطق در محدوده معدن، معافیت ۲۰درصدی از پرداخت حقوق دولتی برای بهره‌برداران معدنی‌که در راستای بهره‌برداری بهینه‌وصیانت از ذخایر معدنی،ارتقای بهره‌وری، تحقیق و توسعه، اکتشاف و حفظ محیط‌زیست و همچنین سهم وزارت صمت برای توسعه طرح‌های سرمایه‌ای از اهداف مهم

هدف را دنبال می‌کند. یکی از اهداف مهم آن در زمینه پروانه‌های گرفته‌شده‌دراین‌سال‌هاست.پروانه‌های مختلفی در سراسر کشور صادر شده که عدد آن شاید به چندین هزار می‌رسد و بسیاری از آنها به طرح‌هایی که قرار بوده‌است، پیرازند؛نیزداخته‌اندو آنها رااجرای نکرده‌اند.بنابراین،قراراست بااصلاح قانون، این پروانه‌ها ابطال شود. موضوع صلاحیت فنی و مالی متقاضیان

۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۱ اصلاح قانون معادن، در مجلس کلید خورد. ایران جزو ۱۰ کشوری است که متنوع‌ترین و غنی‌ترین مواد معدنی دنیا را دارد که متناسفانه با خام‌فروشی مواد معدنی، این ثروت غنی در اختیار دیگر کشورها قرار می‌گیرد و سپس مجدد محصولات بعدی این زنجیره را با ارزش بسیار زیاد وارد می‌کنیم. براساس اخبار منتشر شده، قانون اصلاح معادن چندین

یکی از این نکات کلیدی، توجه به قوانینی است که گاهی مانع از تحول در اکتشاف می‌شود. محدوده‌های زیادی در سازمان‌های دولتی مانند سازمان انرژی اتمی، ایمیدرو و سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی وجود دارد که بلوکه شده‌اند؛ به‌طوری‌که حتی اگر کارشناسان و تصمیم‌گیران آن سازمان‌ها بخواهند این محدوده‌ها را واگذار کنند، امکان قانونی برای این امر میسر نیست. به‌نظر من، دولت با نمایندگان مجلس با تعریف لایحه‌هایی یا تغییرات کوچکی در قوانین می‌تواند این مسائل را برطرف کند و نیازی به تغییرات گسترده نیست.

به‌طورمثال، آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۳ قانون معادن مربوط به محدوده‌هایی است که با سازمان انرژی اتمی مشترک و دارای ماده رادیواکتیو است؛ این قانون به‌قدری برای بخش معدن محدودکننده است که به‌کلی تصمیم‌گیری درباره این محدوده‌ها را از شورای عالی معادن یعنی بالاترین نهاد تصمیم‌گیری در بخش معدن

سلب کرده است.

حدود ۱۰ درصد از مساحت کشور بلوکه سازمان انرژی اتمی است؛ محدوده‌هایی که اتفاقاً به‌لحاظ زمین‌شناسی و کانی‌زایی، ظرفیت بالایی دارند و در شرایط خوبی هستند؛ برخی از این محدوده‌ها در استان‌های یزد، کرمان و آذربایجان و بسیار معدن خیز هستند. اگر این آیین‌نامه تغییر کند، تحول اساسی در این بخش رخ خواهد داد، به‌طوری‌که ذخایر قطعی قابل برداشت کشور افزایش چشمگیری خواهد داشت و امکان سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی در این مناطق نیز میسر خواهد شد. همچنین تبصره ماده ۲۵ قانون رفع موانع تولید که مصوبه سال ۱۳۹۴ است، ایمیدرو را محدود کرده که به‌طورحتم گواهی کشف محدوده‌های اکتشافی را که در اختیار دارد، اخذ و سپس آن محدوده‌ها را واگذار کند. در حالی که صدها پروانه اکتشاف در ایمیدرو وجود دارد که اگر مانند وزارت و سازمان صمت استان‌ها، مجوز واگذاری آنها به بخش خصوصی را دارا بود تا بتواند از منابع در اختیار آنها استفاده کند، به‌میزان زیادی به ذخایر کشور افزوده می‌شود. هرچند در حال حاضر ایمیدرو در این محدوده‌ها مشغول به‌فعالیت‌های اکتشافی است، اما به‌رحال این کار بزرگ را نمی‌توان تنها برعهده یک سازمان یا چند شرکت گذاشت، چرا که ایمیدرو نیز محدودیت‌های مالی، نیروی انسانی و قانونی خودش را دارد. در صورتی که شرکت‌های بزرگ خصوصی که هم به‌لحاظ مالی توانمند هستند و هم محدودیت نیروی انسانی متخصص ندارند، وارد کار شوند،

الزامات تسریع در اصلاح قانون معادن

به‌طورقطع تحول بزرگی در این بخش رخ می‌دهد.

به‌نظر می‌رسد اصلاحات جزئی در این بخش قانون و باز گذاشتن دست مدیران دولتی در واگذاری این محدوده‌ها به بخش خصوصی، می‌تواند راهگشای این مسئله باشد. در بخش اکتشاف؛ طی چند سال گذشته وزارت و سازمان صمت استان‌ها مزایده‌هایی برگزار کرده‌اند که بااستقبال خوبی از سوی بخش خصوصی و شرکت‌های مختلف مواجه شده‌است، اما وقتی لایه‌های پایینی و بخش اجرایی را بررسی می‌کنیم، مشخص می‌شود بسیاری از این شرکت‌ها تنها روی کاغذ وجود دارند و با طی مراحل قانونی که برای ثبت شرکت و حضور در مزایده نیاز است، موفق به حضور در مزایده‌ها شده‌اند و پس از برنده شدن اقدام به خریدوفروش این شرکت‌های کاغذی می‌کنند و در عمل هیچ اقدام فنی و اجرایی درباره اکتشافات این محدوده‌ها وارد شدن آنها به زنجیره، انجام نمی‌گیرد. از سوی دیگر، بسیاری از این محدوده‌ها هنوز اقدامات اولیه اکتشافی روی آنها انجام نگرفته و تنها به‌عنوان محدوده‌های ثبتی واگذار می‌شوند؛ بنابراین شرکت‌هایی که در واقع به قصد عملیات اکتشافی وارد کار می‌شوند، چالش‌های متعددی از جمله محیط‌زیست، منابع طبیعی، سازمان میراث فرهنگی، انرژی اتمی و نیز سازمان‌های متعدد دیگری روبرو می‌شوند، چرا که این محدوده‌ها هنوز پروانه اکتشاف اخذ نکرده و در واقع مجوز هیچ‌یک از این سازمان‌ها را نیز نگرفته‌اند؛ یعنی محدوده‌هایی که هیچ مجوزی ندارند، به مزایده گذاشته می‌شوند.

پژوهشی درباره اصلاح قانون معادن

یعنی حقوق دولتی یک معدن تجهیزشده را بپردازد.

تخصیص حقوق دولتی دریافت‌شده

بر اساس قانون معادن، درآمدهای ناشی از اخذ حقوق دولتی باید در راستای خاصی مصرف شود؛ اما به‌لغت درگیر بودن دولت‌ها با کسری بودجه این اتفاق نیفتاده و این موضوع می‌تواند ریشه بسیاری از مشکلات مردم و دیگر دستگاه‌های اجرایی باشد. برای حل این معضل، مجلس تخصیص ۱۰۰ درصد اعتبارات و ایجاد یک صندوق جداگانه برای واریز مبالغ ناشی از واریز حقوق دولتی توسط بهره‌برداران را در تبصره و ماده جداگانه عنوان کرده است، اما این ۲ مورد به‌دلیل ایجاد هزینه برای دولت و عدم جذابیت در همکاری به‌دلیل دریافت ناچیز دولت راه‌حل مناسبی نیستند.

بنابراین پیشنهاد می‌شود تصمیم‌گیری در این باره، با تعامل بین بهره‌برداران و برخی سازمان‌های ذی‌نفع انجام گیرد.

مواد خام و راهبردی

تبصره ۱۱ ماده ۱۴ قانون معادن فعلی به شناخت مواد خام می‌پردازد. همچنین در تبصره ۸ این ماده، موضوع معافیت مالیات برای صادرات آن مطرح شده است. در این راستا، نیاز است که معیارهایی وجود داشته باشد.

ویژگی صنایع پایین‌دستی می‌تواند تا حد قابل‌قبولی خام بودن یک ماده معدنی را مشخص کند. از طرفی،

راستای سیاست‌رهایی از اقتصاد تک‌محصولی و جایگزینی آن به‌جای نفت باشیم. وی اضافه کرد: همچنین باتوجه به مزیت‌های نسبی کشور از جمله برق، گاز و نیروی جوان به‌طورحتم این بخش می‌تواند نقشی اساسی در صادرات و ارزآوری کشور ایفا کند.

رئیس هیات‌مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران ابرازامیدواری کرد با حمایت مسئولان شاهد رشد پایدار تولید و توسعه صادرات در معدن و صنایع معدنی کشور به‌ویژه صنعت استراتژیک فولاد باشیم.

بررسی اصلاح قانون معادن همچنان در کمیسیون‌های مجلس ادامه دارد

رئیس هیات‌مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران گفت: توسعه بخش صنعت و معدن، نیازمند تدابیر منطقی تسهیلگر است.

گروه معدن

editor@smtnews.ir

حسین فراهانی

کارشناس استخراج معدن

تحمیل

هزینه‌های

مضاعف به

معدنکاری

معدنکاری منبعی از کالاهای معدنی است که همه کشورها آن را برای حفظ و بهبود استانداردهای زندگی خود ضروری می‌دانند و از این مواد معدنی برای ساخت جاده‌ها، بیمارستان‌ها، خودرو، خانه، تولید برق و ارائه بسیاری از کالاها و خدماتی که مصرف‌کنندگان از آن لذت می‌برند، استفاده می‌کنند. بنابراین، این صنعت با چالش‌های پیچیده‌ای از هر بابت مواجه است؛ از جمله این چالش‌ها فشارهای محیطی و تغییرات آب‌وهوایی، جنگ‌های تجاری، تقاضای متغیر و نامشخص، تغییرات فنسآوری، کمبود ماشین‌آلات و مهارت‌های تعمیر و نگهداری و … را می‌توان نام برد که پرداختن به این چالش‌ها یک اولویت برای پایداری بلندمدت معادن است.

ایران در دهه اخیر سرمایه‌گذاری زیادی در بخش معدن و صنایع معدنی داشته و به‌دنبال افزایش صادرات مواد معدنی فرآوری‌شده به‌جای مواد خام است. اهداف چشم‌انداز ۲۰۲۵ ایران شامل افزایش تولید سالانه به ۵۵ میلیون تن فولاد خام، ۸۰۰ هزار تن کاندس، ۱.۵ میلیون تن آلومینیوم، ۳۰۰ هزار تن روی و ۵۰۰ کیلوگرم طلا است.

تحقق این امر نیازمند افزایش اکتشافات و در ادامه افزایش میزان تولید مواد اولیه است؛ افزایش تولید در معادن به‌شدت به استفاده از ماشین‌آلات و تجهیزات تخصصی برای استخراج مواد معدنی و منابع از زمین منکی است. اثربخشی این ماشین‌آلات و تجهیزات تأثیر مستقیمی بر کارایی و بهره‌وری عملیات معدنی و همچنین ایمنی کارگران و محیط‌زیست دارد.

در بیشتر معادن فلزی، قسمت‌های پرعیار و سطحی سنگ‌معدن استخراج شده و میانگین عیار معادن کاهش یافته و میزان باطله‌برداری و حجم استخراجی معادن بیشتر شده است. بنابراین، بهره‌برداری از این معادن نیازمند استفاده از تجهیزات و ماشین‌آلات پیچیده‌تر یا ممکن است برای افزایش بهره‌وری و افزونی میزان تولید، تمام تجهیزات قدیمی را با تجهیزات جدید جایگزین کنند.

یکی از هزینه‌های اصلی معدن مربوط به خرید و استفاده از تجهیزات و ماشین‌آلات است که بخش عمده سرمایه یک فعالیت معدنی را تشکیل می‌دهد. انتخاب استراتژیک ناوگان مناسب، به‌گونه‌ای که نیازهای تولیدی یک معدن را به‌حداقل برساند، یکی از چالش‌های واقعی برنامه‌ریزان معدن است؛ بدین ترتیب با انتخاب ناوگان مناسب ماشین‌آلات و کاربرد آنها می‌تواند هزینه‌های سرمایه‌ای و عملیاتی را به‌حداقل برساند.

هزینه‌های معدنکاری ارتباط مستقیمی با تجهیزات، ماشین‌آلات و تعمیرات و نگهداری آنها دارد؛ از این‌رو هر چقدر هزینه ماشین‌آلات برای فعال معدنی بالاتر باشد، هزینه تمام‌شده تولید مواد معدنی نیز افزایش می‌یابد. به‌دلیل کمبود ماشین‌آلات و قیمت‌های خرید سرسام‌آور و علاوه بر آن افزایش اجاره‌یها ماشین‌آلات، فعال شدن معادن کوچک و متوسط به‌صرفه نیست. در نهایت، معدنکار، معدن و مواد اولیه را در اختیار دارد، اما به‌دلیل گرانی ماشین‌آلات و افزایش بهای استخراج، برداشت و استخراج برای او صرفه اقتصادی ندارد.

در این راستا، یکی از مشکلات اصلی حوزه معدن در ایران کمبود ماشین‌آلات و عدم‌ارائه خدمات پس از فروش در برندهای معروف دنیا است. برندهای معروف ماشین‌آلات، به‌لغت تحریم‌ها خدمات مطلوب به ما عرضه نمی‌کنند و همچنین با مشکل تأمین قطعات روبه‌رو هستیم. از طرفی، ممنوعیت و محدودیت برای واردات ماشین‌آلات معدنی، باعث شده تا نرخ ماشین‌آلات در داخل کشور ۳ تا ۴ برابر نرخ جهانی شود و در عمل، تأمین ماشین‌آلات را برای بسیاری از فعالان معدنی دشوار کرده؛ به‌همین‌دلیل شرایط انتخاب محدود است و ناچار به انتخاب دستگاه‌هایی هستیم که خدمات پس از فروش و تأمین قطعات دارند. در این میان، ماشین‌آلات چینی و تجهیزات مربوط به آن، توسط برخی شرکت‌ها وارد کشور و در داخل مونتاژ می‌شوند که مطابق مطالعات انجام‌شده در معادن مختلف، دارای مشکلات زیادی هستند که باعث توقف فعالیت‌های معدنی می‌شود و از کارافتادگی این ماشین‌آلات زبان بسیار سنگینی را به معدنکاران تحمیل می‌کند؛ ضمن آنکه تولید و مونتاژ آنها محدود است و پاسخگوی نیازهای معادن نیستند.

باتوجه به مشکلات بیان‌شده، معدنکاران تمایل بیشتری به استفاده از ماشین‌آلات دست‌دوم یا برندهای مطرح دنیا دارند تا بتوانند نیازهای خود را برطرف کنند، در صورتی که ماشین‌آلاتی که در حال حاضر در معادن مشغول به کار هستند، فرسوده شده و نیازمند نوسازی یا تعویض از طریق واردات بوده و از رده خارج شده‌اند و هزینه‌های آنها بیشتر از کارکردشان است و همچنین هزینه سرسام‌آور اجاره‌یها نیز باعث شده است تا هزینه تمام‌شده تولید مواد معدنی افزایش یابد؛ بنابراین برای رسیدن به چشم‌انداز ۱۴۰۴، نیازمند واردات و نوسازی ماشین‌آلات با برندهای روز دنیا هستیم تا با افزایش حجم تولید، کاهش هزینه تعمیر و نگهداری ماشین‌آلات و ایمنی بالاتر، هزینه‌های معدنکاری را کاهش دهیم.

این طرح است.

تأمین مواد اولیه صنایع موضوع مهم دیگری است که در این طرح به آن پرداخته شده است. باتوجه به اینکه ذخایر برخی معادن بزرگ ما در صنایع مختلف در یک بازه میان‌مدت رو به اتمام است؛ باید به‌سبب اکتشافات عمیق و اساسی در کشور برویم. بنابراین باید آنچه در معادن در حال اتفاق افتادن است را بروزسانی کنیم.

این اقدام که بخش خصوصی

وارد کار شود، تصمیم درستی است که از سوی وزارت صمت گرفته شده است، اما اصلاحات جزئی در نحوه برگزاری مزایده‌ها و … می‌تواند منجر به اتفاقات مثبتی در این بخش و از این‌گونه اقدامات جلوگیری شود.

یکی از اصلاحاتی که بهتر است، صورت بگیرد، این است که پیش از ورود به جریان مزایده، به‌طورحتم پروانه اکتشاف و به‌دنبال آن مجوزهای موردنیاز برای فعالیت در این محدوده‌ها اخذ و مشخص شود که این محدوده دارای چه فلز و کانی است و در یک فضای شفاف، بخش خصوصی وارد جریان کار شود. اینکه یک شخص حقیقی بدون مستندات فنی محدوده‌ای را در کاداستر ثبت کند و درباره صدور پروانه‌های اکتشاف نیز به‌نظر می‌رسد و آن را به مزایده بگذاریم، اقدام فنی و درستی نیست. مطابق با ماده ۲۴ قانون معادن، از کمیته‌های تعاملی که شکل گرفته‌اند، نهایت بهره را ببریم و مجوزهای محدوده‌ها اخذ شود تا بخش خصوصی در فضایی امن و تنها برای سرمایه‌گذاری و نیز عملیات فنی وارد جریان کار شود و بتواند سریع‌تر به گواهی کشف و ذخایر برسد؛ در حالی که اکنون فرآیند اخذ پروانه اکتشاف و مجوزهای موردنیاز از سازمان‌های مختلف در حدود ۴-۵ سال طول می‌کشد، در صورتی که این روند اصلاح نشود، نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم تحول جدی در این بخش رخ دهد.

۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۱ اصلاح قانون معادن، کلید خورد و همچنان بررسی این قانون در کمیسیون‌های تخصصی مجلس ادامه‌دارد

است، بهره‌بردار هنگام استخراج یا پس از اتمام ذخیره معدنی، اقدام به ترمیم خسارت‌های ناشی از فعالیت‌های خود می‌کند. این کار باعث بهبود دیدگاه سازمان‌ها و دستگاه‌های ذی‌نفع در حفاظت از محیط‌زیست و مردم به حوزه معدن می‌شود. در ایران این وظیفه برعهده سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری قرار دارد.

در نتیجه، هیچ راهبردی برای اجرای این قسمت از زنجیره در معدن کشور وجود ندارد. بنابراین این تغییر باید در تعاریف مربوط به طرح و پروانه بهره‌برداری در ماده یک و ۲۶ به این صورت ایجاد شود که بازسازی و احیای مناطق معدنی برعهده بهره‌بردار باشد و چگونگی انجام و هزینه‌های لازم آن باید در طرح بهره‌برداری ذکر شود.

سخن پایانی

مالکیت معادن در کشور به‌عنوان غنیمت در اختیار دولت است. این موضوع زمانی ایجاد مشکل می‌کند که مکتشفان بخواهند اقدام به تأمین مالی از بانک‌ها و موسسات مالی کنند؛ زیرا که معدن سند مالکیت ندارد و بانک‌ها پروانه‌های صادرشده از سوی وزارت صمت را قبول نمی‌کنند. در این راستا، بحث وجود صندوق بیمه سرمایه‌گذاری فعالیت‌های معدنی مطرح می‌شود که استفاده از این ظرفیت نیازمند تدوین سندی برای معادن است که امروز ثبتی آن نیز به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور سپرده شود. همچنین، براساس پیشنهاد مرکز پژوهش‌های مجلس، برای محاسبه حقوق دولتی معادن کوچک باید میزان استخراجی و انجام شود. همچنین، در مواردی که تفاوت میان استخراج اسمی و واقعی بیش از ۶۱ درصد باشد، باید با تأیید شورای عالی معادن، استخراج واقعی مدنظر قرار گیرد.

استاندارد باید مدیریت برنامه ریزی منابع سازمان (ERP) در دستور کار خود قرار داد. این فعال حوزه فناوری، درباره اهمیت و ضرورت مدیریت پسماند، بیان کرد: مدیریت ذخیره سازی، حمل و نقل، دفن و امحای پسماندهای پالایشگاهی و پتروشیمی به ویژه پسماندهایی که طی عملیات اجرایی در واحدهای صنعتی تولید می شوند و به دلیل وجود مواد آلی سمی و فلزات سنگین و ... بیشتر در دسته پسماندهای ویژه و خطرناک جای می گیرند، بسیار ضروری است. مرتضوی درباره ویژگی های این محصول دانش بنیان که آن را از نمونه های داخلی و خارجی

یک شرکت دانش بنیان، فعال در حوزه مدیریت پسماند، موفق شده است سامانه مدیریت پسماند صنایع را پیاده و اجرایی سازی کند. به گزارش معاونت علمی و فناوری اقتصاد دانش بنیان، سیدمجتبی مرتضوی، مدیرعامل این شرکت دانش بنیان هدف اصلی این مجموعه را ارتقای بهره وری در حیطه مدیریت پسماند عنوان کرد و گفت: این مجموعه دانش بنیان طرح عظیم مدیریت هوشمند پسماندهای پالایشگاهی و پتروشیمی به صورت کاملاً مکانیزه را با استفاده از روش های بهبود فرآیند و ابزارهای مناسب و نرم افزارهای کاربردی و

راه اندازی سامانه مدیریت پسماند صنایع

در سال ۱۹۹۷ برای نخستین بار یک لکه بزرگ پلاستیکی در اقیانوس دیده شد و از همان سال، عبارات آلودگی های پلاستیکی در جریان بحث های عمومی و بعد بین المللی قرار گرفت؛ ۵ سال بعد، در سال ۲۰۰۲ بنگلادش نخستین کشوری بود که استفاده از پلاستیک ها را ممنوع کرد. دلیل این تصمیم مقامات بنگلادشی از تصویب قانون منع استفاده از کیسه های پلاستیکی، به مسدود شدن کانال های خروجی فاضلاب توسط پلاستیک ها و وقوع سیلاب های ناشی از این مسدود شدن باز می گردد؛ در نهایت روز جهانی بدون کیسه پلاستیکی در سال ۲۰۰۸ به روز سوم ژوئیه اختصاص پیدا کرد. هدف این روز جلب توجهات به اثرات تخریبی کیسه های پلاستیکی است. در حال حاضر ۹۴ کشور ممنوعیت هایی را برای استفاده از کیسه پلاستیکی اعلام کرده اند و برخی کشورها نیز در ازای ارائه کیسه پلاستیکی مبالغی را دریافت می کنند. رتبه ایران در استفاده از کیسه های پلاستیکی بالاتر از حد متوسط جهانی است و سالانه بیش از ۳ میلیون تن پلاستیک در کشور تولید می شود. حال برای کنترل مصرف پلاستیک به ویژه کیسه های پلاستیکی در کشور سازمان محیط زیست در سال ۱۴۰۰ آیین نامه کاهش مصرف پلاستیک و میکروپلاستیک ها را تدوین کرد.

مرتضوی به مناسبت روز جهانی بدون کیسه پلاستیکی در گفت و گو با کارشناسان به معضلات حاصل از مصرف پلاستیک و شرح کامل آیین نامه کاهش مصرف کیسه های پلاستیکی پرداخته است.

چالش های حذف پسماندها را بررسی کرد

شهر در محاصره

کیسه های پلاستیکی

بر اساس تجربیات کشورهای امریکای شمالی و همچنین اتحادیه اروپا، نتایجی دال بر مفید بودن کیسه های پلاستیکی و ظروف پلاستیکی اگساز زیست تخریب پذیر مشاهده نشده است

۷۰ درصد پسماندها دفن می شوند

شده و رد پای آنها در ماهی های صید شده، آب معدنی بسته بندی، کنسروهای گوشت، جفت جنین و حتی برف باریده شده در قطب شمال مشاهده کرد. وی گفت:

باتوجه به سردرگمی موجود در میان مسئولان امر در این حوزه زیست محیطی، ارائه آمار دقیق در براره درصد و مقدار پلاستیک های گیاهی-اگساز زیست تخریب پذیر و نفتی معمولی تولید در کشور در حال حاضر امکان پذیر نیست؛ اما با این وجود، می توان بر این نکته پافشاری کرد که براساس تجربیات کشورهای امریکای شمالی و همچنین اتحادیه اروپا، نتایجی دال بر مفید بودن کیسه های پلاستیکی و ظروف پلاستیکی اگساز زیست تخریب پذیر مشاهده نشده است و حتی اتحادیه اروپا و سایر هایی همچون تورتوی کانادا استفاده از این نوع پلاستیک ها را محدود و حتی ممنوع کرده اند.

کیفیت پایین نیروی انسانی در مدیریت پسماند
وی درباره فناوری های به کار برده شده در مدیریت پسماند کشور گفت: از دیدگاه فناوری می توان مدیریت پسماند کشور را با فناوری های مورد استفاده در دهه های ۱۹۷۰ الی ۱۹۹۰ اروپا و امریکای شمالی مقایسه کرد. جمع آوری نیمه مکانیزه پسماندها، رفت و روب سنتی و دستی، دفن حداکثری پسماندها به صورت تلنبار شده و غیر بهداشتی و بهره گیری از پایین ترین سطح فناوری در واحدهای پردازش و جداسازی پسماندها می توان به عنوان نمونه ای از دلایل ادعای نامبرده در بالا برشمرده اما با این وجود، ریشه اصلی عقب افتادگی مدیریت پسماند در کشور رانه در فناوری های جدید، بلکه باید ریشه آن را در کیفیت پایین نیروی انسانی و سیستم معیوب مدیریت پسماند یافت. برای مثال، سیستم مدیریت مناسب و کارآمد پسماندها در شهرهایی چون اسفهان و مشهد باعث شده است تا این ۲۲ کلانشهر نسبت به وضعیت متوسط کشور در سطح فراتری قرار داشته باشند. مرادی کیا گفت: طولانی بودن عمر مدیریت، استفاده از نیروهای متخصص و جذب آنها، اعتماد به بخش خصوصی و شرکت های دانش بنیان و کم رنگ بودن نگاه صرف اقتصادی به مقوله پسماند را می توان از مهم ترین دلایل این روند رو به پیشرفت در این ۲ شهر بزرگ کشور برشمرد.

سخن پایانی

به گفته کارشناسان، می توان بر این حقیقت تاکید کرد که باوجود پایین بودن سطح کیفی و کمی فناوری های موجود در حوزه مدیریت پسماندها در کشور، می توان با بهبود کیفی و کمی نیروی انسانی و مدیریت این حوزه، علاوه بر مدیریت بهینه پسماندها، بر میزان بازیافت، اشتغالزایی و تامین مواد اولیه مورد نیاز صنایع از پسماندها افزود و از فشارهای وارد شده بر منابع طبیعی، از میزان انتشار آلودگی های مختلف آب، خاک و هوا در حوزه مدیریت پسماندها در کشور کاست.

سعید مرادی کیا، کارشناس مدیریت پسماندهای شهری در شهرداری تهران در گفت و گو با **سنت** با اشاره به دفن حداقلی پسماند به صورت استاندارد در کشور گفت: باتوجه به آخرین آمار منتشر شده از سوی وزارت کشور، در حال حاضر بیش از ۷۰ درصد از کل پسماندهای تولیدی کشور در زمین دفن می شوند که از این مقدار تنها در حدود ۷ درصد به صورت مهندسی و بهداشتی مدیریت و کنترل می شوند. این در حالی است که مقدار میانگین دفن پسماندها در سطح جهانی براساس گزارش بانک جهانی در حدود ۴۰ درصد است. به گفته مرادی کیا، این بدان معنی است که علاوه بر هدر رفت منابع و بهداشتی متعددی همچون تولید و انتشار گازهای گلخانه ای، تولید و راه سازی شریابه حاصل از مراکز دفن، پاندمی بیماری های پوستی، گوارشی و ... به واسطه دفن پسماندها مواجه خواهد شد.

کیفیت تفکیک در ایران ضعیف است
وی با اشاره به اینکه کیسه های پلاستیکی ۲۰ درصد پسماندهای شهری را به خود اختصاص داده اند، گفت: در این میان، کیسه های پلاستیکی حدود ۲۰ درصد از پسماندهای دفنی را در کلانشهرهایی چون تهران به خود اختصاص داده اند. باتوجه به تمامی موارد اشاره شده و گزارش های بین المللی می توان مدیریت پسماند را در حد متوسط رو به بالا در نظر گرفت؛ هر چند مدیریت پسماند کشور از دیدگاه کمی (مانند مقدار رفت و روب و مکانیزاسیون خدمات شهری) در مقایسه با سایر کشورهای در حال توسعه در وضعیت مطلوب تری قرار دارد، اما با این وجود از لحاظ کیفی (تفکیک در مبدأ، آموزش های شهروندی و...) فاصله زیادی میان وضعیت فعلی ایران و متوسط های جهانی قرار دارد. به گفته مرادی کیا، متأسفانه در حال حاضر بخش عمده ای از ظروف یکبار مصرف و انواع پلاستیک هایی که در بازارهای داخلی تحت عنوان گیاهی یا زیست تخریب به فروش می رسند، در عمل جزء پلاستیک های اگساز زیست تخریب پذیر محسوب می شوند. این بدان معنی است که محصولات مورد نظر همان مواد پلیمری نفتی معمول بوده که با مقداری از مواد افزودنی ترکیب شده و به علت عدم آگاهی شهروندان و عدم اطلاع رسانی مسئولان امر، تحت عنوان گیاهی با چندین برابر نرخ پلاستیک های معمولی به فروش می رسند.

پلاستیک های درون جفت جنین
این کارشناس مدیریت پسماندهای شهری تاکید کرد: پلاستیک هایی که در صورت رهاسازی در طبیعت و به دلیل دریافت اشعه خورشید به هزاران، میلیون ها و حتی میلیارد ها ذره ریز تحت عنوان میکروپلاستیک هایتبدیل

کاهش مصرف کیسه های پلاستیکی، در دل یک آیین نامه

جهان را تکرار کنیم. در این آیین نامه به ماده تجزیه شده کیسه های پلاستیکی سازگار با محیط زیست هم تاکید شده است. خادم ثانی تاکید کرد: این آیین نامه با هدف کاهش مصرف کیسه های پلاستیکی در سطح کشور تدوین شده است. در برنامه های اجرایی این مصوبات دستگاه هایی چون وزارت صمت، جهاد کشاورزی، وزارت کشور، آموزش و پرورش، علوم و سازمان ملی استاندارد دخیل هستند. وی با اشاره به دلیل توجه اصلی تدوین کنندگان این آیین نامه به کاهش استفاده از کیسه های پلاستیکی گفت: از آنجایی که حجم زیادی از پسماندهای پلاستیکی شامل کیسه های یکبار مصرف است و به دلیل ابعاد و حجم آن نسبت به دیگر پسماندهای پلاستیکی، قابل کنترل تر هستند؛ در نتیجه تصمیم گرفتیم در این آیین نامه تمرکز اصلی بر کاهش استفاده از کیسه های پلاستیکی باشد.

نحوه همکاری با شرکت های دانش بنیان
مدیرکل دفتر مدیریت پسماند سازمان حفاظت محیط زیست با اشاره به نحوه همکاری سازمان با شرکت های دانش بنیان گفت: شرکت های دانش بنیان که به تولید ظروف پلاستیکی سازگار با محیط زیست با کمک فناوری می پردازند؛ برای همکاری و دریافت حمایت از سوی سازمان محیط زیست باید تاییدیه دریافت کنند و از سوی سازمان ملی استاندارد، مورد تایید قرار بگیرند. هدف این است که کیسه های پلاستیکی تبدیل به میکروپلاستیک ها نشود، چرا که این ریزدات پلاستیکی بیش از آنچه فکرش را کنیم، خطرناک است؛ زیرا وارد زنجیره غذایی و موجب ابتلا به بیماری های گوناگونی می شوند. بنابراین، باید شرکت های دانش بنیان دارای مجوز سازمان ملی استاندارد باشند و تاییدیه زیست تخریب پذیر را از آن سازمان دریافت کنند.

مهدی خادم ثانی، مدیرکل دفتر مدیریت پسماند سازمان حفاظت محیط زیست درباره آیین نامه کاهش مصرف کیسه های پلاستیکی که توسط این سازمان با همکاری وزارت صمت تدوین شده است، گفت: هدف از تدوین و ابلاغ آیین نامه، کاهش مصرف کیسه های پلاستیکی است که نخستین بار در سال ۱۴۰۱ تدوین شد. این آیین نامه شامل ۱۰ ماده است که در ماده یک آن به تعریف کیسه های زیست تخریب پلاستیکی پرداختیم. در واقع، کیسه هایی که از مواد پلیمری تشکیل شده و قابلیت تجزیه شدن در یک بازه زمانی مشخص دارد که در این آیین نامه این بازه زمانی ۲ تا ۱۰ ماه تعیین شده و محصول نهایی از فرآیند تجزیه این کیسه های پلاستیکی آب و دی اکسید کربن است. بعد از آن هم کیسه های سازگار با محیط زیست تعریف شده است که منشأ زیست محیطی دارند.

وی افزود: مهم ترین بند این آیین نامه ماده ۲ و ۳ است. در ماده ۲ وزارت صمت مکلف شده، طبق دستورالعملی به تولید کنندگان، کیسه های پلاستیکی کمتر از ۲۵ میکرون تولید شود. در واقع، در یک برنامه ۵ ساله قرار است سالانه ۲۰ درصد ظرفیت های تولیدی سازندگان به کیسه های زیست تخریب پذیر و سازگار با محیط زیست اختصاص پیدا کند.

در این ماده ۲ شیوه نامه وجود دارد؛ یکی توسط وزارت اقتصاد و امور دارایی ابلاغ می شود که وزارت صمت با همکاری سازمان محیط زیست این شیوه نامه را تهیه می کند. در حال حاضر وزارت صمت مشغول تدوین آن و قرار است در هفته کاری آینده آن را ابلاغ کند. خادم ثانی گفت: شیوه نامه دیگری هم در ماده ۳ درج شده که در این ماده هم چند مورد در نظر گرفته شده است. از جمله اینکه، وزارت صمت با همکاری وزارت کشور در راستای کاهش استفاده از کیسه های پلاستیکی قرار است تا برنامه هایی را عملیاتی کند. برای مثال، توزیع رایگان کیسه های پلاستیکی جز میوه فروشی ها باید ممنوع اعلام شود.

به گفته مدیرکل دفتر مدیریت پسماند سازمان حفاظت محیط زیست؛ اگر این شیوه نامه تهیه شود، دیگر کیسه های پلاستیکی به صورت رایگان توزیع نمی شود و توزیع آنها به صورت رایگان ممنوع می شود. همچنین، ممنوعیت ضخامت کیسه های پلاستیکی بیشتر از ۲۵ میکرون را خواهیم داشت.

وی افزود: ماده ۶ این آیین نامه هم به کیسه های زیست تخریب پذیر اختصاص دارد که در حال حاضر بحث های فنی و جلسات آن در حال برگزاری است؛ باتوجه به شرایط تنوع اقلیمی هدف این است که پس از تجزیه کیسه ها به بینیم چه میکروگانیوم هایی وارد طبیعت می شود. از آنجایی که نخستین نسل کیسه های زیست تخریب پذیر در اثر تجزیه به میکروپلاستیک های مخرب بدل شدند، نمی خواهیم تجربه گذشته

ورود دانش بنیان ها به مدیریت پسماند خانگی

از بیسن رفتن تالاب ها و خشک شدن دریاچه ها، تخریب جنگل ها و افزایش ساخت وسازها، افزایش آلودگی های مختلف نظیر آلودگی هوا، آب، خاک و صوت، کمبود منابع آب های زیر زمینی، عدم مدیریت پسماند و دفن بهداشتی زباله ها، ورود پساب های شهری، صنعتی، کشاورزی به اکوسیستم های طبیعی نتیجه این بر هم خوردن تعادل محیط زیست کشورمان است؛ به گونه ای که امروزه وضعیت پسماندها و نحوه مدیریت آن به یکی از چالش های اساسی حوزه محیط زیست در کشور تبدیل شده است.

مصطفی جوادی، کارآفرین در حوزه نوآوری های اجتماعی درباره اپلیکشنی که تفکیک پسماندهای خانگی را انجام می دهد، در گفت و گو

با **سنت** گفت: یکی از معضلات این روزهای شهرها، مدیریت پسماند و حجم زیاد زباله های خانگی است، بنابراین، تصمیم گرفتیم در راستای یک برنامه منظم تا حد زیادی این مظل را برطرف کنیم.

چه هدفی از کارآفرینی در حوزه پسماند داشتید؟

در مناطقی که دارای رفت و آمد بالاست، به همان میزان حجم زباله به مرور زمان افزایش می یابد و تاکنون اقدام مناسبی هم از سوی شهرداری ها مشاهده نشده است، به همین دلیل تصمیم گرفتیم در حوزه مدیریت پسماند کارآفرینی کنیم. به اعتقاد من، نخستین گامی که باید برداشته شود، فرهنگ سازی و افزایش آگاهی مردم در زمینه بازیافت زباله است و در کنار آن باید اقدامات فرهنگی موثری هم انجام داد. در واقع، باید برای درآمدزایی از پسماند و تاثیرگذاری در محیط زیست فرهنگ سازی کرد.

به نظر شما اصلی ترین حلقه تفکیک زباله از کجا آغاز می شود؟

جدا کردن زباله از خانه ها تنها اقدام کافی نیست؛ چرا که از سوی زباله گرد ها، این زباله ها دوباره جمع می شوند یا ماشین های جمع آوری زباله دوباره زباله ها را در فرآیند جمع آوری ترکیب می کنند و در عمل تفکیک زباله از خانه بهدر می رود. از سوی دیگر، شهروندان باید یاد بگیرند که چگونه پسماندهای خود را در منزل تفکیک کنند. برای مثال؛ نحوه دور ریختن شیشه، کاغذ یا پلاستیک متفاوت است. بهترین راه، تشویق افرادی است که به جمع آوری زباله های پر از زباله، همچنین افرادی که در خانه زباله های شان را تفکیک می کنند. ما از طریق طراحی یک اپلیکشن و عضویت این برنامه در آن، نظم مشخصی به فرآیند تفکیک زباله داده ایم.

روش کار با اپلیکشن شرکت شما به عنوان سازنده مدیریت کننده پسماند خانگی چگونه است؟

روش کار این گونه است که افراد از طریق آیکن های موجود در این اپلیکشن در هر زمان به ماشین های جمع آوری زباله اطلاع می دهند که دارای میزانی از زباله خشک و قابل بازیافت هستند و آنها برای دریافت زباله های قابل بازیافت اعزام می شوند. در این شرایط افرادی که مسئولیت جمع آوری زباله را دارند با اطلاعات فردی صاحبان محل جمع آوری زباله های تفکیک شده، زباله ها را تحویل می گیرند و به محل بازیافت انتقال می دهند.

چه راه هایی برای توسعه و استفاده از این اپلیکشن در نظر گرفته شده است؟

فروش تجاری خرده و عمده این کالا آغاز شده است. قراردادهایی هم با مراکز خرید به منظور ارائه تخفیف محصولات به اعضای این اپلیکشن منعقد کرده ایم. در حقیقت، این تخفیف ها به افرادی که به تفکیک زباله از منزل می پردازند، تعلق می گیرند. در پی آن، با بانک سامان هم قراردادی مبنی بر ارائه یک شماره حساب و کارت اعتبار بانک به این افراد، امضا شد. به عبارت دیگر، هر فردی که پسماندهای خود را تحویل داد، پس از ثبت آن در اپلیکشن، مبلغی به عنوان فروش زباله به اعتبار کارت بانکی پسماند فرد مورد نظر واریز می شود. افراد می توانند با کارت های اعتباری پسماند خود، حتی از سایت فروشگاه های خودمان هم خریده همچنین، می توانند در سفر به کیش از تخفیفات در دریافت خدمات گوناگون استفاده کنند. باتوجه به اهمیت تولید داخلی، تمامی این تخفیف ها برای خرید کالاهای ایرانی و داخلی است.

مهتاب دمیرچی
editor@smtnews.ir

کیسه های پلاستیکی حدود ۲۰ درصد پسماندهای دفنی را در کلانشهرهایی چون تهران اختصاص به خود داده اند

سود سرشار

صادرات پسماندها

در دنیای امروز، اقتصاد و منافع اقتصادی بر نگاه‌ها و منافع محیط‌زیستی غالب است و در بسیاری از موارد شاهد تخلف کشورهای قدرتمند اقتصادی در حوزه دفع پسماندهای پلاستیکی هستیم. به‌عنوان مثال می‌توان به صادرات پسماندهای پلاستیکی کشورهای امریکای شمالی به کشورهای در حال توسعه جنوب‌شرق آسیا همچون فیلیپین اشاره کرد.

بر همین اساس می‌توان بر این حقیقت تلخ صحنه گذاشت که تولید مداوم و پیوسته محصولات گوناگون پلاستیکی از جمله محصولات یکبار مصرف پلاستیکی، سود سرشاری برای صنایع و به تبع آن دولت‌ها دارد. متأسفانه در کشور ما نیز به‌واسطه وابستگی کامل درآمدهای کشور به صنایع نفت و پتروشیمی تولید این محصولات اهمیت زیادی دارد و حتی در شرایط فعلی که کشور با تحریم‌های بین‌المللی مواجه است این اهمیت، دوچندان نیز شده است. از سوی دیگر، توجه به این حقیقت لازم و ضروری است که در برخی کشورهای توسعه‌یافته که محدودیت‌هایی برای استفاده از محصولات پلاستیکی از جمله کیسه‌های یکبارمصرف اعمال شده، کمبود و نبود منابع نفتی یکی از مهم‌ترین دلایل بوده و مسائل مربوط به محیط‌زیست در کنار این مسائل اقتصادی و استراتژیک قرار داشته‌اند که در این زمینه می‌توان به کشورهای اروپایی اشاره کرد.

بدون تصویب قوانین ملی و بین‌المللی برای کنترل و کاهش تولید محصولات گوناگون پلاستیکی، دستیابی به نتایج مطلوب در حوزه کاهش پیامدهای محیط‌زیستی و بهداشتی حاصل از پسماند محصولات پلاستیکی در سطح جهان امکان‌پذیر نخواهد بود. با این وجود آموزش‌های ارائه شده و فرآیندهای فرهنگ‌سازی انجام‌شده در جوامع گوناگون باعث شده شهروندان نسبت به پیامدهای ناشی از تولید و رهاسازی پسماندهای پلاستیکی آگاه شوند و بدین ترتیب دولت‌ها و ملل گوناگون مجبور به تدوین قوانین و محدودیت‌هایی در حوزه صنعت تولید پلاستیک شدند.

به‌عنوان مثال می‌توان به محدودیت‌های وضع‌شده در اتحادیه اروپا درباره استفاده و ارائه کیسه‌های پلاستیکی در فروشگاه‌های گوناگون اشاره کرد.

الگو برداری از تجربه کشورهای توسعه یافته

تجربه کشورهای صنعتی در حوزه تولید، صادرات و واردات محصولات گوناگون و رقابت‌های کلان اقتصادی میان قدرت‌های بزرگ صنعتی جهان همچون ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا، ژاپن و کشور چین نشان‌دهنده این حقیقت است که محصولات پلاستیکی با ویژگی‌های منحصر به‌فرد قادرند کشورها را در عرصه اقتصادی و به تبع آن در سیاست‌های بین‌المللی از دیگران جلو انداخته و قدرت چانه‌زنی آنها را در مناسبات بین‌المللی افزایش دهند. در این میان، حضور پلاستیک‌ها باعث شده بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته با بهره‌گیری از ویژگی‌های منحصر به‌فرد انواع پلاستیک‌ها و سازهای ترکیبی و کامپوزیتی ناشی از آنها، به فناوری‌هایی برای تولید محصولاتی خاص و نایاب دست یابند که انجام بسیاری از فرآیندهای پزشکی، شیمی، مهندسی و حتی محیط‌زیستی بدون استفاده از آنها امکان‌پذیر نباشد.

بر این اساس باوجود دیدگاه منفی موجود در بخش محیط‌زیست نسبت به پلاستیک‌ها، نمی‌توان نقش و جایگاه پلاستیک را در رفاه و توسعه‌یافتگی دنیای امروز نادیده گرفت. برای مثال می‌توان به نقش پلاستیک در مهار و کنترل پاندمی کووید ۱۹ در سطح جهان اشاره کرد.

باوجود ویژگی‌های منحصر به‌فرد پلاستیک‌ها که باعث شده استفاده از این مواد در علوم و صنایع گوناگون اجتناب‌ناپذیر شود، دفع و رهاسازی محصولات پلاستیکی در سراسر جهان و در محیط‌های خشکی و دریایی باعث شده به‌واسطه دوام طولانی و تولید ذرات کوچک میکروپلاستیک، آسیب‌های محیط‌زیستی و بهداشتی جبران‌ناپذیری به محیط‌زیست جانوران، گیاهان و حتی انسان‌ها وارد شود.

فرهنگ‌سازی، همگام با وضع قانون

در نهایت اینکه طبق گزارش سازمان ملل، تا امروز ۷۷ کشور جهان به‌نوعی ممنوعیت کامل یا جزئی استفاده از کیسه‌های پلاستیکی را تصویب کرده و در این میان ۳۲ کشور اروپایی در راستای محدودیت استفاده از کیسه‌های پلاستیکی، مالیات اخذ می‌کنند. برخی از کشورها مانند فرانسه، اتریش، ایتالیا و آلمان استفاده از انواع خاصی از کیسه‌های پلاستیکی نازک را ممنوع و کیسه‌های قابل بازیافت را جایگزین کرده‌اند. اجرای این دست از قوانین قبل از هر چیز نیاز به فرهنگ‌سازی دارد.

نگاه جهان

به خرید بدون

«کیسه پلاستیک»

میزان ممنوعیت استفاده از کیسه‌های پلاستیکی در هر کشور با کشور دیگر متفاوت است اما فقط برخی از آنها استفاده از کیسه‌های پلاستیکی غیرقابل بازیافت را کاملاً ممنوع کرده‌اند. بسیاری از کشورها، کیسه‌های پلاستیکی قابل‌استفاده مجدد را از ممنوعیت‌های خود معاف می‌کنند، اما همزمان از مشتریان می‌خواهند هزینه‌ای برای این کیسه‌ها پرداخت کنند. بخش دیگری از ممنوعیت‌ها شامل محدودیت در تولید یا واردات کیسه‌های پلاستیکی است. برخی از کشورها مانند دانمارک، آلمان، ایرلند، ایتالیا، انگلستان،

گزارش

چین، بنگلادش، هند، مکزیک آمریکا، رواندا، کنیا، تانزانیا و... یا استفاده از این کیسه‌ها را به‌کلی ممنوع کرده یا محدودیت‌هایی برای آن ایجاد کرده‌اند و با بالا بردن نرخ و البته اخذ مالیات سنگین از فروشندگان عملاً به این سمت قدم برمی‌دارند.

چین از سال ۲۰۰۸ که استفاده از کیسه‌های پلاستیکی نازک را غیرقانونی اعلام و همزمان شروع به اخذ هزینه (مالیات) برای استفاده از کیسه‌های پلاستیکی با لایه‌های ضخیم کرد، در این فهرست قرار گرفته است. در اوایل سال ۲۰۲۰ که چین اعلام کرد به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای قوانین خود را در مبارزه با استفاده از کیسه‌های

کارشناسان محیط‌زیست در گفت‌وگو با مه‌سما مطرح کردند

سودآوری تولید، مانع محدودیت مصرف پلاستیک

عکس: مه‌سما

جهان درگیر پلاستیک است و این درگیری آنچنان گسترده شده که سال‌هاست به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کشورهای جهان بدل شده است؛ در ایران اما مشکل اصلی نبود اطلاعات دقیق است. نمی‌دانیم میزان تولید و مصرف پلاستیک چقدر است و آمار تکراری و گاهی ضدونقیض، راه را برای هر گونه برنامه‌ریزی سد می‌کند. اواخر مهر ۱۳۹۹ هیات وزیران آیین‌نامه «کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی» را تصویب کرد. قرار بود مصوبه‌ای در دولت تنظیم شود که بر مبنای آن سازمان حفاظت محیط‌زیست با مشارکت وزارت صنعت، معدن و تجارت، شهرداری تهران و ذی‌نفعان دیگر، نسبت به تهیه و تدوین آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه پلاستیکی اقدام کنند. سال گذشته در نهایت این آیین‌نامه به تصویب رسید و قرار شد وزارت صنعت، معدن و تجارت ترتیبی اتخاذ کند تا تولیدکنندگان کیسه‌های پلاستیکی با ضخامت کمتر از ۲۵ میکرون، از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه طی یک برنامه پنج‌ساله، سالانه ۲۰ درصد از ظرفیت تولیدی خود را با کیسه‌های سازگار با محیط‌زیست یا زیست‌تخریب‌پذیر جایگزین کنند. موارد دیگری نیز در راستای حمایت از محیط‌زیست در این آیین‌نامه آمده بود که تا امروز اجرایی نشده است.

سما در این گزارش به اقدامات ایران در زمینه محدودسازی استفاده از پلاستیک به‌مناسبت «روز جهانی بدون پلاستیک» پرداخته است.

باتوجه به عدم فرهنگ‌سازی مدیریت و تولید محصولات پلاستیکی، دانش مربوط به پیامدهای حاصل از تولید و دفع پسماندهای پلاستیکی در سطح پایینی قرار دارد و در نهایت نگرانی عمومی و ملی پیرامون تولید و دفع پسماند انواع محصولات پلاستیکی در کشور وجود ندارد

فرهنگ‌سازی، مهم‌تر از قانون گذاری

نیست. سازمان ملل متحد در سال ۱۹۷۴ با هدف ارتقای آگاهی در زمینه محیط‌زیست با تشویق همگان برای منع استفاده از کیسه‌های پلاستیکی، سوم ژوئیه را به‌عنوان روز جهانی بدون پلاستیک (Plastic Bag Free Day) نام‌گذاری کرد. قرار بود به‌منظور استمرار فرهنگ‌سازی و ترویج آگاهی در جهت خودداری از استفاده از کیسه‌های پلاستیکی و همسو شدن با تاریخ جهانی، همگام و همزمان با سایر

پلاستیک نه فقط در ایران بلکه در همه جای جهان گلوله انسان و طبیعت را می‌فشارد و باوجود اینکه تلاش‌های بسیاری برای تغییر و اصلاح شیوه زندگی جوامع برای حذف این ماده خطرناک شده، همچنان پادشاهی می‌کند. به همین دلیل اسامی هم شعار روز جهانی محیط‌زیست «همراه با آلودگی پلاستیک» انتخاب شد تا جوامع درگیر مشکلات متعدد بدانند آلودگی پلاستیکی در هیچ شرایطی قابل چشم‌پوشی

نقاط دنیا، ۱۲ تیر (۳ ژوئیه) به‌عنوان روز بدون کیسه پلاستیکی در داخل ایران معرفی و بازه زمانی ۱۲ تا ۲۱ تیر (۳ تا ۱۲ ژوئیه) به‌عنوان دهه بدون کیسه پلاستیکی در نظر گرفته شد.

در سالیان اخیر برخی کشورهای جهان قوانینی برای محدودیت و ممنوعیت مصرف پلاستیک وضع کرده‌اند که تاثیر خاص خود را بر مصرف این کالا گذاشته است. در همین راستا اخیراً کشور کانادا

فروش، تولید و واردات برخی از پلاستیک‌های یکبارمصرف را ممنوع کرده است. شرکت‌ها و کارخانجات این کشور تا پایان سال اجازه نخواهند داشت به تولید و واردات پلاستیک‌های یکبارمصرف اقدام کنند. از جمله مواردی که این کشور اجازه تولید نمی‌دهد شامل کیسه‌های پلاستیکی خرید، ظروف بیرون‌بر و حلقه‌های نگه‌دارنده قوطی‌ها و بطری‌ها در کنار هم است.

تنها وضع قوانین جوابگو نیست

بخت بعدی در سه ضلع مثلث حکمرانی مربوط به اجرائت است. در اجرا باید همه نهادهایی که در این زمینه فعال هستند را پای کار بیاوریم. به‌عنوان مثال، وزارت صنعت، معدن و تجارت می‌تواند بخشی از تولیدات صنایع را به سمتی ببرد که هم مصرف پلاستیک در بسته‌بندی‌ها به‌طور کلی و هم کیسه‌های پلاستیکی به‌طور جزئی کاهش پیدا کند. در وزارت نفت پتروشیمی‌ها و پالایشگاه‌ها باید به‌نوعی پای کار بیایند تا محیط‌زیست فدای تولید پلاستیک و سود اقتصادی نشود. وزارتخانه‌های بهداشت و آموزش‌وپرورش نیز می‌توانند اقدامات بسیار مهمی در امر آموزش انجام دهند. از سوی دیگر ماده ۶ قانون مدیریت پسماند سال ۱۳۸۳ برای سازمان صداوسیمای وظیفه انجام یک‌سری اقدامات فرهنگی تعریف شده است. مدیریت اجرایی پسماندهای شهری بر عهده شهرداری‌ها و دهیاری‌هاست؛ در نتیجه شهرداری‌ها هم باید در این زمینه کمک کنند تا اقدامات اجرایی به‌درستی انجام شود. بخش‌هایی این مثلث هم مربوط به نظارت است.

قوانین، مصوبات و آیین‌نامه‌های مختلفی در مقیاس شهری و ملی در حوزه‌های مختلف وجود دارد، اما نتوانسته‌ایم آنها را به اجرا برسانیم، چراکه بخشی از ضمانت اجرایی به نظارت برمی‌گردد. از آخرین برورسانی مصوبه کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی و ظروف یکبارمصرف شهرداری تهران بیشتر از یک سال می‌گذرد. یک‌سری برنامه‌های پنج‌ساله در این مصوبه تعریف شده بود که یا به اجرا نرسیدند یا اگر هم اجرایی شده در مقیاس اندک بوده است. چرایی این مسئله به نبود نظارت درست و جامع برمی‌گردد. اگر به سمت تقویت نظارت بر اجرا پیش برویم، می‌توانیم مشکلات و اشتباهات را از دل اجرا تشخیص دهیم.

سخن پایانی

کمی در موضوع عمیق‌تر شویم به ریشه‌های اقتصادی این مسئله می‌رسیم. صنایع تولید پلاستیک از تولید و مصرف کالاهای یکبارمصرف مانند کیسه‌های پلاستیکی سودهای کلان به‌دست می‌آورند و به همین دلیل کاهش مصرف پلاستیک را به نفع خود نمی‌بینند.

هومن غلامپور اربابستان - کارشناس پسماندهای شهری: برخی از کارشناسان معتقدند حکمرانی در حوزه کیسه پلاستیکی، ۳ بخش نظارتی، اجرایی و قانون گذاری دارد. این ۳ بخش باید با یکدیگر به‌نوعی همسو شوند تا مشکل استفاده از کیسه پلاستیکی به حداقل برسد. در بخش قانون گذاری، قانون و آیین‌نامه‌ای اجرایی نیاز است که در کل کشور لازم‌الاجرا باشد و راهکارهایی برای کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی در آن دیده شود. یکی از مسائل مهم در بحث قانون گذاری امکانات زیرساختی است. زمانی که امکاناتی را از شهروندان می‌گیریم، باید امکانات جایگزین را به آنها بدهیم. در این زمینه می‌توان به جایگزینی کیسه‌های پارچه‌ای با کیسه‌های پلاستیکی اشاره کرد که می‌توان آن را با نرخ کمتری به شهروندان ارائه کرد. دومین مسئله بحث مشوق‌هاست. پیش از این، یک صندوق سبز برای فروشگاه‌ها تعریف کردیم؛ به این صورت که اگر کسی می‌خواهد از این صندوق سبز رد شود، نباید کیسه پلاستیکی بگیرد و کسانی که از این صندوق سبز عبور می‌کنند می‌توانند برخی از کالاهای دوستدار محیط‌زیست را با نرخ نازل‌تری خریداری کنند. این مسئله مشوقی برای کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی می‌شود. آخرین بحث هم مجازات‌هایی مانند گرفتن عوارض و مالیات بابت مصرف کیسه‌های پلاستیکی است.

در بسیاری از کشورهای دنیا زمانی که خریدار می‌خواهد اجناس خریداری‌شده را تحویل بگیرد از او می‌پرسند کیسه پلاستیکی می‌خواهد یا خیر که اگر خواستار کیسه پلاستیکی بود، مقداری پول اضافه از او گرفته می‌شود. این مسئله باعث می‌شود استفاده از کیسه‌های پارچه‌ای بیشتر شود یا افراد از کیسه‌های پلاستیکی که از پیش خریداری کردند، بیشتر استفاده کنند. با این همه، به‌ویژه در شرایط اقتصادی کنونی ایران، اولویت با اقدامات تشویقی است، نه کارهایی مثل اخذ عوارض یا مالیات.

پلاستیک نقش مهمی در زندگی انسان‌ها دارد، اما امروز تبدیل به یکی از بزرگ‌ترین معضلات محیط‌زیستی و بهداشتی در جهان شده است. در این میان، انجام اقداماتی مانند نام‌گذاری یک روز به‌عنوان روز بدون پلاستیک، تنها در کنار قانون‌گذاری و ضمانت اجرایی می‌تواند مصرف پلاستیک را کاهش دهد، اما اگر نخواهیم

موانع کاهش مصرف پلاستیک در ایران

پیشرفت‌های علوم شیمی، پتروشیمی و پلیمر، انواع گوناگونی از پلاستیک با ویژگی‌های فیزیکی، شیمیایی و مکانیکی گوناگون توسعه یافته و همین امر باعث‌شده مصرف پلاستیک که پس از جنگ جهانی دوم ساختار تازه‌ای گرفته بود، وارد فرآیند تحول شود.

هرچند ویژگی‌های مثبت فیزیکی، شیمیایی و مکانیکی پلاستیک باعث شده استفاده از آن در صنعت و علوم گوناگون بسیار مفید و به‌صرفه شود، اما همین ویژگی‌ها و دوام آنها در محیط‌زیست باعث شده استفاده روزافزون از این ماده و همچنین عدم تجزیه کوتاه‌مدت آنها در طبیعت و در معرض نور خورشید و محیط‌های آبی و دریایی، آلودگی‌های گوناگونی از جمله میکروپلاستیک‌ها را به‌دنبال داشته باشد؛ مشکلی که نگرانی جدی دانشمندان و فعالان عرصه محیط‌زیست را به‌دنبال داشته است. بدون شک آگاهی‌دادن و آگاهی‌بخشی به مصرف‌کننده‌ای که شهروند عادی یا حتی یک صنعتگر یا تولیدکننده محصولات گوناگون است می‌تواند از بروز فجایع محیط‌زیستی و حتی بهداشتی تا حد زیادی جلوگیری کند. به‌عنوان مثال در صورت اطلاع‌رسانی، آموزش و فرهنگ‌سازی پیرامون مصرف پلاستیک‌ها و کیسه‌های پلاستیکی در میان شهروندان و تولیدکنندگان محصولات پلاستیکی می‌توان انتظار داشت میزان مصرف این محصولات کاهش یابد و به‌دلیل مشکلات از تولید مقدار زیادی محصولات پلاستیکی جلوگیری به‌عمل آید.

از سوی دیگر، فرهنگ‌سازی در سطح جامعه باعث افزایش مطالبه‌گری سمن‌ها، شهروندان، کنشگران و... می‌شود و این مهم به‌نوبه خود به تدریج باعث تدوین قوانین و مقررات و حتی محدودیت‌هایی پیرامون تولید و مصرف پسماندهای پلاستیکی خواهد شد.

محمد کیخا - معاون اسبق امور اجتماعی و فرهنگی سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران: در جوامعی همچون ایران که بخش عمده درآمد ملی به صنایع نفت، گاز و پتروشیمی وابسته است، تولید محصولات پلاستیکی به افزایش درآمدهای ملی منجر خواهد شد. این امر در شرایط فعلی که کشور در معرض تحریم‌های بین‌المللی قرار دارد از اهمیت ویژه‌تری نیز برخوردار است. از سوی دیگر، وجود مافیای باندهای مخفی اقتصادی باعث شده فرآیند تدوین قوانین و مقررات مربوط به محدودیت تولید محصولات پلاستیکی در کشور روند سریعی نداشته و در بسیاری از موارد از اثربخشی لازم برخوردار نباشد.

بر این اساس و باتوجه به عدم فرهنگ‌سازی مدیریت و تولید محصولات پلاستیکی در کشور، میزان آگاهی و دانش مربوط به پیامدهای ناشی از تولید و دفع پسماندهای پلاستیکی در کشور در سطح پایینی قرار دارد و همین امر در مجموع باعث‌شده یک نگرانی عمومی و ملی پیرامون تولید و دفع پسماند انواع محصولات پلاستیکی در کشور وجود نداشته باشد. با اوصاف یادشده می‌توان گفت نگاه حاکم درباره تولید انواع محصولات پلاستیکی صرفاً اقتصادی است و نگرانی‌ها و مسائل محیط‌زیستی و بهداشتی در جایگاه‌های بعدی قرار دارند.

امروزه در بسیاری از علوم و صنایع گوناگون استفاده از پلاستیک اجتناب‌ناپذیر است و حتی در علوم پزشکی برخی از عمل‌ها و مراقبت‌های ویژه بدون استفاده از پلاستیک‌ها امکان‌پذیر نیست. ما نیز در زندگی روزمره خود و به‌دفعات گوناگون از محصولاتی که از پلاستیک تهیه شده‌اند، استفاده می‌کنیم. استفاده از پلاستیک به‌واسطه ویژگی‌های منحصر به‌فرد سبکی، مقاومت‌های قابل‌توجه و همچنین نرخ مناسب تا حد زیادی به‌صرفه و دستیابی به جایگزینی برای آن امری مشکل است. همچنین امروزه به‌واسطه

نگاه حاکم درباره تولید انواع محصولات پلاستیکی صرفاً اقتصادی است و نگرانی‌ها و مسائل محیط‌زیستی و بهداشتی در جایگاه‌های بعدی قرار دارند

می‌شود. وزیر اقتصاد اظهار داشت: بانک مرکزی نسبت تسهیلات به سپرده را حداقل ۵۰ درصد را مشخص کرده که بر این اساس، بانک‌ها باید سپرده‌های جذب شده را صرف پروژه‌های استان و اعطای تسهیلات خرد به مردم کنند؛ اما بانک‌ها به ویژه بانک‌های غیردولتی فاصله زیادی با عدد ۵۰ درصد مصوب بانک مرکزی دارند. پیشنهاد می‌شود برای اصلاح رویه پس از اتمام مهلت قانونی بانک‌ها، بانک مرکزی با بررسی عملکرد شعب، توازن ارائه تسهیلات بانکی در استان‌ها را فراهم کند.

زمینه بسیار دورند و برخی استان‌ها دسترسی بیشتری به تسهیلات دارند. وزیر اقتصاد توضیح داد: بر اساس اطلاعات به دست آمده، این وضعیت در اکثر استان‌ها شایع است. برای نمونه در استان بوشهر نسبت تسهیلات به سپرده بانک‌های دولتی ۸۲ درصد است و این نسبت درباره یکی از بانک‌های غیردولتی ۶ درصد، بانک غیردولتی دیگر ۵ درصد و بانک غیردولتی دیگری ۳ درصد است و می‌توان گفت ۹۷ درصد سپرده‌های مردم استان بوشهر به خارج استان و پروژه‌های استان‌ها و مراکز در این

در همایش نکوداشت روز ملی معدن در استان یزد مطرح شد

رفع مشکلات معدن با تشکیل کار گروه تعامل

گروه استان‌ها
editor@smtnews.ir

فعالان معدنی درخواست دارند، در صورتی‌که به استعلام اکتشاف از سوی دستگاه‌های دولتی ظرف ۲ ماه پاسخ داده نشود، اداره کل صنعت، معدن و تجارت بتواند پروانه اکتشاف را صادر کند

رقابت ناسالم در بازار خاک‌های صنعتی

صنعتی غیرفعال بماند. در ادامه نجفی از دیگر فعالان حوزه معدنی به چالش‌های موجود در اکتشافات عمیق اشاره و اظهار کرد: معدن دولتی و خصوصی با چالشی در این حوزه مواجه نیستند و مشکلات اصلی متعلق

به معدن خصوصی است که اگر همین روند پیش برود، این معدن از اکتشاف عمقی حذف می‌شوند. همچنین این فعال خواستار حمایت دولت و مسئولان ذی‌ربط از معدن خصوصی در این حوزه شد.

این معدنکار با تاکید بر این موضوع که طرح ساماندهی و احیای معدن، نیاز به اصلاح دارد، افزود: عمده قوانین معدن بر اساس نیازهای معدن بزرگ نوشته شده و عملاً باعث نابودی اقتصاد معدن کوچک شده است.

عدم شفافیت در اجرای قانون به معدن آسیب رسانده است

ارتباط بین دانشگاه و صنعت

دهقان، یکی از اساتید دانشگاه نیز در این پنل از چالش‌هایی که معدنکارها با سازمان‌های منابع طبیعی و محیط‌زیست گفت و بر این موضوع تاکید کرد که حل این چالش نیاز به تدابیر دارد و بهتر است مانند سراسر دنیا، بحث علمی در این موارد صورت بگیرد. مهندس اسدی فعال حوزه شن و ماسه در ادامه این نشست از چالش‌های موجود در حوزه شن و ماسه استان گفت و خواستار یک کرسی برای تولیدکنندگان این حوزه در شورای عالی معدن شد.

تامین مالی برای نوسازی تجهیزات و ماشین‌آلات معدن نیز از موارد دیگری بود که در این نشست مطرح شد.

سخن پایانی

بی‌شک برنامه‌ریزی در بخش معدن باید روبه جلو و با پرهیز از روزمرگی باشد، چراکه آینده این بازار در نبود برنامه‌ریزی مدون و پیش‌بینی صحیح با چالش جدی مواجه خواهد شد. همچنین به عقیده فعالان این حوزه عمده چالش‌های حوزه معدن، ضعف در بیان واقعیت‌ها است، در نتیجه مطالبه‌گری به‌درستی انجام نمی‌شود.

نخستین همایش استانی نکوداشت روز ملی معدن در استان یزد برگزار شد. در این همایش از مکتشف نمونه، بهره‌بردار نمونه، چهره شاخص علمی و پیشکسوتان معدنی استان یزد تجلیل شد. به گزارش خبرنگار **سمن** از استان یزد، پنل پرسش و پاسخ چالش‌های حوزه معدن نیز در حاشیه همایش استانی نکوداشت روز ملی معدن برگزار شد. در این نشست، حمید مولابیگی، مدیر کل دفتر اکتشاف؛ مهدی حمیدی، مدیر کل دفتر بهره‌برداری و محمدرضا بهرامن، رئیس خانه معدن ایران حضور داشتند و به سوالات پاسخ دادند. همچنین برگزاری ۲ نشست تخصصی با موضوع چالش‌های حقوقی فعالیت معدنی و همچنین افق پیش‌رو در زنجیره آهن و فولاد از دیگر برنامه‌های این همایش یک‌روزه بود.

در این پنل تعدادی از فعالان حوزه معدن استان نیز به چالش‌های موجود در این حوزه اشاره کردند. دهقان یکی از فعالان معدن استان یزد به رقابت ناسالم در حوزه فروش خاک‌های صنعتی اشاره کرد و گفت: این موضوع باعث شده بسیاری از خاک‌های

تشکیل کار گروه تعامل

حمید ملابیگی، مدیر کل دفتر اکتشاف در این پنل با اشاره به ماده ۲۴ قانون معدن و چالش‌های معدن‌کارها و سازمان محیط طبیعی، محیط‌زیست و سازمان اتمی، از اداره کل صنعت، معدن و تجارت استان یزد گفت: درخواست ما این است که در صورتی‌که استعلام اکتشاف از سوی دستگاه‌های دولتی ظرف ۲ ماه پاسخ داده نشود، اداره کل صنعت و معدن می‌تواند پروانه اکتشاف را صادر کند.

همچنین این مقام مسئول اظهار امیدواری کرد که با تشکیل کارگروه تعامل می‌توان بسیاری از این چالش‌ها را حل کرد. مدیر کل دفتر اکتشاف در ادامه بر این موضوع تاکید کرد که ادغام وزارت معدن فلزات با وزارت صنایع و تجارت موجب عدم رشد و شکوفایی معدن شد. او همچنین خواستار تشکیل یک معاونت تخصصی معدن در وزارتخانه صنایع شد. ملابیگی حل مشکلات فعلی معدن را در ادغام محیط‌زیست، منابع طبیعی و معدن دانست و اظهار کرد: در صورتی‌که این ادغام صورت گیرد، بسیاری از چالش‌های پیش‌رو حل خواهد شد.

پایانی بر انتظار ۱۵ ساله «جم»

مهم‌ترین مشخصات این پروژه است که آب مورد نیاز شهرستان جم را پس از شیرین‌سازی در تانسیسات شیرینو کن آب از ساحل به ارتفاع ۶۴۰ متری از سطح دریا منتقل می‌کند.

شکیبایی عوارض طبیعی مسیر و تامین و انتقال نیروی برق برای راه‌اندازی ایستگاه‌های پمپاژ را از مهم‌ترین مشکلات فنی طرح دانست و گفت: خوشبختانه به همت مهندسان و کارشناسان خوش‌فکر سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، انتظار ۱۵ساله شهرستان جم به پایان رسید. این در حالی است که نمونه‌گیری آزمایشگاهی از پارامترهای کیفی آب انجام

برای بررسی و تایید نهایی به واحد آزمایشگاه «چ،ا،س،ای» سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس ارسال شده است که آزمایش‌های اولیه نیز کیفیت مطلوب آب را تایید می‌کند.

معاون فنی و زیر بنایی سازمان افزود: با وجود اینکه مشکلات فنی، مالی و اداری سال‌های زیادی این طرح را در وضعیت بلاکلیفی قرار داده بود اما با تاکید مدیرعامل سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، این طرح پس از سال‌ها مورد بهره‌برداری آزمایشی قرار گرفت و امیدواریم پس از صدور مجوزات لازم از سوی اچ،ا،س،ای سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس آب

بر خورد قانونی با تولیدکنندگان متخلف

وی با بیان اینکه اختلاف نرخ تیشو در بورس و بازار آزاد سبب شده تا برخی از تولیدکنندگان به جای استفاده مواد اولیه در خط تولید به عرضه خام این محصول در بازار آزاد بپردازند، ادامه داد: این موضوع سبب شد تا طرح نظارتی ویژه‌ای برای نظارت بر عملکرد خریداران این محصول از بورس طراحی و اجرا شود که بر اساس بازرسی‌های که تاکنون انجام شده، یکی از واحدهای تولیدی استان با استفاده از پروانه بهره‌برداری و کد بورس به خرید تیشو از بورس کالا اقدام می‌کند.

او با تاکید بر اینکه اجرای این طرح همچنان ادامه دارد، به تمامی خریداران مواد اولیه اعم از ماده اولیه واحد حتی نسبت به ثبت اطلاعات خرید و فروش ماده اولیه تیشو به کارخانه نپرداخته که این خود تخلفی دیگر است.

حسینی گفت: بر اساس اطلاعات دریافتی از بورس کالا مشخص شد، این واحد به خرید ۴۶هزار کیلوگرم ماده اولیه تولید دستمال کاغذی که همان تیشو است، اقدام و آن را به یکی از واحدهای تولیدی در خارج استان فروخته که این خود تخلف عرضه خارج از شبکه است.

به گفته وی، پرونده تخلف عرضه خارج از شبکه برای این واحد به ارزش بیش از ۱۹ میلیارد و ۲۷۸ میلیون ریال تشکیل و برای رسیدگی و صدور حکم به تعزیرات حکومتی ارسال شد.

معدن، ظرفیتی ارزشمند برای توسعه اقتصادی یزد

رئیس خانه معدن استان، یزد را به‌عنوان دومین استان معدنی کشور و یکی از مناطق با بیشترین ذخایر معدنی معرفی کرد. به گزارش خبرنگار **سمن** از استان یزد، حمیدرضا شرافت در نخستین همایش نکوداشت استانی روز ملی معدن، توسعه معدن را از بخش‌های راهبردی اقتصاد کشور توصیف کرد و گفت: ایران به لحاظ استعدادهای معدنی در زمره مناطق مستعد جهان به‌شمار می‌رود و حجم قابل توجهی از ذخایر معدنی و منابع شناخته‌شده جهان را در خود جای داده است. به گفته شرافت، در حال حاضر ذخایر قابل توجهی از ۸۰نوع ماده معدنی در ایران شناسایی شده که استان یزد به‌عنوان دومین استان معدنی کشور بیشترین ذخایر معدنی را در خود جای داده است. وی تنوع و فراوانی مواد معدنی در ایران و به‌ویژه یزد را نشان دهنده توانمندی منطقه برای توسعه اقتصادی استان بر شمرده و افزود: حجم بالای سرمایه‌گذاری سالانه، گستردگی فعالیت‌های معدنی و حضور بخش خصوصی اثرگذار و فعال در بخش‌های مختلف زنجیره ارزش مواد معدنی گواهی این ادعا است که باید با همگرایی در راستای اعتلای اقتصادی استان گام برداریم. شرافت تصریح کرد: خانه معدن یزد به همراه سازمان صمت، سازمان نظام مهندسی یزد و اتاق بازرگانی و صنایع معدن و کشاورزی استان، ایجاد بستر مناسب برای حل مسائل معدنکاری و بهبود فضای کسب و کار در بخش معدن را در دستور کار خود قرار داده است.

جایگاه یزد در بورس، نیازمند ارتقا

زینب زارع، مجتبی دستمالچیان، رئیس اتاق بازرگانی صنایع، معدن و کشاورزی یزد در نخستین همایش تامین مالی طرح‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری استان یزد از بازار سرمایه، با تاکید بر ظرفیت‌های استان یزد در حوزه صنعتی، معدنی و سرمایه‌گذاری، گفت: استان یزد به‌عنوان استان بزرگ

صنعتی و معدنی کشور لقب دومین استان معدنی کشور را به خود اختصاص داده و علاوه بر آن خوش‌حسابی یزدی‌ها در دنیا زبانزد است. به گزارش خبرنگار **سمن** یزد، دستمالچیان با بیان اینکه جایگاه یزد در بورس نیازمند ارتقا است، افزود: به نسبت جمعیت استان یزد در کشور، در این استان ضریب نفوذ بورس در بین مردم بالاتر از میانگین کشوری است. این در حالی است که شرکت‌ها و واحدهای تولیدی یزدی در بورس حضور ندارند و این موضوع نشان‌دهنده عدم آشنایی با بورس است. رئیس اتاق بازرگانی صنایع، معدن و کشاورزی یزد بر لزوم تقویت نهاد بازار سرمایه در یزد تاکید و اظهار کرد: هم‌اکنون فقط ۱۷ شرکت یزدی در بورس حضور دارند و این تعداد با توجه به ظرفیت‌های استان یزد قابل رشد است. البته این رشد مستلزم گسترش آموزش و ارتقای سواد مالی در سطح استان، در بین تمام شرکت‌ها و نهادهای استان و اقتضای جامعه است.

مختلط چند ماهه شرکت‌ها برای ورود به بورس

دستمالچیان ضمن آسیب‌شناسی عدم حضور برخی از شرکت‌های یزدی در بورس، عنوان کرد: معطلی ۳ تا ۳ساله برای ورود شرکت‌ها به بازار بورس یکی از دلایل استقبال کمتر شرکت‌ها از بورس است. در مجموع باید در روند ورود شرکت‌ها به این بازار تسهیل ایجاد شود چرا که بورس از مردم و برای مردم است. رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معدن و کشاورزی یزد در پایان، آمادگی کامل این اتاق برای حمایت از توسعه بازار سرمایه در سطح استان یزد را نیز اعلام کرد.

صر فه‌جویی کنید؛ جایزه بگیرد

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان البرز از الزام تمامی دستگاه‌ها به کاهش ۳۰درصدی مصرف برق نسبت به سال گذشته خبر داد و گفت: مقرر شده همه ادارات در ساعت اداری، ۳۰درصد مصرف برق خود را کاهش دهند تا بتوانیم انرژی را به بخش‌های مولد و اقتصادی برسانیم. به گزارش خبرنگار **سمن** از استان البرز، حسن کریمی با بیان اینکه سال گذشته خط قرمزى ترسیم شد که مانند تابستان سال ۱۴۰۰، خاموشی خانگی نداشته باشیم و توانستیم با همراهی مشتری‌کان پیک بار را بدون خاموشی گسترده پشت سر بگذاریم، افزود: در استان البرز و شهر کرچ به دلیل وابستگی بالای آب شرب به نیروی برق، به‌مختص قطعی برق، با قطعی آب نیز مواجه می‌شویم، این در حالی است که با توجه به شرایط زندگی امروز و آپ‌تیمان نشینی، برق حکم پایه و زیرساخت اصلی تمام فعالیت‌ها را دارد. که این موضوع، نشان‌دهنده حساسیت و دشواری کار همکاران ما است. وی ادامه داد: در حوزه مدیریت بار و مصرف برق، از ۱۵ خرداد تا ۱۵ تیر به‌عنوان زمان هشدار، از ۱۵ تیر تا ۱۵ مرداد به‌عنوان دوره اضطرار و از ۱۵ مرداد تا ۱۵ شهریور، به‌عنوان زمان و شرایط هشدار در نظر گرفته شده و برنامه‌های مربوطه در کل کشور، بر اساس این تقسیم‌بندی اجرا می‌شوند. کریمی به‌موضوع صرفه‌جویی در صنایع و واحدهای تولیدی اشاره کرد و گفت: در بخش صنعت با هماهنگی‌های صورت گرفته با اداره کل صمت، شرکت شهرک‌های صنعتی، حوزه استانداری و اتاق بازرگانی استان البرز مقرر شد مانند سال گذشته، همه صنایع و شرکت‌ها در شهرک‌های صنعتی استان، هر هفته تنها یک روز از ساعت ۱۱ الی ۲۳ مدیریت بار داشته باشند تا به قطعی برق نیاز نباشد و این برنامه از ۱۵ خرداد عملیاتی شده است.

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان البرز در خصوص مدیریت مصرف در بخش اداری نیز اظهار کرد: در بخش اداری نیز مقرر شده همه ادارات در ساعت اداری، ۳۰درصد نسبت به مصرف خود در سال ۱۴۰۰ صرفه‌جویی داشته باشند و در ساعات پس از زمان اداری نیز مصرف خود را نسبت به زمان صبح ۶۰درصد کاهش دهند. همچنین در حوزه کشاورزی، مقرر شده در بخش پمپاژهای کشاورزی با تعرفه سه الف، در ۲۴ساعت شبانه‌روز، ۵ساعت مدیریت و قطعی برق را اعمال کنیم و در ۱۹ساعت باقیمانده، اینها بتوانند به صورت رایگان از برق استفاده کنند و با محدودیتی مواجه نشوند. وی خاطر نشان کرد: اسامال نیز طرح یک مسالوی به ۲۰ به منظور صرفه‌جویی در بخش خانگی اجرا می‌شود و کم‌مصرف‌ها در بخش خانگی، تجاری و سایر بخش‌ها امسال در این استان پاداش دریافت می‌کنند.

صنعت معدن تجارت

<div>مشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه‌های www.smtnews.ir/about.html</div>	
<div><div>صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صنعت»</div></div>	
<div><div>مدیر مسئول: عاطفه خسروی</div></div>	
<p>سازمان آگهی‌ها: ۸۸۷۲۲۷۲۲ – ۰۹۹۹۹۱۹۵۷۶۱</p> ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com	
تلفن: ۸۲۱۹۰ – شماره(داخلی-۱۴) پیامک: ۳۰۰۰۸۲۱۹	
امور مشترکین: ۸۸۷۲۲۷۲۵ – روابط عمومی: ۸۸۱۰۵۳۰۹	
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۷۲۲۷۲۵	
تهران:خیابان قائم مقام‌فراهانی – کوچه آزادگان شماره ۲۶ – کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۱۱	
روابط عمومی: pr@smtnews.ir	
امور استان‌ها: ostanha@smtnews.ir	
چاپخانه: امید نشر و چاپ ایرانیان	
info@smtnews.ir	
www.smtnews.ir	
telegram.me/smtnews	
instagram.com/smtnewspaper	
tozi.smtnews@gmail.com	
<p>روزنامه صنعت با رتبه ۱</p> عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی	
<p>در میان روزنامه‌های تخصصی مقام ۱</p> عضو انجمن مدیران رسانه	
<p>در میان روزنامه‌های اقتصادی مقام ۲</p> عضو تعاونی مطبوعات	

آسیا، بزرگ‌ترین تولیدکننده پلاستیک در جهان

یکی از بزرگ‌ترین معضلات زیست‌محیطی کره زمین در سال‌های اخیر، **حجم فزاینده زباله‌های پلاستیکی** است که تأثیرات فراگیر و گسترده‌ای بر چرخه زیستی می‌گذارد. می‌توان گفت زباله‌های پلاستیکی بلندترین **کوه‌ها** تا عمیق‌ترین گودال‌های اقیانوسی را آلوده می‌کند و می‌تواند بر

براساس آمار وبگاه the world counts، در سال گذشته حدود۵ تریلیون کیسه پلاستیکی مصرف شده که تنها یک درصد آنها بازیافت می‌شوند.

یورونیوز در این باره نوشت در مجموع سالانه ۱۰۰ میلیون تن پلاستیک استفاده می‌شود که حدود ۱۰ درصد از این پلاستیک‌ها به اقیانوس‌ها می‌ریزد؛ معادل ۳۰۰ میلیون عدد

براساس آمار وبگاه the world counts، در سال گذشته حدود۵ تریلیون کیسه پلاستیکی مصرف شده که تنها یک درصد آنها بازیافت می‌شوند.

یورونیوز در این باره نوشت در مجموع سالانه ۱۰۰ میلیون تن پلاستیک استفاده می‌شود که حدود ۱۰ درصد از این پلاستیک‌ها به اقیانوس‌ها می‌ریزد؛ معادل ۳۰۰ میلیون عدد براساس آمار وبگاه the world counts، در سال گذشته حدود۵ تریلیون کیسه پلاستیکی مصرف شده که تنها یک درصد آنها بازیافت می‌شوند.

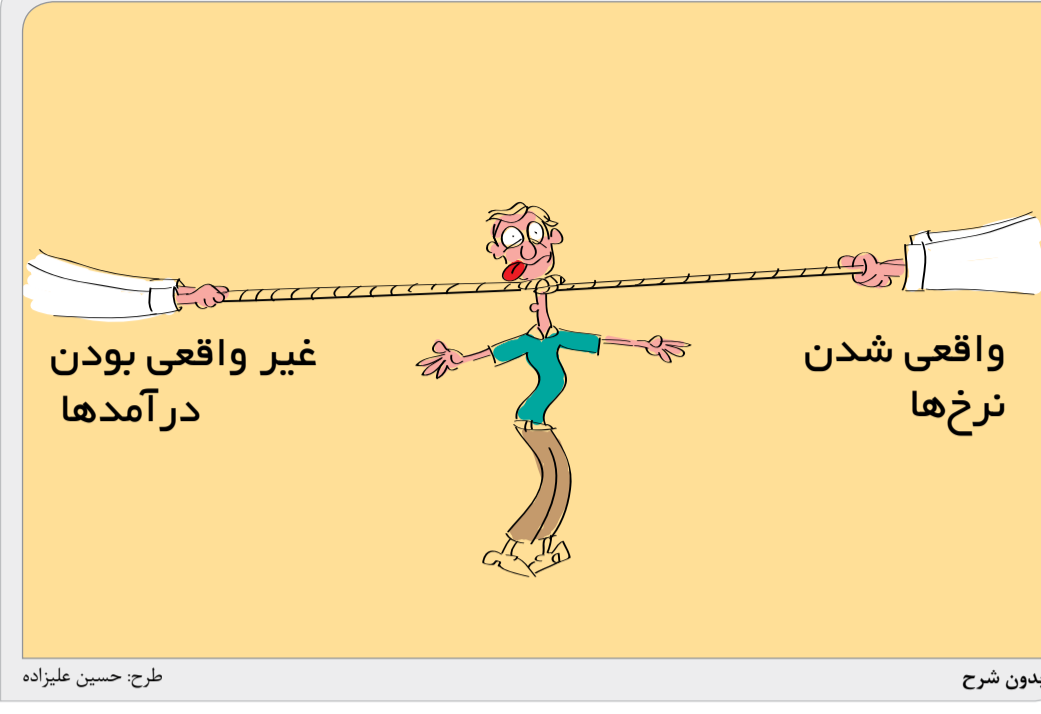
در این بین آسیا بزرگ‌ترین تولیدکننده پلاستیک در جهان است و چین به‌تنهایی ۳۲ درصد تولید جهانی پلاستیک را در سال ۲۰۲۱ به خود اختصاص داده است. در سال‌های اخیر، چین هر ماه بین ۱۲ تا ۱۳ میلیون تن محصولات پلاستیکی تولید می‌کند.

امریکای شمالی نیز از نظر تولید پلاستیک با سهم ۱۸ درصدی در سال ۲۰۲۱ در رتبه دوم جهان قرار داشت.

زیر ذره‌بین

زباله‌های پلاستیکی از بزرگ‌ترین معضلات زیست‌محیطی جهان امروزی به‌شمار می‌روند که شاید نتوان به کلی آنها را حذف کرد اما از حجم تولید آنها می‌توان کاست. زباله‌های پلاستیکی علاوه بر آسیب رساندن به محیط‌زیست برای سلامتی انسان‌ها نیز مضر هستند، زیرا آسیب‌های جبران‌ناپذیری را به محیط پیرامونی زندگی ما وارد می‌سازند. به‌راستی درباره قاتل خاموش محیط‌زیست چه می‌دانید؟

– براساس مطالعات مختلف انجام‌شده، تجزیه پلاستیک در محیط‌های آبی ممکن است تا صدها سال به طول بینجامد و روند تجزیه این مواد در مراکز دفن نیز بسیار طولانی‌تر خواهد

واقعی شدن نرخ‌ها

غیر واقعی بودن درآمدها

بدون شرح

از فضای مجازی

سراب بازیافت پلاستیک

شینا انصاری، کارشناس حفاظت محیط‌زیست: براساس گزارش یونپ درباره آلودگی پلاستیک، حدود ۱۳۰ کشور برنامه‌هایی به‌عنوان سیاست‌های ملی در این زمینه دارند و قرار است اجماع جهانی در قالب یک توافق بین‌المللی در این موضوع حاصل شود. کشورهای توسعه‌یافته طی دو دهه اخیر سیاست‌های کاهش مصرف پلاستیک را وضع کرده و اقداماتی مثل ممنوعیت استفاده از کیسه‌های پلاستیکی یا وضع مالیات بر مصرف، جایگزینی کیسه‌های پارچه‌ای و دیگر موارد را در دستور کار داشتند.

بر این اساس بسیاری از کشورها سیاست‌های تشویقی و بازدارنده را به موازات هم داشته‌اند؛ مثل مالیات‌های سبز. در کشور ما به تاسی از موضوع بین‌المللی رویداد مقاله با مصرف پلاستیک‌های یک‌بارمصرف حرکت‌هایی می‌شود؛ به‌عنوان مثال «نهضت ملی کاهش آلودگی پلاستیکی» مطرح شده؛ نهضتی که جز اقدامات نمادین، فقط یک آیین‌نامه اجرایی در چته دارد و با گذشت ۹ ماه از تصویب آن، عملکردی از اقدامات دستگاه‌های مسئول منتشر نشده است. کارهای فرهنگی هم انجام می‌شود، اما این کارهای فرهنگی کم‌دامنه و کم‌اثر هستند و معطوف به همان زمان مناسبتی می‌شوند. در شورای سوم شهر تهران «لایحه تغییر الگو و کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی» در شهرداری تهران مطرح شد که در سال ۱۴۰۰ و در دوران مسئولیت شورای پنجم موردبازنگری قرار گرفت. با این همه متأسفانه حداقل واحدهای تابعه شهرداری تهران از جمله شهروند و سازمان میادین و میوه و تره‌بار اقدام عملی انجام ندادند. آنچه در کشور به‌عنوان سیاست بالادستی به‌طور مشخص درباره کیسه‌های پلاستیکی وجود دارد، آیین‌نامه‌ای است که مهر سال ۱۴۰۱ با عنوان «آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی» ابلاغ شد. بی‌توجهی به سازکار اقتصادی در تولید و مصرف پسماندهای پلاستیکی در این تصویب‌نامه وجود دارد و بیشتر بر کیسه‌های پلاستیکی به‌عنوان یکی از انواع محصولات پلاستیکی یک‌بارمصرف و نیز حذف تدریجی کیسه‌های پلاستیکی با ضمانت کمتر از ۲۵ میکرون تمرکز کرده است؛ در حالی که ما انواع و اقسام پلاستیک داریم. نبود سیاست‌های بازدارنده و تشویقی مشابه تجربیات سایر کشورها برای تغییر در الگوی مصرف پلاستیک‌های یک‌بارمصرف از مهم‌ترین عواملی است که موجب شده اقدام شاخصی در کشور، چه در حوزه قانون‌گذاری و چه در اجرا، صورت نگیرد، این در حالی است که تنها مشوق پیش‌بینی‌شده در این آیین‌نامه، تبصره ماده ۷ آن است که تمامی بنگاه‌های اقتصادی و واحدهای صنعتی، تولیدی و خدماتی را برای پاکسازی و جمع‌آوری پسماندهای پلاستیکی به آیین‌نامه اجرایی بند (د) ماده (۴۵) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین ارجاع داده است. کارشناسانی که در سازمان حفاظت محیط‌زیست مشغول هستند، می‌دانند که این بند سال‌هاست به‌دلایل مختلف از جمله عدم همکاری سازمان امور مالیاتی در به رسمیت شناختن هزینه اقدامات محیط‌زیستی به‌عنوان هزینه‌های قابل‌قبول مالیاتی، کارایی خود را از دست داده است. نکته بعدی، تمرکز بر بازیافت پلاستیک‌های یک‌بارمصرف است. در حالی که خانم اینگرید اندرسن، مدیر برنامه محیط‌زیست ملل متحد یونپ بازیافت پلاستیک‌ها را یک فریب بزرگ می‌داند، توجه ما باید بیش از بازیافت بر عدم عرضه و عدم تقاضای پلاستیک‌های یک‌بارمصرف با سازکار اقتصادی و فرهنگی در کشور متمرکز باشد. تا زمانی‌که با مصوبات بدون پشتوانه، نبود زیرساخت‌های مالی و ابزارهای اقتصادی و بی‌توجهی به مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و صنایع، تنها به اقدامات نمادین کم‌دامنه و کم‌اثر بسنده کنیم، معضل پسماندهای پلاستیکی همچنان مسئله بزرگ محیط‌زیستی کشور ما خواهد بود؛ بنابراین دوباره تأکید می‌کنم که بی‌توجهی به ساز کارهای اقتصادی و ابزارهای تشویقی و بازدارنده موثر در آیین‌نامه‌ای که دولت سال قیبل برای کاهش آلودگی پلاستیک‌ها ابلاغ کرد و عدم کارایی آیین‌نامه اجرایی، بسنده کردن صرف به اقدامات نمادین کم‌اثر و کم‌دامنه در مصرف پلاستیک‌های یک‌بار مصرف و بی‌توجهی به مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و صنایع و تمرکز بر بازیافت پلاستیک‌های یک‌بار مصرف به‌جای توجه به عدم عرضه بی‌رویه و تقاضای روزافزون جامعه در مصرف انواع محصولات یک‌بار مصرف موانع اصلی کنونی برای مبارزه با آلودگی پلاستیکی در کشور است.

خطر غرق‌شدگی

در جزیره پلاستیک

محمد درویش، کنشگر محیط‌زیست: سال ۱۹۹۸ کشتی اقیانوس‌پیمایی که به سمت قطب شمال حرکت می‌کرد، متوجه جزیره‌ای شد که تا پیش از آن نامش در هیچ نقشه‌ای ثبت نشده بود و کسی نمی‌دانست که اصلاً چنین مکانی در شمال هاوایی وجود دارد.

جزیره اما ساختار عجیبی داشت؛ وسعت ۳.۵ میلیون کیلومترمربعی داشت، مساحتی تقریباً ۲ برابر مساحت کشور ایران. ساکنان جزیره هم عجیب و غریب بودند؛ ساکنانی از جنس یونولیت و پلاستیک که جریان‌های دریایی آنها را در این مکان مستقر کرده بود. ساکنان جزیره در واقع تمام پلاستیک‌هایی بودند که بشر طی نیم قرن اخیر مصرف و آنها را راهی و روانه رودخانه و خلیج و رود کرده بود.

پلاستیک‌ها هم گرد هم آمدند و قاره جدیدی به‌نام هفتمین قاره تحت عنوان، قاره کثیف را پدید آوردند. قاره در نخستین روزهای کشفش جدی گرفته نشد، رفته‌رفته اما پژوهشگران با سفر به آن منطقه متوجه وجود یک فاجعه شدند؛ فاجعه‌ای که سالانه صدها هزار آبی‌ری را از بین می‌برد و باعث انقراض ده‌ها گونه نیز شده بود. همان روزها بود که بشر با فاجعه پلاستیکی آشنا شد و رفته رفته دانست که برای تجزیه یک کیسه پلاستیکی کوچک باید صدها سال زمان بگذرد. حالا بعد از گذشت نزدیک به ۳۰ سال از کشف جزیره پلاستیکی، بسیاری از کشورها با وضع قوانین و احیای مفهوم مسئولیت اجتماعی تلاش می‌کنند تا بتوانند استفاده از پلاستیک و مواد پلاستیکی را کاهش دهند.

تازه‌ترین آمارها نشان می‌دهد در جهان سالانه حدود ۳۲۰ میلیون تن پلاستیک مصرف می‌شود که ایران با مصرف سالانه ۱۰ میلیون تن پلاستیک به پنجمین کشور مصرف‌کننده پلاستیک در دنیا تبدیل شده است. سایت‌های ایرانی نوشته‌اند که ایرانیان روزانه به‌طور متوسط از ۳ کیسه پلاستیکی استفاده می‌کنند که بیش از ۹۰ درصد آنها بدون استفاده مجدد یا تجزیه دوباره وارد چرخه زباله می‌شوند؛ کیسه‌هایی تجزیه‌ناپذیر که مواد شیمیایی و میکروپلاستیک‌های آنها این روزها گونه‌های جانوری زیادی را قربانی کرده و حتی وارد زنجیره غذایی انسان‌ها نیز می‌شود؛ به‌گونه‌ای که حتی بسیاری از پژوهشگران علت شیوع سرطان‌ها در دهه‌های اخیر را با استفاده از پلاستیک بی‌ارتباط ندانستند.

▣ **سیاست‌گذاری‌های موفق**

از سال ۱۹۹۸ و پس از شناخته شدن جزیره پلاستیک بسیاری از کشورهای غربی به این دلیل که مرز آبی مشترکی با جزیره نداشتند، حاضر به اختصاص بودجه‌ای خاص برای بهبود الگوی مصرف پلاستیک نبودند و اکنون سالانه بین یک تا ۵ درصد بر وسعت این جزیره اضافه می‌شود که البته باتوجه به پاندمی کرونا و افزایش سرسام‌آور پلاستیک گفته می‌شود وسعت این جزیره بیش از پیش افزایش پیدا کرده است و انتظار می‌رود نخستین اندازه‌گیری‌هایی که باید در دوران پساکرونا رخ بدهد، وسعت جزیره را افزایش‌ی نشان دهد؛ اما پس از مشاهده و کشف این جزیره، کشورها چه سیاستی در پیش گرفتند؟ آیا دولت‌ها تلاشی برای کاهش مصرف پلاستیک کردند؟ شاید بتوان مهم‌ترین دستاورد را تعیین کردن روز جهانی بدون پلاستیک دانست که البته در سال‌های اخیر بسیاری از کشورها روز ملی هم برای این مسئله تعیین کردند.

در مدت اخیر جنبش‌هایی ایجاد شدند و تلاش کردند میزان مصرف پلاستیک را کاهش دهند. تعدادی از این جنبش‌ها به سد خوردند و تعدادی هم موفق شدند. این روزها پلاستیک در تاروپود زندگی همه ما رفته که اصلاً حذف آن امکان‌پذیر نیست.

می‌توان مقدار استفاده از آن را کم کرد، اما نمی‌شود آن را حذف کرد، زیرا بسیاری از سته‌بندی کالاهای ما این روزها با پلاستیک است و رعایت بسیاری از اصول بهداشتی ما را مجبور می‌کند که از پلاستیک استفاده کنیم. بنابراین شاید بتوان به سمت تولید پلاستیک‌هایی رفت که بر پایه زیست تجدیدپذیر تولید و عرضه می‌شوند.

در سال‌های اخیر تلاش‌هایی هم شده تا مثلاً پلاستیک‌هایی بر پایه ذرت تولید شوند اما عموماً چون نرخ بالای دارند نسبت به پلاستیک‌های پتروشیمی شکست می‌خورند.

البته اکنون خود پتروشیمی طرح‌هایی در دست اجرا دارد تا بتواند پلاستیک‌هایی بسازد که در کمتر از چند ماه تجزیه می‌شوند و تبدیل به سم هم نمی‌شوند و در درازمدت به عنوان کود وارد خاک یا آب می‌شوند اما تا زمانی که بتوانیم با یک پلاستیک زیست تجزیه‌پذیر واقعی روبه‌رو شویم، راه زیادی در پیش داریم. در ایران هم این راه طولانی است و شاید باید تلاش کرد تا با استفاده از مسئولیت اجتماعی مردم را واداریم تا از پلاستیک کمتری استفاده کنند.

▣ **اصلاح الگوی مصرف**

در الگوی مصرف و زندگی روزانه می‌توان پلاستیک را حذف کرد. می‌توانیم دست‌کم در خریدهای روزانه کیسه پارچه‌ای داشته باشیم و فروشنده‌گان هم بهایی برای کیسه پلاستیکی تعیین کنند تا این جنون استفاده از پلاستیک از بین برود.

می‌توانیم هنگام خرید نان کیسه و پارچه نخی داشته باشیم. یکی از مواقعی که میزان استفاده از پلاستیک بالا می‌رود، در هیات‌ها و هنگام آماده‌سازی غذاهای نذری است که می‌توانیم در ایمن مواقع مانند گذشته با خودمان ظرف ببریم، زیرا استفاده از پلاستیک و ریختن غذا و نوشیدنی داغ در ظروف پلاستیکی منجر به بیماری‌های مختلفی نظیر سرطان نیز می‌شود. بسیاری از پلاستیک‌ها دوباره امکان بازیافت شدن و برگشت به چرخه تولید را دارند. شاید اگر شهرداری‌ها انگیزه خوب ایجاد و مردم را تشویق کنند بتوان از ورود پلاستیک به طبیعت جلوگیری کرد.

▣ **ضرورت فرهنگ‌سازی**

برای احیای الگوی مصرف و فرهنگ‌سازی چه باید کرد؟ درویش می‌گوید لازم نیست طرح‌ها را از ابتدا اختراع کرد. بسیاری از کشورها این مسیر را رفتند و ما می‌توانیم از آن الگوها بهره بگیریم. در حقیقت کارهای فرهنگی جدی از سطح مدارس شروع می‌شود؛ اینکه هر دانش‌آموزی همراهش یک لیوان و یک قمقمه شخصی داشته باشد و از لیوان‌های یک‌بارمصرف استفاده نکند. نقش صداوسیما و فیلم‌های سینمایی نیز در این راستا پراهمیت است. اکنون ما دست‌ورالعمل‌هایی داریم مبنی بر اینکه حتی نقش‌های منفی هم وقتی وارد خودرو می‌شوند باید کمربند ایمنی خود را ببندند.

پس می‌توان قوانین و ضوابط قانونی وضع کرد تا تولیدکنندگانی که همچنان اصرار به استفاده از کیسه‌های پلاستیکی دارند، مالیات بیشتری بپردازند و در عوض از تولیدکنندگانی که از پلاستیک‌های زیست تجزیه‌پذیر استفاده می‌کنند، حمایت شود و به آنها یارانه اختصاص پیدا کند.